

**Omdat Essen
beter verdient !**

**VERKIEZINGSPROGRAMMA
GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN
8 OKTOBER 2006**

www.nvapple.be

NVA
 PLE
kiezen voor essen

Omdat Essen beter verdient

Verkiezingsprogramma N-VA/PLE

N-VA/PLE is een kartel. Twee partijen trekken samen naar de verkiezingen : de Essense afdeling van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA) en het Project Leefbaar Essen (PLE). Vanuit twee verschillende invalshoeken kwamen we immers tot hetzelfde besluit : Essen verdient beter. Onze gemeente heeft een beter bestuur nodig, om zo te zorgen voor een herkenbare gemeente met een eigen identiteit, waar het goed is om samen te leven. Om daar werk van te maken, staan we met een sterke ploeg, met een duidelijke visie en met veel enthousiasme klaar om het roer om te gooien.

Dat is nodig, want er hangen donkere wolken boven onze gemeente. De groene, open gemeente die Essen vandaag nog is, staat onder druk. Bouwpromotoren zouden niet liever doen dan de weiden, bossen en straten om te vormen tot appartementsblokken en villawijken, om zo mensen aan te trekken waarvoor Essen enkel maar een "woonplaats" is, en niet de gemeenschap waar ze graag actief aan meewerken. Het Essen waarin wij graag wonen is géén voorstad, geen slaapstad. Essen is een landelijke gemeente, waar we kunnen wonen tussen de landbouw en de natuur. Essen is een levende gemeenschap waar mensen niet naast elkaar maar mét elkaar leven. Zij ontmoeten mekaar in het rijke verenigingsleven, en komen voor mekaar op als het wat moeilijker gaat.

Essen verdient ...

... een beter bestuur

... een herkenbare identiteit

... een warme samenleving

Essen heeft dus een eigen identiteit, en die willen we bewaren. Want daarom wonen we hier graag. Alleen wordt wonen in Essen aan hoog tempo onbetaalbaar. Jonge mensen die maar wat graag een bescheiden huis in onze gemeente willen, om hier hun leven uit te bouwen en zo aan het Essen van morgen mee te werken, worden gedwongen om uit te wijken. De gronden en woningen worden veel te duur. Dat is natuurlijk niet de schuld van de inwijkelingen in onze gemeente. Wel van een bestuur dat – ondoordacht - onze schaarse gronden verkoopt aan de hoogstbiedende. Daarvoor worden veel bomen gekapt, en helaas worden er zo in onze gemeente ook veel sociale verbanden doorgeknipt. Zo kan het niet verder. De beperkte bouwruimte die er nog is, moet absoluut voorbehouden worden voor sociale kavels, en sociale huur- en koopwoningen voor Essenaren.

Essen zou ook Essen niet zijn zonder mooie en rustige straten en gezellige pleinen. De studiebureaus doen het echter bij elke heraanleg wat meer lijken op een buitenwijk zoals er dertien in een dozijn gaan. Zo verliezen onze wijken hun typische karakter. De gemeentebestuurders dromen van buitenmaatse projecten, tot een skipiste toe. Maar ze vergeten de mooie plekjes van Essen te koesteren en te beschermen. Op het Heuvelplein knijpen ze de ogen al te vaak dicht. Het groen in de centrumstraten maakt plaats voor megalomane villa's of voor villa-appartementen. Dat krijg je met bestuurders zonder eigen visie die het hoofd laten hangen naar alles wat hen door projectontwikkelaars wordt ingefluisterd.

Er beweegt veel in Essen. Elke dag zijn verenigingen, bewegingen en buurtcomités actief. Maar sommige krijgen het moeilijk. Het aanbod en de mogelijkheden zijn zo divers geworden dat het niet eenvoudig meer is om voldoende mensen aan te trekken. Gelukkig is het verenigingsleven dynamisch genoeg om daar oplossingen voor te bedenken. Het gemeentebestuur moet hen daarbij voluit ondersteunen, door voor kwaliteitsinfrastructuur te zorgen, door eigen initiatieven te nemen, en door met een luisterend oor en een helpende hand klaar te staan. En dat moet een volgehouden inspanning zijn, dag na dag. Wat te denken van het jarenlang gepalaver over een nieuwe sporthal, terwijl de Essense sporter op de slechtste vloer van de provincie loopt ? En als je een gebouw tot "cultureel centrum" omdoopt, dan scheidt dat toch bepaalde verwachtingen, niet ?

De Essenaar zit zeker niet stil. Al hebben bijna nergens in Vlaanderen zo weinig mensen een baan als in onze gemeente. Meer en meer Essense bedrijven sluiten de deuren. Het gemeentebestuur staat erbij en kijkt ernaar, en weet niet hoe het de lokale economie terug op gang kan krijgen. Met een duidelijke visie en gedurfde initiatieven kan het nochtans wel. Een rustige, groene gemeente tussen Antwerpen en Rotterdam zou voor heel wat bedrijven een troefkaart kunnen zijn. Onze dorpen en wijken bieden volop kansen voor buurtwinkels en kleine ondernemingen. Met een actief werkgelegenheidsbeleid zouden er echt wel meer mensen aan de slag kunnen geholpen worden.

Voor wie toch uit de boot dreigt te vallen, is een actief sociaal beleid nodig. Ook daarover wordt al jarenlang gearzeld. Eén sociaal huis waar alle dienstverlening wordt samengebracht : er wordt al tien jaar over gepraat en er komt niets van. Een lokaal dienstencentrum voor de senioren verzinkt in onderzoeken en halfslachtige voorstellen. De wil is er misschien wel, de bestuurskracht ontbreekt.

Er hangen donkere wolken boven Essen. Maar de bui kan nog worden afgewend. Daar zijn moed en inzicht voor nodig. Daar is een beter beleid voor nodig, met bestuurders die één ploeg vormen in plaats van elkaar voortdurend in de haren te zitten. Bestuurders die onpartijdig en efficiënt te werk gaan, en niet gebonden zijn aan allerlei belangengroepen. Bestuurders die loze beloftes vermijden, die echt luisteren en ieders inbreng respecteren. Die kunnen uitleggen waar ze mee bezig zijn, en die hun beleid met argumenten kunnen onderbouwen. Die meer doen dan de winkel openhouden, en die een duidelijke richting kiezen. Kortom, Essen heeft bestuurders met een visie nodig !

N-VA/PLE legt zes uitgebreide plannen voor. Met duidelijke keuzes, en met frisse en realistische ideeën.

1. *Ook woonruimte voor wie niet (te) rijk is : Een pro-actief woonbeleid voor Essen*
2. *Essen van Namen naar Lissabon : Aanzet tot een hervormingsprogramma voor meer groei en meer werk*
3. *Essen in beweging houden : Een socio-cultureel beleid op maat*
4. *Kansen voor alle Essenaren : Op weg naar een coherent sociaal en veiligheidsbeleid*
5. *Een groene gemeente met een brede blik : Duurzame ontwikkeling voor Essen en de wereld*
6. *Essen beter besturen : Voor een beleid met kwaliteit*

Een beter bestuur in 125 stappen ...

Uit onze plannen halen we 125 concrete voorstellen. Niet zomaar wat losse ideeën, ze passen in een globaal concept. Zo geven we u alvast een voorsmaakje van wat we denken ...

1. Het gemeentebestuur legt een volledige inventaris aan van alle gronden en woningen, en houdt bij wat er te koop of te huur is.
2. Er komt een woonwinkel waar iedereen kan te weten komen waar er een stukje grond of een huis beschikbaar is, en welke premies en subsidies er zijn.
3. Alle sociale voorzieningen worden samengebracht in één sociaal huis met twee vestigingen : de administratieve diensten komen aan Kerkeneind, de sociaal-medische diensten in de gebouwen van De Bijster.
4. In de woonwinkel komt er een uitleendienst voor werkmateriaal, bestemd voor wie zelf wil verbouwen.

5. Wie een woning wil renoveren, kan daarvoor op steun van het gemeentebestuur rekenen.
6. Er komen duidelijkere regels over welke bouwwerken wel en welke niet kunnen in onze gemeente. Villa's horen in de villawijken thuis en niet in de centrumstraten, appartementen horen in het centrum thuis en niet in het weiland.
7. Er komen in 2006-2011 elk jaar minstens 30 sociale kavels bij, minstens 25 sociale koopwoningen en 20 sociale huurwoningen.
8. Als de sociale huisvestingsmaatschappijen onvoldoende meewerken, zal het gemeentebestuur zelf sociale verkavelingen opzetten.
9. Ook privé-verkavelaars worden verplicht een deel van de beschikbare gronden en woningen voor te behouden voor sociale woningbouw.
10. Er komt een belasting op onbebouwde bouwgronden die dicht bij het dorpscentrum liggen (en die niet voor de eigen kinderen of kleinkinderen bestemd zijn), en de gemeente heft opcentiemen op de belasting op leegstaande woningen.
11. Er komen extra serviceflats en deze worden aan kostprijs verhuurd. In elke sociale woonwijk komen er bovendien een aantal woningen die geschikt zijn voor rolstoelgebruikers.
12. Duurzaam bouwen (groene materialen, isolatie ...) wordt aangemoedigd.
13. De straten en pleinen van onze gemeente worden beter onderhouden.
14. Vóór elke heraanleg komen er twee hoorzittingen : één vooraleer de opdracht wordt vastgelegd en één wanneer de eerste plannen beschikbaar zijn.
15. Hoorzittingen worden geleid door een onafhankelijke en deskundige gespreksleider.
16. De buurten en wijken worden betrokken bij het onderhoud van groenvoorzieningen, speeltuintjes ...
17. Het gemeentebestuur en de sociale partners werken op basis van een sociaal-economische studie een plan uit voor meer werk en meer groei.
18. Binnen het gemeentebestuur komt er een nieuwe dienst "lokale economie" met een ondernemingsconsulent en een werkconsulent.
19. De ondernemingen kunnen dankzij de ondernemingsconsulent in één ondernemingsloket terecht bij het gemeentebestuur.
20. Er komen betere fietspaden in het industrieterrein Rijkmaker en betere fietsverbindingen daar naartoe.
21. De werkconsulent helpt elke Essenaar die een baan zoekt, en elke onderneming die op zoek is naar een werknemer.
22. Het gemeentebestuur zoekt samen met het onderwijs naar stagemogelijkheden voor jongeren.
23. Het gemeentebestuur zorgt voor twee bedrijfsverzamelgebouwen voor startende bedrijven : één voor industriebedrijven (in de voormalige gebouwen van Beckers) en één voor kennisbedrijven (in de spoorwegloods).
24. Startende ondernemingen worden geholpen bij hun administratieve verplichtingen.
25. Het OCMW-dienstenbedrijf wordt verder uitgebreid en biedt ook een boodschappendienst en een MinderMobielenCentrale aan, waarin de Handicar wordt geïntegreerd.
26. Essen krijgt een Sociaal Verhuurkantoor dat huizen huurt op de private markt en ze aan sociale voorwaarden doorverhuurt.
27. Binnen het Sociaal Verhuurkantoor komt er een klusjesdienst die kan worden ingezet om woningen te renoveren, en er zo voor zorgt dat mensen langer zelfstandig kunnen blijven wonen.
28. De voorzieningen voor kinderopvang in onze gemeente worden uitgebreid, en daartoe wordt de bestaande dienst in het OCMW geïntegreerd.
29. Het starten van een buurtwinkel wordt door het gemeentebestuur aangemoedigd, zeker in de wijken waar weinig winkels zijn.

30. De winkelstraten in onze gemeente moeten aantrekkelijker worden gemaakt, vooral voor wandelaars en fietsers.
31. Bij wegenwerken komt er vooraf overleg tussen het gemeentebestuur, de aannemer, de bewoners en de winkeliers om alle hinder zoveel mogelijk te beperken.
32. Essen krijgt een kringloopwinkel waar tweedehandsproducten gekocht en verkocht kunnen worden.
33. Essen richt zich op wandel-, fiets-, ruiters- en huifkartoerisme, in combinatie met hoevetoerisme.
34. De gemeentebelastingen worden verlaagd om zo het overdreven grote financiële reservefonds structureel af te bouwen.
35. Er wordt werk gemaakt van een realistische financiële planning in plaats van de zuiver administratieve begrotingen van vandaag – die maken dat er telkens te hoge belastingen worden geheven.
36. Alle gemeentelijke reglementen worden in één codex samengebracht, en vereenvoudigd.
37. Het gemeentebestuur mag informatie die ze al heeft, niet telkens opnieuw opvragen bij de burgers, de verenigingen of de ondernemingen.
38. Het gemeentebestuur neemt de adviesraden ernstig, bezorgt hen de nodige informatie, probeert hen niet te beïnvloeden en antwoordt met argumenten op hun vragen.
39. Samen met de doelgroepen wordt een cultuurbeleidsplan, een sportbeleidsplan, een seniorenbeleidsplan en een jeugdwerkbeleidsplan opgesteld. In elk van deze plannen wordt een objectief en efficiënt subsidiesysteem voorzien.
40. De Essense scholen worden “brede scholen” waarvan de infrastructuur na de schooluren kan gebruikt worden door het verenigingsleven.
41. De verenigingen worden zowel met subsidies als met materiële hulp ondersteund. De gemeentelijke uitleendiensten worden daarom verder uitgebreid.
42. Zaal Rex krijgt een backstage-ruimte en flexibel ophangbare doeken. Daardoor worden optredens en toneelvoorstellingen mogelijk. De zaal krijgt ook een vestiaire en er worden stoelen aangekocht die in de zaal kunnen worden geplaatst.
43. Om ook meer kleinschalige activiteiten in zaal Rex mogelijk te maken, worden de tarieven beter afgestemd op het soort activiteiten dat er wordt georganiseerd.
44. Het horecagedeelte van de Oude Pastorij wordt in concessie gegeven, zodat de cultuurdienst zich beter kan concentreren op de organisatie van activiteiten.
45. Het gemeentebestuur investeert in vorming voor het verenigingsleven (van bestuurders, jeugdleiders, sportcoaches ...), en organiseert ook zelf vormende activiteiten.
46. De werking van de bibliotheek en van haar wijkafdelingen wordt verder versterkt, o.m. met een CD-collectie.
47. De elf juli-viering krijgt een programma waarin de hele bevolking zich kan herkennen. De viering wordt begeleid door een bevlaggingsactie en wordt afgesloten met een vuurwerk.
48. Het gemeentebestuur koopt meer kunstwerken aan en laat daarbij alle kunstvormen aan bod komen.
49. De Heuvelhal krijgt een nieuwe sportvloer.
50. Tenzij de plannen voor een nieuwe sporthal in het Sportpark niet meer kunnen worden teruggedraaid, komt de nieuwe hal bij voorkeur achter het gemeentehuis of worden de plannen beperkt tot een grondige renovatie van de Heuvelhal.
51. Indien voor de nieuwe sporthal wordt samengewerkt met een commerciële uitbater, dan blijft bij de invulling van de hal het belang van de sportverenigingen vooropstaan.

52. De atletiekpiste in het Sportpark wordt heraangelegd en er komt ook een verlichte joggingpiste in het Sportpark.
53. Voor de schuttersgilde wordt naar een geschikte locatie voor een "staande wip" gezocht, waar ook een kantine kan worden geplaatst.
54. Er komen meer ruitersporen in Essen en er wordt een verbinding met het militair domein in Rucphen gerealiseerd.
55. De personeelsbezetting van de jeugddienst wordt niet teruggeschroefd. Die is immers nodig om de jeugdverenigingen optimaal te blijven ondersteunen, en om succesvolle organisaties zoals de speelpleinwerking, (Park)roefel en het Geboortebos verder te zetten.
56. In zaal Rex wordt repetitieruimte voor beginnende muziekgroepjes voorzien.
57. Als het draagvlak bij de jongeren voldoende groot blijkt, komt er opnieuw een (gemeentelijk) jeugdhuis in Essen.
58. Bij de (her)aanleg van straten, pleinen en wijken wordt meer rekening gehouden met spelende kinderen.
59. De heraanleg van de speelpleintjes wordt snel afgewerkt en er wordt voor gezorgd dat ze niet als hondentoilet worden gebruikt. Er komt een speelpleintje in de wijk Hoek, en een "tienerhonk" bij het zwembad.
60. De VVV krijgt tot 2008 tijd om het Paviljoen zelfbedruipend te maken. Indien dit niet lukt, krijgt het Paviljoen een andere bestemming.
61. De jeugdbewegingen die in Essen op kamp komen, krijgen een welkomstpakket en worden aangemoedigd om hun inkopen bij de lokale middenstanders en landbouwers en bij de Wereldwinkel te doen.
62. De jeugddienst, het OCMW en de CLB's maken samen werk van een JongerenInformatiePunt waar jonge Essenaren met hun vragen terecht kunnen.
63. Om ze voor senioren aantrekkelijker te maken, worden voorzieningen zoals de sporthal, het zwembad en de culturele centra overdag meer toegankelijk, en worden er aangepaste activiteiten voorzien.
64. Bij de (her)aanleg van straten, pleinen en wijken wordt de eigenheid van de buurt gerespecteerd en versterkt.
65. Essen maakt werk van een degelijk archiefbeleid om zowel de eigen gemeentelijke stukken als de archieven van het verenigingsleven te kunnen bewaren.
66. Ten noorden van het station komt er een passerelle over het spoor, bestemd voor voetgangers en fietsers.
67. Het gemeentebestuur helpt het Karrenmuseum om zich uit te bouwen tot een volwaardig, erkend en professioneel museum.
68. De Essense scholen en oudercomités worden aangemoedigd om samen te werken, o.m. via een gemeentelijk scholenoverleg.
69. Het gemeentebestuur werkt mee aan lespakketten voor de scholen rond verkeersveiligheid, vredesopvoeding, het lokale bedrijfsleven, kansarmoede, het verleden van onze gemeente ...
70. Er komt een financiële doorlichting van het gemeentelijk onderwijs, om zo te komen tot een kostenbeheersing zonder dat de kwaliteit in gevaar komt.
71. Het volledige sociale beleid met de gemeentelijke toelagen en het gezondheidsbeleid gaan naar het OCMW om een coherente aanpak mogelijk te maken.
72. Essen krijgt een lokaal dienstencentrum, dat zich niet alleen op senioren richt maar op iedereen die er gebruik van wil maken. De Essenaren kunnen er terecht voor ontspannende activiteiten, informatie, cursussen, warme maaltijden, kapper en pedicure ... en om afspraken te maken met de sociale diensten.
73. Er komt een algemene participatiecheque, de "Doe Mee"-cheque waarmee alle Essenaren aan een verminderd tarief kunnen deelnemen aan het socio-culturele leven. OCMW-cliënten krijgen een aantal cheques gratis en worden zo aangemoedigd om deel te nemen aan het verenigingsleven.

74. De toegankelijkheid van openbare gebouwen wordt verbeterd voor minder-mobiele personen (zoals rolstoelgebruikers).
75. Het gemeentebestuur probeert "De Regenboog" in Essen te houden en onderzoekt de mogelijkheden voor een nursing-tehuis voor volwassen zwaar mentaal gehandicapten.
76. Het OCMW voert een preventiebeleid om te vermijden dat mensen een overmatige schuldenlast opbouwen.
77. Asielzoekers die aan Essen worden toegewezen, worden zoveel mogelijk in onze gemeente gehuisvest. Degenen die toch absoluut naar de stad willen trekken, kunnen niet meer op huisvestingstoelagen rekenen.
78. Het Zonaal Veiligheidsplan van de Politiezone Grens wordt opnieuw bekeken en daarbij worden de verschillende adviesraden en verenigingen in de gemeente beter betrokken.
79. De politie geeft prioriteit aan zaken die een grote impact hebben op het dagelijks leven zoals inbraken en fietsdiefstallen.
80. De hele gemeente Essen wordt een zone-70, met uitzondering van de bebouwde kom (zone-50) en van de schoolomgevingen en woonstraten (zone-30). Met de zone-30 wordt zuinig omgesprongen : in principe geldt die alleen op de uren dat het echt nodig is. Het straatbeeld moet er ook aan aangepast worden.
81. Er komt een bewakingscamera in de buurt van het station en zaal Rex.
82. Essen organiseert een informatiecampagne rond overlast, waarbij uitgelegd wordt dat naar een evenwicht moet gezocht worden. Bij "samen leven" hoort nu eenmaal een beetje lawaai, al zijn er natuurlijk grenzen.
83. De gemeente voert een systeem van administratieve sancties in, waarmee kleine overtredingen zoals sluikestorten, hondenpoep of wildplakken kunnen aangepakt worden.
84. De politie concentreert zich nog sterker op de buurten, en de wijkagent staat daarbij centraal.
85. Het gemeentebestuur zorgt ervoor dat het in de toekomst zelf meer bestemmingsplannen kan tekenen en beleidsplannen kan uitwerken. Er wordt minder met studie bureaus gewerkt.
86. Het ruimtelijk structuurplan wordt strikt nageleefd.
87. Het bestaande groen in de dorpskernen wordt beter beschermd.
88. Essen moet de overblijvende open ruimte koesteren en beschermen. Zo mogen Essen-Centrum en Wildert bijvoorbeeld niet aaneengroeien.
89. Het gemeentebestuur voert een actief en planmatig aankoopbeleid om zoveel mogelijk waardevol groen in handen te krijgen.
90. De beekvalleien en de turfvaarten krijgen bijzondere aandacht. Waar mogelijk wordt de natuurlijke loop van de Kleine Aa hersteld.
91. Bijkomende woonruimte wordt vooral in Essen-Centrum en Wildert gerealiseerd, maar ook in Hoek wordt een minimum aan sociale woningbouw voorzien en in Horendonk is in enkele straten nog inbreiding mogelijk.
92. Er worden met alle eigenaars van groene gebieden (landbouwgronden, bossen, natuurgebied) afspraken gemaakt over het beheer van hun gronden. De schepen van milieu en landbouw wordt daarom in de toekomst de schepen van landschapsbeheer.
93. De Essense landbouwers worden gewaardeerd in hun rol van landschapsbeheerders, en aangemoedigd om meer te diversifiëren : verschillende teelten, hoefvetoerisme, extensieve veeteelt... Ze kunnen hun producten kwijt op de lokale markt.
94. Met respect voor planten en dieren moet er in de bossen gefietst, gewandeld en gespeeld kunnen worden.
95. Het gemeentebestuur zorgt ervoor dat de domeinen Hemelrijk en Wildven op lange termijn hun natuurfunctie kunnen behouden.
96. Elk voorstel van de hogere overheid omtrent de weekendzones wordt aan duidelijke principes getoetst : gelijke behandeling van alle bewoners, geen

- uithuiszettingen, vrijwaring van het groene karakter, en rechtvaardigheid van de oplossing tegenover de Essenaren die buiten de weekendzone gebouwd hebben.
97. Het gemeentebestuur geeft prioriteit aan het voorkomen van afval, via preventiemaatregelen en –campagnes, en via een gediversifieerd afvaltarief.
 98. Er komen intelligente afvalcontainers, zodat iedereen betaalt in functie van de hoeveelheid afval.
 99. De forfaitaire huisvuilbelasting (het jaarlijkse “vast bedrag”) wordt afgeschaft.
 100. Het gemeentebestuur voert voor de eigen gebouwen een energie-audit uit en moedigt het gebruik van hernieuwbare energie aan. Essen streeft ernaar om windmolens op het grondgebied te plaatsen.
 101. Er wordt zoveel mogelijk gewerkt met gescheiden circuits voor regenwater en afvalwater.
 102. Het gemeentebestuur werkt met gerecycleerd papier, duurzaam hout en ecologische schoonmaakmiddelen, en koopt zuinige en milieuvriendelijke voertuigen.
 103. Essen werkt het voorziene fietsnetwerk versneld af, waarbij het fietspad langs de Moerkantsebaan prioriteit krijgt.
 104. Het spoorwegtunneltje aan de Kerkstraat wordt rechtgetrokken, om het fietsverkeer te vergemakkelijken en de veiligheid te bevorderen. Er komt ook een fietsbrug (passerelle) over de Ringweg tussen Steenpaal en Nollekensstraat.
 105. Het Essense fietsnetwerk wordt beter geïntegreerd met dat van de omliggende Nederlandse gemeenten, om zo aantrekkelijke fietsroutes voor Essenaren en toeristen te creëren.
 106. De Oude Baan krijgt één breed tweerichtingsfietspad.
 107. De Belbus wordt uitgebreid tot Horendonk en ook Berkenbeek wordt een halte voor de Belbus van Essen en Kalmthout.
 108. Openbare werken worden zoveel mogelijk in fases uitgevoerd, waarbij de doorstroming van het verkeer wordt vergemakkelijkt. Omleidingswegen worden daarbij ook beter aangeduid.
 109. Het gemeentebestuur krijgt een groen telefoonnummer waarnaar iedereen kan bellen voor informatie over wegenwerken.
 110. Er worden enkel nog echte fietspaden aangelegd, nep-oplossingen als fietsuggestiestroken of varkensruggen worden niet meer gebruikt.
 111. Op alle beleidsdomeinen maakt Essen werk van internationale samenwerking.
 112. Er komt meer overleg en samenwerking met de Nederlandse buurgemeenten.
 113. De bestaande gemeentebanden met zuster gemeentes worden versterkt en beter gekaderd. Er worden duidelijke doelstellingen afgesproken. Daarbij mag het nooit om eenrichtingsverkeer gaan. Zowel de partnergemeente als Essen moeten kunnen leren uit de samenwerking. In het informatiebeleid wordt meer aandacht aan deze samenwerking besteed.
 114. Essen promoot eerlijke handel en wil daarom het “Fair Trade”-label halen.
 115. Essen blijft solidair met de Derde Wereld, het ondersteunt de organisaties die op dit vlak actief zijn en gaat een duidelijk financieel engagement aan.
 116. De gemeenteraad wordt niet meer voorgezeten door de burgemeester.
 117. Het autonoom gemeentebedrijf voert alleen beslissingen van de gemeenteraad uit. De afgevaardigden erin worden daarvoor niet extra vergoed.
 118. Het vragenhalfuurtje wordt samengevoegd met de rondvraag na de gemeenteraad, zodat zowel de raadsleden als het publiek er gebruik van kunnen maken.
 119. Met de vzw's waarvan het gemeentebestuur de werking (grotendeels) subsidieert, wordt een beheersovereenkomst afgesloten en wordt een gemeentelijke controle voorzien.
 120. Elke schepen maakt in het eerste jaar van de legislatuur een beleidsnota op over de eigen bevoegdheden.
 121. De OCMW-voorzitter wordt lid van het schepencollege.

122. De gemeentelijke diensten zijn ook op één weekavond geopend.
123. Het gemeentelijk infoblad krijgt een aantrekkelijke opmaak en een eigen naam, en geeft ook meer informatie over het maatschappelijke leven in onze gemeente en over het politieke besluitvormingsproces.
124. De gemeentelijke website wordt regelmatig bijgewerkt, en alle verslagen van vergaderingen en raden (ook van het schepencollege) zijn er toegankelijk voor iedereen.
125. Essen sluit aan bij een intergemeentelijke ombudsdienst waar de Essenaren met klachten over het gemeentebestuur terecht kunnen.

Ook woonruimte voor wie niet (te) rijk is

Een pro-actief woonbeleid voor Essen

Een woning bouwen, kopen of huren : in Essen is het erg duur. Dat is al enige tijd zo, maar de laatste jaren swingen de prijzen helemaal de pan uit. Essen behoort nu tot de duurere gemeenten in ons land, zowel voor woonhuizen (541^e op 587) als voor bouwgronden (532^e op 586). Het gemiddelde huis kostte in 2005 249.000 EUR, de gemiddelde bouwgrond 188 EUR/m². Ook voor een appartement moest je gemiddeld al 171.000 EUR neertellen, al betaalt de Essenaar daarmee nog niet de absolute topprijzen (355^e op 474). De lopende bouwprojecten, die vooral luxe-appartementen in onze gemeente voorzien, zullen daarin echter snel verandering brengen.

Anderzijds is de gemiddelde Essenaar zeker niet rijk : de inkomens liggen niet zo hoog, relatief veel mensen leven van een uitkering, en de werkzaamheidsgraad ligt laag. Die combinatie van hoge vastgoedprijzen en een niet zo welvarende bevolking zorgt natuurlijk voor problemen. Veel mensen vinden geen betaalbare woning in onze gemeente. Ze worden gedwongen elders te gaan wonen, of besteden een veel te groot deel van hun inkomen aan hun woning. Logisch dus dat het aantal huurtoelagen, dat het Essense OCMW uitbetaalt, de voorbije jaren verdubbelde.

"Essen niet te Koop !"

Alle politieke partijen vinden het woonthema belangrijk. Alleen gaapt er soms een grote kloof tussen woorden en daden. Onze bekommernis is alvast niet nieuw. Met de actie "Essen niet te Koop !" vroegen onze voorlopers van de VU-Jongeren al in de jaren 90 om aandacht voor betaalbare woningen, én om maatregelen tegen de ontwrichtende inwijking in Essen. Ondertussen ging er veel tijd verloren, en is de situatie nog veel erger dan toen !

Deze toestand is natuurlijk niet alleen te wijten aan het gemeentebestuur. De ligging van onze gemeente maakt dat de inwijking vanuit Nederland en de stadsvlucht vanuit

Sociale huisvestingsmaatschappijen

De vlag van de sociale huisvestingsmaatschappijen dekt verschillende ladingen. Sommigen zorgen voor sociale verkavelingen, waar de grondprijs betaalbaar is, en je zelf je eigen woning bouwt. Vooral IGEAN is op dat vlak actief in onze gemeente. Anderen bouwen sociale koopwoningen, die aan een betaalbare prijs worden verkocht. Dat doen in onze gemeente ARRO en VLABO (project Lazaret). Voor sociale huurwoningen zorgt de Ideale Woning, o.m. in de Rodenbachlaan en in de wijk achter het zwembad.

Antwerpen elkaar hier ontmoeten. Maar het CD&V/VLD-schepencollege heeft de zaken wel veel te veel op hun beloop gelaten. Met de sociale huisvestingsmaatschappijen werd nauwelijks samengewerkt. Men wilde de bevriende mandatarissen aldaar niet voor het hoofd stoten, en daarom liet het gemeentebestuur toe dat Essen achteraan op het prioriteitenlijstje van deze maatschappijen kwam te staan.

Daarom is dringend een inhaalbeweging nodig, en die moet doordacht gebeuren. Zonder een gestructureerde aanpak dreigen de sociale woningen immers in de verkeerde handen terecht te komen. Bovendien is een woonbeleid nog wel wat meer dan bakstenen op elkaar stapelen en er dan bewoners voor zoeken. Het gaat er vooral om dat mensen een aangepast dak boven hun hoofd krijgen. N-VA/PLE kiest daarom voor een beleid dat in de eerste plaats de Essenaar die een woning zoekt, centraal stelt.

Daarom is dringend een inhaalbeweging nodig, en die moet

Daarom willen we een "Essense Woonwinkel" oprichten, die in ons plan een centrale rol krijgt. In die woonwinkel brengen we twee diensten onder : de gemeentelijke huisvestingsconsulent en het sociaal verhuurkantoor van het OCMW. Hoe we dat zien, leggen we hieronder verder uit...

Essen heeft geen echte huisvestingsdienst. Je kan wel bij de bouwdienst terecht als je een nieuw huis wil bouwen. Maar wie op zoek is naar een koopwoning of wie liever wil huren, is op zichzelf aangewezen. Zoals in veel andere gemeenten zou je daarvoor toch bij het gemeentebestuur terecht moeten kunnen? Daarom willen we een huisvestingsconsulent. Die kan je vertellen waar je in onze gemeente de woning vindt die je zoekt. En als je zelf wil bouwen, geeft hij of zij je raad over het dossier dat je bij het gemeentebestuur moet indienen.

De consulent helpt je ook op weg naar de toelagen en premies waar je recht op hebt, naar een sociale lening of naar een vermindering op de onroerende voorheffing. Zo heb je een goed zicht op de financiële mogelijkheden en op de noodzakelijke administratieve formaliteiten vooraleer je naar de bouwdienst of naar een architect stapt. Of kom je te weten in welke sociale verkaveling er (binnenkort) een plaatsje zou kunnen zijn.

Een volledige inventaris

In het kader van de wetgeving rond ruimtelijke ordening moet het gemeentebestuur al heel wat gegevens rond de gronden en woningen in onze gemeente bijhouden. Op die basis moet er verder worden gebouwd en werk worden gemaakt van een volledig en actueel beeld van alle gronden en gebouwen, hun bestemming en hun statuut. Ook wat leegstaat, te huur is of te koop wordt aangeboden, moet in deze inventaris terug te vinden zijn. Dat kan als de huisvestingsconsulent en de dienst ruimtelijke ordening de informatie die daarover verschijnt (in blaadjes, op websites...) nauwgezet bijhouden, en regelmatig contact opnemen met de immobiliënkantoren, de notarissen en de sociale huisvestingsmaatschappijen. Voor de huurwoningen gebeurt dat nu al voor een stuk bij het OCMW, maar een systematische aanpak zou voor iedereen een stap vooruit betekenen.

Sociaal huis

N-VA/PLE pleit al jaren voor één sociaal huis en is blij met de (embryonale) plannen om in de OCMW-lokalen aan Kerkeneind een sociaal-administratief centrum te realiseren (naast een sociaal-medisch centrum in en rond de Polikliniek). In dat sociaal huis willen we echter niet alleen het OCMW en de gemeentelijke sociale dienst onderbrengen. Ook de werkconsulent én de lokale woonwinkel (met de huisvestingsconsulent en het sociaal verhuurkantoor) vinden er onderdak. Dat heeft nog voordelen: zo kan de KINA-juriste die via het OCMW beschikbaar is, ook voor huur- en woningproblemen geraadpleegd worden. En misschien kan de Huurdersbond wel worden overtuigd om er regelmatig spreekuur te houden.

Ook wie een bestaande woning wil kopen, wordt door de consulent natuurlijk geholpen. Ook daarvoor zijn er immers (renovatie)premies, verminderingen en leningen waar je als leek niet zo eenvoudig je weg in vindt. En op de huurmarkt is de huisvestingsconsulent je gids die je uitlegt wat er beschikbaar is, waarop je moet letten, en waarop je eventueel recht hebt. Wie met een lager inkomen moet rondkomen, wordt doorverwezen naar de sociale huisvestingsmaatschappijen en het sociaal verhuurkantoor.

Wie op zoek is naar een aangepaste woning, bijvoorbeeld wegens een handicap of omdat de leeftijd stilaan begint te wegen, wordt door de consulent geholpen, eventueel in samenwerking met het OCMW of de sociale

dienst van de gemeente, die in hetzelfde sociaal huis zijn gevestigd.

De huisvestingsconsulent is er voor iedereen die al in Essen woont, en voor al wie een binding met onze gemeente heeft en er zich graag wil vestigen. Ook de eigenaars kunnen er terecht: misschien vinden ze zo de geschikte koper voor hun grond of huis. De consulent kan hen zo ook vertrouwd maken met de mogelijkheden van verhuren via het sociaal verhuurkantoor, of met een bankgarantie van het OCMW, stelsels waar sommige verhuurders nu wat wantrouwig tegenover staan.

De huisvestingsconsulent speelt uiteraard ook een rol bij het uittekenen van het bredere woonbeleid in de gemeente. Een heel belangrijke taak op dat vlak is het bijeenbrengen van de woonraad. In die raad zijn zowel het gemeentebestuur als het OCMW vertegenwoordigd, naast het sociaal verhuurkantoor en de sociale huisvestingsmaatschappijen. Ook de spelers op de private markt (immobiliënmaatschappijen en -kantoren) worden uitgenodigd. En de Huurdersbond en het Algemeen Eigenaarssyndicaat kunnen er hun steentje aan bijdragen. Voor sommige thema's kunnen de brandweer en/of de politie eveneens bij het overleg worden betrokken.

Verplicht woonoverleg

Het gemeentebestuur is verplicht om het overleg over wonen op het Essens grondgebied te organiseren. De huidige meerderheid weet dat, en belooft in haar beleidsnota's om er werk van te maken. Maar er gebeurde niets. Blijkbaar gaat de voorkeur uit naar achterkamertjesoverleg met de sociale huisvestingsmaatschappijen. De resultaten daarvan zijn zichtbaar : het duurt allemaal héél lang. Een efficiënt en transparant overleg, binnen het kader van de woonraad, moet aan die situatie verhelpen. De huisvestingsmaatschappijen moeten daar wettelijk trouwens aan meewerken als de gemeente het vraagt. Er zijn dus geen excuses !

Op de woonraad kunnen alle praktische vragen en problemen aan bod komen, én kan er werk worden gemaakt van een strategisch meerjarenplan. Dat plan moet ervoor zorgen dat wie in Essen een betaalbare woning zoekt, die ook kan vinden. Belangrijk daarbij is een gefaseerde aanpak. Als alles tegelijk op de markt komt, wordt er immers onvermijdelijk bijkomende inwijking aangetrokken, zodat er de jaren nadien opnieuw een krapte zal ontstaan !

Dakloosheid voorkomen

De woonraad moet o.a. actief vermijden dat mensen uit hun huis worden gezet. Zowel op de private huurmarkt als bij de sociale huisvestingsmaatschappijen gebeurt het af en toe dat iemand op straat wordt gezet. Vaak kan tijdig overleg via het OCMW dat soort situaties voorkomen, bijvoorbeeld door te zorgen voor schuldbemiddeling, of door mensen te helpen om hun woongedrag aan te passen. Ook in de sociale woonsector wordt er nu echter vaak eerst aan de rechter en dan pas aan de maatschappelijk assistenten van het OCMW gedacht...

Tenslotte moet de huisvestingsconsulent ook de gemeentelijke afgevaardigde worden binnen de structuren van de sociale huisvestingsmaatschappijen. Hij of zij zal er immers veel beter dan de politici voor kunnen zorgen dat hun activiteiten worden afgestemd op de noden van onze gemeente.

Huren, ook bij de burens

De tweede peiler van de Essense Woonwinkel is het sociaal verhuurkantoor (SVK). Daarover wordt binnen het OCMW al enkele jaren gesproken, maar de koudwatervrees blijkt voorlopig te groot. De basisfunctie van een SVK is om woningen te huren op de private markt en die door te verhuren aan sociale tarieven en voorwaarden. Dat heeft voordelen voor alle betrokken partijen : de verhuurder is zeker van zijn inkomsten en de huurder kan in een betaalbare woning terecht. Op dit ogenblik vervult het OCMW deze functie van SVK zelf. Het huurt meer dan 30 woningen en verhuurt die dan door. Daarnaast worden ook nog enkele woningen van het gemeentebestuur en van het OCMW zelf verhuurd.

Deze taak door een SVK laten vervullen, heeft verschillende voordelen. Het maakt het in de eerste plaats mogelijk om gestructureerder te werken, en een prioriteit te maken van het woonthema. Tegenover het OCMW-cliënteel wordt het ook duidelijker wie de verhuurder is (het SVK), en wie hen moet bijstaan (het OCMW) als er problemen zouden zijn met de verhuurder. Bovendien kan een SVK door de Vlaamse overheid worden gesubsidieerd. Daarvoor moet het aan een aantal voorwaarden voldoen, maar die zijn allemaal haalbaar. Zo moet er in meer dan één gemeente worden gewerkt. Kalmthout

Klusjesdienst

Het SVK-statuut is nog om andere redenen interessant. Het maakt het mogelijk om aan zéér gunstige voorwaarden sociale tewerkstelling aan te bieden. Daarmee kan een klusjesdienst worden uitgebouwd, die niet alleen de eigen woningen van het SVK kan onderhouden, maar ook kan instaan voor kleine werkzaamheden bij mensen met een laag inkomen of bij senioren of mensen met een handicap die zo worden geholpen om zelfstandig te wonen. Een goed uitgebouwde dienst maakt het ook mogelijk om "renovatiehuurovereenkomsten" af te sluiten, waarbij de eigenaar goedkoper verhuurt, en het SVK het gebouw woonklaar maakt. Zo gaan sociale tewerkstelling en betaalbaar wonen hand in hand !

blijkt tot op vandaag niet erg geneigd om mee te werken, en andere Vlaamse buurgemeenten heeft Essen nu eenmaal niet. Toch is de oplossing niet zo moeilijk : het Essense OCMW kan zelf een SVK oprichten, en vervolgens ook enkele huizen in Kalmthout, Wuustwezel of Kapellen verhuren.

In tegenstelling tot de sociale huisvestingsmaatschappijen kan het SVK veel meer rekening houden met de woonsituatie bij het toewijzen van een huurwoning. Zo kunnen de meest dringende noden het eerst worden aangepakt (zoals het verplicht voorzien van een woning

voor de aan het Essense OCMW toegewezen asielzoekers, of het helpen van wie om één of andere reden plots dakloos wordt). Het SVK kan overigens niet alleen op de private huurmarkt actief zijn, het zou ook huizen van de sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen huren.

Daarbij is de samenwerking met zowel het OCMW als met de huisvestingsconsulent essentieel. De kennis die deze laatste uitbouwt omtrent de huurmarkt in de gemeente, zorgt er immers voor dat het SVK gemakkelijker geschikte woningen vindt. Anderzijds zullen sommige "woonzoekers" die zich bij de consulent aanbieden, doorverwezen kunnen worden naar het SVK. Ook kan het SVK-cliënteel, dat na verloop van tijd uit de sociale huursector wil stappen, op weg gezet worden naar de private huurmarkt. Of naar een eigen woning...

Uitleendienst werkmateriaal

Zelf je huis renoveren is goedkoper dan beroep te moeten doen op een bouwonderneming. Maar niet iedereen heeft er altijd het nodige materiaal voor in huis. Binnen de Woonwinkel kan er daarom een uitleendienst worden opgezet, waar iedereen het nodige gereedschap kan uitlenen. Bovendien kunnen er vormingscursussen worden opgezet, waarbij ook aandacht wordt besteed aan energiezuinig en ecologisch verantwoord (ver)bouwen.

Ook met het OCMW moet intensief worden samengewerkt. Zo moet het SVK ook instaan voor woonbegeleiding. Sommige mensen hebben immers een zetje nodig om hen op weg te helpen bij het onderhoud van hun woning of in de omgang met de burens. Woonproblemen komen vaak niet alleen. Er kunnen overmatige schulden, werkloosheid of familiale moeilijkheden mee samengaan. Daarvoor is het OCMW de aangewezen partner.

Meer sociale woonruimte

Bouwverordening

De regels over bouwen en verbouwen in onze gemeente moeten in een duidelijke én strenge gemeentelijke bouwverordening worden samengebracht. Daarmee moet vooral het bouwen van kleine woningen en het renoveren van bestaande woningen aangemoedigd worden, terwijl de bouw van al te grote of slecht ingeplante woningen vermeden moet worden.

Het is belangrijk om de Essenaren de weg te wijzen naar een betaalbare woning, maar er moeten natuurlijk ook voldoende bouwgronden en woningen zijn. Essen is daar de voorbije jaren niet altijd even verstandig mee omgesprongen. Zo werden grote residentiële woningen toegestaan op plaatsen waar men beter kleinschalig had gebouwd, tot in de Stationsstraat toe. Anderzijds werd de open ruimte verder aangetast door de uitbreiding van de bestaande "woonlinten". Op die lintbebouwing wordt nu ook al een verdieping geplaatst !

Ook woonruimte voor wie niet (te) rijk is

Een proactief woonbeleid voor Essen

Op zich is het een goede zaak dat er meer appartementsgebouwen komen. De gezinnen van vandaag zien er niet meer hetzelfde uit als gisteren, en variatie in het woningaanbod is noodzakelijk. Maar ze moeten wel geplaatst worden waar ze thuishoren : in de woonkernen van Essen-Centrum en Wildert, en niet in het weiland of rond de kerktorens van Hoek en Horendonk.

Essen zal de komende jaren heel zuinig moeten zijn. Onze gemeente is aantrekkelijk voor de bewoners (en ook voor toeristen), omdat er nog veel groen en open ruimte is. Maar als de bouwwoede niet kan worden afgeremd, dan is dat binnen tien jaar voorbij. Dan wordt Essen een voorstad van Roosendaal, en een slaapwijk van Antwerpen. Daarom moeten de bestaande gronden zó gebruikt worden dat de modale Essenaar er het meest baat bij heeft.

Ook de privé-sector moet meewerken

Ook de bouwpromotoren en immobiliënmakelaars hebben de verantwoordelijkheid om Essen betaalbaar te houden. In het verleden bleken sommigen (zoals Debacko) erg weigerachtig om daaraan mee te werken, door bijvoorbeeld bepaalde gronden voor te behouden voor mensen met een binding met Essen. Als overleg in deze zaak niet helpt, vinden wij dat de promotoren in alle dossiers die ze aanbrengen, dan maar op een weigerachtige gemeente moeten stuiten.

N-VA/PLE wil in de eerste plaats dat er héél duidelijk voor gekozen wordt om nieuwe villa's alleen nog toe te staan in de Heikantse straten waar daar nog plaats voor is. In alle andere straten en wijken wordt een maximale bouwoppervlakte opgelegd. Ook de vereisten op het vlak van bouwstijl en inplanting in het landschap mogen gerust wat strenger, want ook daarmee wordt

Essen minder aantrekkelijk voor bouwlustige noorderburen. Bouwvergunningen kunnen op die manier ook gebruikt worden als instrument voor een actief woonbeleid.

Nieuwe private verkavelingen kunnen voor ons enkel nog worden gerealiseerd indien minstens één kwart van de beschikbare gronden voor sociale kavels wordt voorbehouden, aan schattingsprijs én met voorrang voor wie een binding met onze gemeente heeft.

Bovendien moet speculatie met gronden, en leegstand van woningen vermeden worden. Daarom willen we een gemeentelijke belasting op onbebouwde bouwgronden, die hoger is naarmate de grond dichter bij het centrum van de betrokken wijk ligt. Daar hoort wel een uitzondering bij : wie de grond voor de eigen (klein)kinderen voorbehoudt, wordt niet belast. Voor leegstaande woningen bestaat er een Vlaamse belasting, waarop opcentiemen geheven kunnen worden. Essen moet

Leegstand en verkrotting zelf registreren

De Vlaamse overheid heft een belasting op leegstaande, ongeschikte en verwaarloosde woningen. Zij houdt daarover zelf een register bij, en de gemeente geeft alleen de woningen door waarvan zij vermoedt dat er zich een probleem stelt. Het gemeentebestuur kan er ook voor kiezen om de inventaris zelf bij te houden. Dat lijkt ons veel logischer, zeker nu we werk willen maken van een volledige inventarisatie van de woningen en gronden in de gemeente. En op die manier krijgt het gemeentebestuur ook een deel van de opbrengst van de belasting.

Zelf grondig inventariseren wat er op de grond- en woningmarkt gebeurt, heeft ook als voordeel dat er tijdig aan de alarmbel kan getrokken worden wanneer een woning van slechte kwaliteit, of één die in overtreding is, te koop of te huur wordt aangeboden. Dat kan dan snel gesignaleerd worden aan de verschillende betrokkenen.

hier gebruik van maken. Verder willen we aanmoedigen om gebouwen, vooral in de dorpskernen, die nu nog niet voor bewoning worden gebruikt, daarvoor geschikt te maken. Wonen boven winkels is daarbij één van de mogelijkheden. Daarvoor willen we een gemeentelijke premie invoeren.

Daarnaast is een inhaalbeweging op het vlak van sociale woningbouw noodzakelijk. N-VA/PLE wil dat in de periode 2007-2012 **elk jaar 30 sociale bouwkavels** beschikbaar

komen (via de privé-sector of via de sociale bouwmaatschappijen). Ook moeten er elk jaar **25 sociale koopwoningen** bijkomen. De sociale huursector is eveneens veel te klein in onze gemeente. Slechts 2,5% van alle woningen worden verhuurd via de sociale huisvestingsmaatschappijen en de overheid. Het OCMW tekent bovendien voor ongeveer 1/5 hiervan. In Vlaanderen bedraagt het percentage gemiddeld 4,2%, en Vlaanderen scoort daarmee in Europa erg laag. Er is ook op dit vlak dringend een inhaalbeweging nodig. Daarom willen we dat er elk jaar **20 sociale huurwoningen** bijkomen.

Woonbehoefte studie

Om nieuwe woonruimte te mogen realiseren, is een nieuwe woonbehoefte studie noodzakelijk. De huidige studie, die in het kader van het ruimtelijk structuurplan werd opgemaakt, is immers volstrekt irrealistisch. N-VA/PLE en anderen zeggen dat al lang, maar het gemeentebestuur wilde niet luisteren. Omdat een nieuwe studie niet mocht van de hogere overheid (VLD-minister Van Mechelen), zo luidt de verklaring. Dat klopt in het kader van het structuurplan, maar een nieuwe studie had het wél mogelijk gemaakt onmiddellijk ná de goedkeuring van het structuurplan aan de slag te gaan. Het gemeentebestuur besloot echter om extra tijd te verliezen !

Deze inhaalbeweging moet in de eerste plaats door de sociale huisvestingsmaatschappijen gerealiseerd worden, in het kader van een op te maken meerjarenplan. Het gemeentebestuur kan echter ook zélf aan een sociaal woonbeleid doen, door gronden aan te kopen en/of te ontwikkelen. Als de andere partners niet meewillen, moet van die mogelijkheid volop gebruik gemaakt worden. Dat kan o.m. door het voorkeurecht dat het gemeentebestuur in een aantal gevallen heeft, ook actief te gaan gebruiken. Voor een eigen gemeentelijk sociaal woonbeleid willen we een deel van het reservefonds gebruiken dat de voorbije jaren bijeengebracht werd (waarmee we verder ook willen investeren in de lokale economie én waarmee we een belastingvermindering mogelijk willen maken).

Daarbij kan het gemeentebestuur (of het OCMW) ook samenwerken met private partners. Zo kunnen bepaalde vormen van aangepast wonen (seniorenwoningen of serviceflats) in een samenwerking worden gerealiseerd. Ook naar dergelijke woonvormen is er immers al maar meer vraag. Bovendien kan op die manier vaak de opname in een instelling zoals een RVT worden vermeden of uitgesteld. Het moet wel duidelijk zijn dat het niet nodig is om woningen te subsidiëren van mensen die zelf voldoende financiële draagkracht

hebben. In serviceflats e.d. moet de volledige kostprijs worden doorgerekend, waarna er een sociale correctie volgt voor wie een laag inkomen heeft. Het is al te gek om met overheidsgeld de woonkost te dragen van wie daar zélf voor kan instaan, terwijl er geen betaalbare woningen zijn voor wie echt niet rondkomt. Toch is het dat wat met de huidige serviceflats (Residentie Mastbos) gebeurt, zodat een correctie (o.m. via indexering) zich opdringt.

Bovendien kan in sommige wijken een bijkomend voorkeurecht op bouwgronden worden ingesteld, waar zowel de sociale huisvestingsmaatschappijen als de gemeente gebruik van kunnen maken. Op die manier is het wellicht toch mogelijk om ook in Hoek en Horendonk voor enkele sociale koop- of huurwoningen te zorgen (om zo wijk Hoek ook leefbaarder te maken).

De woonkwaliteit verbeteren

Voldoende woningen voorzien is één ding, de kwaliteit verzekeren is vaak nog iets anders. Verouderde, slecht geïsoleerde of verkrotte woningen passen uiteraard niet in een goed woonbeleid. De huur- of aankoopprijs is dan misschien wel wat lager, de kosten die er later bijkomen wissen dat verschil al snel uit.

Daarom willen we ook aan de kwaliteit van de Essense woningen werken. In de eerste plaats doen we dat door hard op te treden tegen onaanvaardbare toestanden. Dankzij het bijhouden van een goede inventaris, en dankzij de “voelhorens” van de huisvestingsconsulent en het SVK, zullen woningen die onbewoonbaar zijn sneller kunnen opgespoord worden. Bovenop de Vlaamse heffing op dergelijke woningen willen we ook een gemeentelijk opcentiem invoeren. De opbrengst daarvan (die hopelijk niet te groot is ...) kan gebruikt worden om een renovatiepremie mee te financieren. Met die renovatiepremie willen we bepaalde ingrepen ondersteunen om het wooncomfort van oudere huizen te verbeteren. Zoals bij de premie voor werken rond inbraakpreventie komt er daarbij een voorafgaand advies van een specialist aan te pas. Zo kunnen de werken op de meest efficiënte manier worden uitgevoerd. Dat er ook bijzondere aandacht komt voor energiezuinige en milieuvriendelijke ingrepen, spreekt voor zich.

Duurzaam bouwen, duurzaam wonen

De baksteen in de Vlaamse maag mag geen hypotheek leggen op het leefmilieu en de leefbaarheid van onze gemeente. Daarom zal de huisvestingsconsulent telkens de nodige informatie over duurzaam bouwen en wonen verschaffen : gebruik van milieuvriendelijke materialen, gescheiden circuits voor regenwater en afvalwater, isolatie, ... Bovendien kunnen de premies van andere overheden op dit vlak gepromoot en misschien zelfs versterkt worden. Het gemeentebestuur, het OCMW en de sociale huisvestingsmaatschappijen moeten natuurlijk zelf wel het goede voorbeeld geven !

Om het mogelijk te maken dat senioren of mensen met een handicap zelfstandig blijven wonen, zijn soms specifieke ingrepen nodig. Die kunnen uitgevoerd worden door de klusjesdienst van het SVK, maar daarnaast wordt er ook een premie ingevoerd voor wie zelf aan de slag wil gaan. Bovendien willen we dat in elke sociale woonwijk enkele woningen geschikt worden gemaakt voor rolstoelgebruikers.

Vaak moet niet alleen de woning worden aangepast : ook een fijnmazig net van thuiszorg is noodzakelijk. Het OCMW moet daarbij zijn verantwoordelijkheid opnemen, o.m. via het te realiseren lokaal dienstencentrum en via het dienstenbedrijf. Door poets- en strijkhulp aan te bieden, door maaltijden aan huis te bereiden, en door de werking van de boodschappendienst en de mindermobielen centrale (allemaal via het stelsel van de dienstencheques), wordt het mogelijk gemaakt om thuis van het nodige comfort te genieten, ook voor wie minder goed te been is.

De woonkwaliteit is ook erg afhankelijk van de omgevingskwaliteit. Mooie, veilige straten, voldoende openbaar groen en speelpleintjes zijn daarbij essentieel. Ook op dat vlak liet het huidige gemeentebestuur de voorbije jaren wel eens steken vallen. Dat komt volgens ons vooral omdat er vóór de werken onvoldoende wordt overlegd binnen de gemeenteraad, en met de buurt zelf. Een hoorzitting waarop alleen het afgewerkte plan kan worden bewonderd, heeft geen enkele zin. Daarom willen we dat bij elke verkaveling en bij elke herinrichting twee keer een inspraakmoment wordt georganiseerd. Een eerste keer nog vóór het studie bureau wordt aangesteld (of liever nog : vooraleer de gemeentelijke verantwoordelijke zélf de plannen maakt), een tweede keer met een ontwerpplan. Nu is de opdracht voor de studie bureaus al te vaak “Tekenen herinrichting”, zonder dat vooraf een richting wordt aangegeven. Nadien is het dan erg moeilijk om nog terug te komen op de plannen, die in een ivoren toren ver buiten Essen tot stand zijn gekomen.

Ook allerlei braakliggende of “verloren” stukjes grond in onze gemeente kunnen gebruikt worden om de buurten en wijken aantrekkelijk te maken.

Het aanleggen van openbare voorzieningen is één zaak, het onderhoud ervan is zo mogelijk nog belangrijker. Dat is in de eerste plaats de taak van het gemeentebestuur, maar buurten moeten ook de mogelijkheid krijgen zelf de verantwoordelijkheid te nemen voor hun woonomgeving. Door het peterschap op zich te nemen voor de groenvoorzieningen of de speeltuinen (ondersteund vanuit een sociaal

tewerkstellingsproject), kunnen ze zo immers mee instaan voor de leefbaarheid van hun omgeving. Het bestaande systeem van speelstraten is daarbij een goede maar te voorzichtige eerste stap.

Ook aan de veiligheid in de buurt kunnen de bewoners zelf meewerken. Om deze zaken te realiseren kan tussen de buurt en het gemeentebestuur een "buurtcontract" worden afgesloten. In buurten of wijken waar dit goed werkt, kunnen de bewoners na verloop van tijd zelfs de verantwoordelijkheid over de eigen budgetten krijgen, die dan zelfstandig kunnen aangewend worden. Ook wijk- en buurtfeesten verdienen trouwens een gemeentelijke ondersteuning.

Essen van Namen naar Lissabon

Aanzet tot een hervormingsprogramma voor meer groei en meer werk

Van alle Essenaren op arbeidsleeftijd (15-64 jaar volgens de internationale definities) waren er in 2004 maar 58,8% aan het werk. Met die werkzaamheidsgraad scoort Essen erg laag : slechts zes Vlaamse gemeenten doen het nog minder goed. Kalmthout haalt 64,0%, Wuustwezel zelfs 68,6%. Essen scoort een heel eind onder het Vlaamse gemiddelde. Meer nog : de Essense werkzaamheidsgraad sluit dichterbij het Waalse gemiddelde dan bij het Vlaamse. Essen ligt sociaal-economisch niet in Antwerpen, maar in het arrondissement Namen...

In 2000 spraken de Europese staats- en regeringsleiders in Lissabon af dat de werkzaamheidsgraad in Europa zo snel mogelijk naar 70% moet, liefst al tegen 2010. Alleen op die manier kan Europa in de context van de globalisering van de wereldeconomie "de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld (worden) die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang". De "Lissabonstrategie" die hiervoor werd uitgewerkt, werd in 2005 versterkt en geconcentreerd op meer groei en meer werk.

De verschillende overheden werkten daarop allemaal een meerjarenplan uit : de nationale hervormingsprogramma's. Ook Vlaanderen en België maakten een eigen hervormingsprogramma. Europa nodigde ook de andere bestuursniveaus uit om mee te werken via eigen programma's. Essen moet daar werk van maken, want onze gemeente heeft een plan voor meer groei en meer werk dringend nodig. We hebben een grote achterstand, ook tegenover de buurgemeenten. Van Namen moeten we naar Lissabon !

Een grondige studie

Dit N-VA/PLE-plan is een eerste aanzet om tot een grondig hervormingsprogramma te komen. Wij willen dat dit plan samen met de sociale partners (bedrijven en vakbonden) verder wordt uitgewerkt, en wordt onderbouwd met een grondige studie omtrent de sterktes, zwaktes, mogelijkheden en bedreigingen van onze lokale economie en werkgelegenheid. Op basis van die studie kan vervolgens een gezamenlijke visie worden geformuleerd.

N-VA/PLE neemt daarom de handschoen op. De voorbije jaren werd veel gepraat over lokale economie, maar de resultaten bleven uit. Eigenlijk zagen we op het terrein, ondanks veel mooie woorden, alleen bedrijfssluitingen. Daarvoor is het gemeentebestuur natuurlijk niet alleen verantwoordelijk. Maar er is wel een meer doordachte aanpak nodig om de sociaal-economische draagkracht van onze gemeente te versterken.

Wij willen alvast onze verantwoordelijkheid niet ontlopen. Daarom moet lokale economie in de volgende bestuursperiode meer worden dan een politieke pasmunt. Nu verhuisde de bevoegdheid binnen het schepencollege van de ene naar de andere. Wij willen één schepen voor lokale economie en werkgelegenheid, met een sterke visie, die binnen het college de motor kan zijn van een doordacht en pro-actief beleid. Daarnaast moet ook binnen de gemeentelijke diensten een dienst voor lokale economie en werkgelegenheid worden opgericht, met twee voltijdse specialisten : een ondernemingsconsulent en een werkconsulent.

Werk, werk, werk

De belangrijkste opdracht voor onze werkconsulent wordt de verhoging van de werkzaamheidsgraad in Essen. En ook van de "werkbaarheidsgraad" die aangeeft in welke mate de Essenaren klaarstaan voor de uitdagingen van de arbeidsmarkt van morgen.

Wie herinnert zich nog de verkiezingsfolders van Willy Heymans (VLD) in 2000 ? Hij beloofde een baan in Essen voor alle Essenaren. Maar in 2002 was er slechts voor

Onderweg naar werk

Voor wie een baan buiten onze gemeente zoekt, is de bereikbaarheid essentieel. Met de toenemende files, de stijgende benzineprijzen en de milieuschade die auto's veroorzaken krijgt het openbaar vervoer een alsmaar belangrijker plaats. Het Essense gemeentebestuur moet daarom hard op de Brusselse tafel kloppen om de verbindingen met Antwerpen, Brussel en Roosendaal te versterken. Ook de Kempen moeten vanuit onze gemeente beter bereikbaar worden.

Daarbij is het een goede zaak dat de werkgevers de kosten voor het openbaar vervoer (moeten) terugbetalen. Al wordt daardoor voor een bedrijf uit Antwerpen een werknemer uit Essen wel duurder dan één uit eigen stad. Dat leidt tot een nieuwe "werkloosheidsval". Essen moet dit probleem dringend in Brussel aankaarten.

Ook voor wie wél in Essen werkt, kan de bereikbaarheid trouwens nog heel wat beter. Zo is gaan werken met de fiets niet altijd even veilig. Daarom moeten er fietspaden komen in het industrieterrein Rijkmaker, en moeten de fietsroutes naar de belangrijkste bedrijven ook buiten het industrieterrein worden verbeterd.

37,7% van de potentiële Essense werknemers een job in eigen gemeente beschikbaar. Dat cijfer moet omhoog, al belofde de propaganda van de VLD natuurlijk het onmogelijke. Heel wat Essenaren vinden elders werk, en gelukkig maar. De werkconsulent gaat daarom op zoek naar banen in Essen, maar ook buiten de gemeente. In Zuid-Nederland is er bijvoorbeeld heel wat geschikt werk, maar niet iedereen vindt er even gemakkelijk zijn of haar weg. En ook in Antwerpen en Brussel zijn er veel jobs waar meer Essenaren de weg naartoe zouden kunnen vinden. Al die informatie kan door de werkconsulent worden samengebracht, en vervolgens naar de mogelijke geïnteresseerden worden verspreid. Bovendien kan ook aan een carpoolnetwerk worden gewerkt.

De werkconsulent moet uiteraard goed samenwerken met diensten zoals de RVA, de VDAB, het PWA en de arbeidstrajectbegeleiders van het OCMW. En al wie een (andere) baan zoekt en in onze gemeente woont, is er welkom. Op die manier krijgt de consulent een goed beeld van de vraag naar jobs in onze gemeente,

en zo kan hij of zij ook rechtstreeks de bedrijven in en buiten Essen aanspreken. Daarbij kan de consulent (samen met het PWA) ook een wegwijzer zijn in de verschillende banenplannen en subsidies, om zo de ondernemers duidelijk te maken dat een Essenaar aanwerven helemaal niet te duur hoeft te zijn !

Werk aan de (werk)winkel

Essen, Kalmthout en Wuustwezel beschikken samen over een werkwinkel, die in Kalmthout gevestigd is en in de andere gemeenten een loket heeft. De inbreng van Essen in het uitbouwen en functioneren ervan moet zeker worden versterkt. Ook daarin kan een werkconsulent samen met de schepen voor werkgelegenheid een actieve rol spelen. Zo kan er bijvoorbeeld jaarlijks een jobbeurs worden georganiseerd.

Niet iedereen heeft alle kwaliteiten die door de werkgevers worden gezocht. En ook wie wel een baan heeft, doet er goed aan om bij te blijven. Levenslang leren is inderdaad een noodzaak. Het is de werkzekerheid van morgen, want één baan voor het leven in dezelfde firma behoort stilaan tot het verleden. Daarom is het organiseren van vorming essentieel. En daarbij kan veel meer worden samengewerkt dan nu het geval is. De werkconsulent moet samen met de

Opleidingscheques

Met de opleidingscheques moedigt de Vlaamse overheid iedereen aan om zich voortdurend bij te scholen. Er zijn zowel cheques voor de ondernemingen als voor de individuele gebruiker. Het gemeentebestuur moet het gebruik hiervan bekendmaken en aanmoedigen.

ondernemingsconsulent en met het lokale bedrijfsleven, de VDAB, het PWA, het OCMW en de onderwijswereld werk maken van een breed vormingsaanbod, dat zowel voor werknemers als voor werkzoekenden toegankelijk is. Want waarom zou een opleiding die door één bedrijf wordt opgezet niet interessant kunnen zijn voor iemand die bij een andere Essense onderneming werkt ? Of voor een werkloze ? Ook het gemeentebestuur moet daarbij worden ingeschakeld. Al was het maar om de ambtenaren af en toe kennis te laten maken met het leven in de Rijkmaker. En omgekeerd !

Een goed voorbeeld van een dergelijk vormingsopzet zouden ICT-cursussen kunnen zijn. Nu worden die vaak voor allerlei instellingen, bedrijven en doelgroepen (kansarmen, senioren...) afzonderlijk opgezet. Een doorgedreven samenwerking, met de nodige aandacht voor de verschillen binnen het doelpubliek, zou zeker de kosten kunnen drukken en de efficiëntie kunnen verhogen.

In het vormingsaanbod mogen de nieuwkomers in onze gemeente niet uit het oog worden verloren. De taallessen Nederlands die het OCMW organiseert, blijven daarbij essentieel. Voor een inburgeringscursus en een VDAB-opleiding moet er vaak een te grote afstand worden afgelegd. Essen moet daarom nagaan hoe het hier beter op kan inspelen. Een baan is immers de beste manier voor een nieuwkomer om zich in onze maatschappij te integreren.

Ook jongeren die hun eerste stappen op de arbeidsmarkt zetten, verdienen een steuntje in de rug. Het deeltijds leren, waarbij werk wordt gecombineerd met een schoolopleiding, staat vaak in een ongunstig daglicht. Soms lijkt het de laatste stap in de "waterval" van het algemeen secundair onderwijs over het technisch naar het beroepsonderwijs.

Leren samenwerken

De samenwerking met de verschillende onderwijsinstellingen in onze gemeente krijgt al jaren onvoldoende aandacht in Essen. Niet alleen over de aansluiting op de arbeidsmarkt moet worden gesproken, ook over volwassenenvorming bijvoorbeeld. En er zijn nog andere thema's : het gebruik van schoolinfrastructuur door de verenigingen, verkeersveiligheid... Daarom moet de gemeentelijke onderwijsdienst zich niet alleen op de gemeentelijke, maar op alle scholen richten, en samen met de andere diensten (lokale economie en werkgelegenheid, milieu, ...) het gesprek en de samenwerking op gang brengen.

Van die mentaliteit moeten we dringend af. Stielmannen worden zo al zeldzaam genoeg.

Competentie (h)erkennen

Wie vorming volgt, wil daarvan natuurlijk graag de vruchten plukken. Ook kennis en ervaringen die in het bedrijfsleven zelf worden opgedaan, moeten herkend en erkend worden. Veel mensen doen ook ervaring op in het verenigingsleven : van omgaan met mensen, motiveren en organiseren tot allerlei administratieve vaardigheden. Om al deze "verworven competenties" te erkennen, werkt de Vlaamse overheid aan een systeem waarbij iedereen daarvoor een certificaat zou kunnen ontvangen. Daaraan meewerken wordt een belangrijke taak voor de werkconsulent, en ook de vrijetijdsdiensten (jeugd, cultuur, sport...) moeten hun steentje bijdragen.

Om een vak te leren, is het belangrijk om met twee voeten in de realiteit te leren staan. Daarom is een voldoende groot aanbod aan stageplaatsen essentieel. Niet alleen binnen het deeltijds leren trouwens, ook vanuit de hogescholen en de universiteiten wordt van langsom meer met korte of lange arbeidsmarktstages gewerkt. En ook de VDAB bouwt praktijkstages in diverse opleidingen in. Een goede zaak, maar vaak is het zoeken en vinden van geschikte stageplaatsen niet zo evident. Ook daarbij kan de werkconsulent een handje helpen, via de opgebouwde contacten met het bedrijfsleven. En ook het gemeentebestuur zelf moet natuurlijk haar duit in het zakje doen : een stage binnen het gemeentebestuur kan erg nuttig zijn. Zeker

als de personeelsleden die de stagiairs begeleiden, daar voldoende voor worden opgeleid.

Vele jongeren trekken ook een jaartje naar het buitenland, om ervaring op te doen en zich verder te vormen. Dat is een goede zaak. Het gemeentebestuur moet dit dan ook aanmoedigen, via promotie maar ook door - via de werkconsulent - de papierwinkel zo overzichtelijk mogelijk te houden.

De band met het onderwijs kan nog op andere manieren worden versterkt. Zo kan de werkconsulent samen met o.m. de VDAB voor informatie voor laatstejaarsstudenten zorgen, zodat die snel de weg vinden op de arbeidsmarkt en in de verschillende instellingen.

In een economie die leeft, worden voortdurend nieuwe bedrijven opgericht, en andere sluiten jammer genoeg de deuren of trekken naar groenere weiden. Dat hoeft geen drama te zijn, indien het gemeentebestuur er verstandig op kan inspelen, en alles op alles zet om de werknemers mee naar een nieuwe baan te begeleiden. Zo kan de werkconsulent meehelpen bij het oprichten van een tewerkstellingscel, waarbinnen (o.m. via outplacement) naar een nieuwe baan wordt gezocht.

Wie betaalt de rekening ?

We kunnen de kritiek al horen : wie gaat al deze plannen betalen ? Inderdaad, twee extra personeelsleden zijn niet gratis. Maar er is wel een belangrijk terugverdieneffect : meer bedrijven in onze gemeente, meer Essenaren aan de slag betekenen automatisch meer opbrengsten voor het gemeentebestuur, o.m. via de belastingen. Bovendien kunnen heel wat subsidies worden ingezet om dit lokaal hervormingsprogramma mee te realiseren. Zo stellen wij voor om het hele project te kaderen in het Europees Sociaal Fonds, en het op die manier grotendeels vanuit Europa te laten financieren. We zijn er trouwens van overtuigd dat de opbrengst véél groter zal zijn dan de (start)kosten !

Vanzelfsprekend heeft de werkconsulent ook een belangrijke taak binnen het kader van het gemeentebestuur. Hij of zij dient ervoor te zorgen dat in elke beleidsaangelegenheid het aspect werkgelegenheid mee in rekening wordt gebracht. Tenslotte moet de werkconsulent ook het eerste aanspreekpunt zijn voor de werknemersverenigingen in onze gemeente (zoals de vakbonden), en hen ondersteunen bij het zoeken naar meer en beter werk voor hun leden.

It's the economy, stupid !

De dienst "lokale economie en werkgelegenheid" krijgt ook een ondernemingsconsulent. Die is er in de eerste plaats om een brug te slaan tussen het gemeentebestuur en het lokale bedrijfsleven, en om de nodige informatie over het gemeentebeleid (maar ook over het Vlaamse, federale en eventueel het Nederlandse beleid) aan de bedrijven door te geven.

De consulent speelt ook een belangrijke rol bij het invullen van de industrieterreinen en de leegstaande industriegebouwen in onze gemeente.

Zij of hij gaat op zoek naar geschikte bedrijven, die zoveel mogelijk arbeidsplaatsen creëren, zodat de beschikbare ruimte zo arbeidsintensief mogelijk wordt ingevuld. Daarbij zal overleg met de eigenaars van leegstaande bedrijfsgebouwen noodzakelijk zijn. Samen met hen wordt een plan opgesteld om tot een goede invulling te komen. Een stok achter de deur is hier wel nodig : wie niet aan een dergelijk plan wil meewerken, moet rekenen op een stevige taks op leegstaande bedrijfsgebouwen en braakliggende bedrijfsterreinen.

KMO-loket

Aan de Essense ondernemers wordt al lang een "KMO-loket" beloofd : één plaats binnen het gemeentebestuur waar ze voor al hun administratieve formaliteiten terecht kunnen. Natuurlijk willen we dat principe ook met de ondernemingsconsulent realiseren, maar tegelijk willen we er ook een veel actievere invulling aan geven. En we willen in elk geval dat het méér wordt dan wat goede voornemens op papier !

Grensverleggend werken

Essen moet erg zuinig zijn met de beschikbare bedrijfsgronden. Als buitengemeente is het behoud van de open ruimte essentieel, zodat het niet de bedoeling kan zijn nog veel bijkomend industrieterrein te creëren. Het heeft echter weinig zin dat kleine gemeentes alleen naar de eigen bedrijfsterreinen zouden kijken. Voor de werkgelegenheid in Essen maakt het echt niet zoveel uit of een bedrijf zich hier of in Kalmthout vestigt. Daarom moet hierover een gesprek met de andere gemeenten worden gevoerd. Zo is het logisch om het terrein "Rijkmaker" uit te breiden op Kalmthouts grondgebied.

De ondernemingsconsulent gaat niet alleen op zoek naar "ondernemers voor de ruimte" maar ook naar "ruimte voor ondernemers". De ontwikkeling van de bedrijfszones.

De ondernemingsconsulent gaat niet alleen op zoek naar "ondernemers voor de ruimte" maar ook naar "ruimte voor ondernemers". De

consulent begeleidt starters bij het opzetten van hun bedrijf, door een handje te helpen bij de administratieve formaliteiten – zoals het aanvragen van de nodige vergunningen – en eventueel bij het zoeken naar een geschikte locatie. Daarbij moet vanzelfsprekend worden samengewerkt met de Vlaamse ondernemingsloketten en met organisaties zoals de Kamer van Koophandel (o.m. via de Bedrijvenvereniging Essen).

Ook bij het aanmoedigen van het ondernemerschap speelt de consulent een rol. Zo kan via het onderwijs informatie over ondernemen worden verspreid, en kunnen studenten worden aangemoedigd om eens na te denken over het opstarten van een eigen zaak. Ook kan de consulent de weg wijzen naar allerlei vormen van startkapitaal en startersleningen, die door verschillende overheden worden voorzien, maar nog al te vaak een grote onbekende zijn bij de potentiële ondernemer.

Bedrijf in de couveuse

Een eigen zaak opstarten is niet eenvoudig. Bovendien is "eens proberen" meestal duur en vaak niet haalbaar : veilig kunnen mislukken is immers essentieel, en de risico's zijn daarvoor vaak te groot. Daarom bestaan er ondernemings-couveuses, waarbij mensen binnen een vzw-structuur hun zaak "op ware grootte" kunnen uittesten, gekoppeld aan professionele ondersteuning en begeleiding zodat het ook voor laaggeschoolden haalbaar is. Ervaringen elders leren dat dit goed werkt. Essen zou iets dergelijks samen met de buurgemeenten kunnen uitwerken.

De consulent staat in de eerste plaats ten dienste van de ondernemingen die reeds in onze gemeente zijn gevestigd. Zo is het de bedoeling om samen met de ondernemers te kijken hoe de omgeving van hun bedrijven aantrekkelijker kan worden gemaakt, o.m. via het voorzien van aanplantingen. Dat daarbij ook de gemeentelijke milieudienst wordt betrokken, spreekt voor zich. Zo kan meteen ook aandacht worden besteed aan afvalpreventie en aan energiezuinig ondernemen.

Samen werk maken van bedrijfsvervoersplannen en van een degelijke bewegwijzering, staan ook op de agenda. En in overleg met de werkconsulent kan er gezocht worden naar mogelijkheden voor een gezamenlijke organisatie van vormingsinitiatieven door de Essense bedrijven.

Wanneer het gemeentebestuur allerlei openbare werken plant (of wanneer andere overheden of nutsbedrijven in de Essense bodem actief worden), moet de ondernemingsconsulent zijn of haar rol spelen, door de bedrijven vooraf te informeren, en hen te betrekken bij de organisatie van de werkzaamheden en bij het uittekenen van omleidingswegen.

Bedrijven komen en bedrijven gaan, en in de mate van het mogelijke moet dat laatste natuurlijk worden vermeden. Vooral bij familiebedrijven zorgt de opvolging al eens voor problemen en kopzorgen. De ondernemingsconsulent kan daarbij een rol spelen door mee te zoeken naar de meest geschikte oplossing.

Tenslotte moet de consulent erover waken dat het gemeentebeleid op alle terreinen ondernemingsvriendelijk is, en moet hij of zij ook de nodige ondersteuning bieden aan de bedrijvenverenigingen die onze gemeente rijk is. Op die manier moet ervoor gezorgd worden dat de ondernemingen vooraf betrokken worden bij alle beslissingen die hen aanbelangen.

Raad voor lokale economie

De raad voor lokale economie die in 2001 werd opgericht is een goede zaak, maar de werking ervan bleef tot nog toe beneden de verwachtingen. Daaraan kan in de eerste plaats worden verholpen door dit plan in een gezamenlijke visie voor deze raad om te zetten. Daarbij wordt de raad ook uitgebreid tot "raad voor lokale economie en werkgelegenheid", en krijgen zowel de werkconsulent als de ondernemingsconsulent de opdracht om de raad mee op te volgen en er de dynamiek van op gang te houden.

We moeten ons ook de vraag durven stellen wat voor bedrijven we in onze gemeente willen. Dat moet onderwerp zijn van de sociaal-economische studie die N-VA/PLE wil opzetten, maar dat neemt niet weg dat we er vooraf al richting aan willen geven. Zo denken we dat onze gemeente nog heel wat potentieel heeft om dienstenbedrijven aan te trekken. Naast "studeren in het groen" en "wonen in het groen" biedt de kenniseconomie duidelijk plaats voor "werken in het groen". De ligging van onze gemeente, tussen Antwerpen en Rotterdam, moet studiebureaus, informaticabedrijven of andere diensten uit o.m. de transportsector wel liggen. En ook andere diensten vonden nog onvoldoende de weg naar onze gemeente. Zo is er in Essen bijvoorbeeld geen interimkantoor.

Bedrijven verzamelen

N-VA/PLE vindt dat het gemeentebestuur werk moet maken van twee "bedrijfsverzamelgebouwen": één voor de dienstensector en één voor meer industriële bedrijven. Het gemeentebestuur kan hiervoor in bepaalde gevallen trouwens door de Vlaamse overheid worden gesubsidieerd.

Het dienstengebouw komt best in de spoorwegloods aan de NMBS-site, zoals we eerder samen met Groen! al voorstelden. (De plannen voor een commerciële sporthal daar zijn toch niet realistisch.) In de Rijkmaker komt een verzamelgebouw voor de andere bedrijven, bijvoorbeeld in de voormalige gebouwen van Beckers. In beide gebouwen kunnen kleine bedrijven terecht, die het nog niet aankunnen om zelf dure gebouwen in te planten.

Sociale economie

Zeker voor personen die niet eenvoudig op de arbeidsmarkt terechtkunnen, speelt de sociale economie een belangrijke rol. Essen en omgeving kennen echter onvoldoende sociale inschakelingsbedrijven (SINE). Daarvan moet, o.m. via intergemeentelijke samenwerking, meer werk worden gemaakt. Het gemeentebestuur kan daar ook op inspelen door bij bepaalde aanbestedingen (onderhoud groenvoorzieningen...) de voorkeur te geven aan sociale economiebedrijven.

Ook het dienstenaanbod via de dienstencheques kan trouwens nog versterkt worden. Daarmee worden verschillende doelstellingen bevorderd. Niet alleen wordt heel wat werk gecreëerd, bovendien maakt de hulp in huis het voor veel mensen mogelijk om zelf uit werken te gaan, en voor anderen (waaronder senioren) om zelfstandig te blijven wonen. Het dienstenbedrijf van het OCMW, dat nu uit een poetsdienst en uit het strijkatelier "Essen Rimpelvrij" bestaat, moet daarom de eigen activiteiten verder promoten. Nu al kan immers iedereen bij de poetsdienst terecht, zonder dat er verder een band met het OCMW moet zijn, gewoon aan het geldende uurtarief van de dienstencheques. Maar dat is nog onvoldoende bekend en daaraan moet dus worden verholpen. Bovendien moet de overstap

vanuit het zwartwerk naar de dienstencheques actief gepromoot worden.

Verder moeten ook nieuwe activiteiten worden ontwikkeld. Zo kan een boodschappendienst worden opgezet (wat ook een goede zaak is voor de lokale middenstanders), en pleiten we voor het uitbouwen van een mindermobielen centrale (waarin de Handicar wordt geïntegreerd). Wanneer ook tuinonderhoud via de dienstencheques mogelijk zou worden, wordt ook daar gebruik van gemaakt. Uiteraard moet de personeelsondersteuning van het dienstenbedrijf binnen het OCMW aan deze uitbreiding worden aangepast.

Ook het PWA kan een belangrijke rol spelen,

Sociaal verhuurkantoor

N-VA/PLE pleit al langer voor de oprichting van een sociaal verhuurkantoor (SVK). Dat is een belangrijk instrument voor het woonbeleid in onze gemeente, waar betaalbaar wonen een belangrijk knelpunt is. Het biedt ook tewerkstellingskansen, omdat een SVK ook erkend is als "sociaal economie-initiatief". Dat betekent dat er bij tewerkstelling vanuit bijvoorbeeld het OCMW op heel wat subsidies kan worden gerekend. Daarmee kan dan o.m. een degelijke klusjesdienst worden uitgebouwd, die niet alleen in de woningen van het SVK kan worden ingezet, maar ook in andere huizen, waar minderbegoeden wonen, of om het zelfstandig wonen mogelijk te maken.

al is de doorstroming naar de gewone arbeidsmarkt daar niet zo eenvoudig, en wordt er vaak een "val" gecreëerd. Maar voor sommige mensen kan het wel de beste oplossing zijn om toch op de arbeidsmarkt actief te blijven. Daarom moet het gemeentebestuur zich blijven engageren binnen de PWA-werking, en deze zo dynamisch mogelijk inschakelen in het lokale werkgelegenheids- en economiebeleid.

Meer kinderopvang = meer werk

Ook op het vlak van kinderopvang schiet onze gemeente tekort. Dat is jammer, want zo wordt voor een aantal mensen (traditioneel vooral vrouwen) de weg naar de arbeidsmarkt versperd. Om daaraan te verhelpen moet het bestaande aanbod worden uitgebreid. Dat kan het best door de vzw Opvanggezinnen in het OCMW te integreren. Daarbij kan dan ook optimaal gebruik worden gemaakt van de dienstencheques voor kinderopvang waaraan de Vlaamse overheid werkt.

Wat het aanbod aan winkels betreft, scoort onze gemeente goed. Maar ook daarbij moeten we keuzes durven maken. Het gemeentebestuur heeft hiervoor de nodige instrumenten in handen : handelszaken met een oppervlakte van meer dan 400 m² moeten immers een vergunning aanvragen. Het gemeentebestuur moet bij het beoordelen daarvan rekening houden met de potentiële klanten, maar ook met de ruimtelijke inplanting, de werkgelegenheid en de bestaande winkels. Alleen met een stevig onderbouwd socio-economisch plan kunnen daarbij ook goed doordachte en objectieve

beslissingen worden genomen.

Het lijkt ons alvast niet aangewezen om het "winkellint" aan het Spijker nog verder uit te breiden, al willen we de inplanting ervan wel veiliger en aantrekkelijker maken. Het gemeentebestuur moet zich vooral concentreren op het ontwikkelen en promoten van buurtwinkels, en op het aantrekkelijk maken van de winkelstraten, zoals de Stationsstraat en de Nieuwstraat. Dat kan door een zogenaamd "handelspandenfonds" op te richten (zoals ondermeer de gemeente Ronse het heeft voorgedaan). Via een dergelijk fonds kan met een gerichte subsidie de vestiging van een handelszaak in een verwaarloosd pand of in een "winkel-arme" wijk (Heikant, Hoek, Horendonk) aangemoedigd worden.

Werk maken van veiligheid

Ook de Essense ondernemingen zijn af en toe het slachtoffer van inbraak of diefstal. Daarom moet de ondernemingsconsulent samen met de IPZ Grens meedenken over mogelijkheden om de (gezamenlijke) beveiliging beter te organiseren. Het gemeentebestuur heeft bovendien al een premie voor privé-personen die in inbraakbeveiliging investeren. Waarom ook niet voor ondernemers ?

We stappen af van de idee dat elke winkel de parkeerplaatsen voor de deur moet hebben.

Attractieve wandelstraten maken dat niemand het erg vindt om even te stappen tot aan de favoriete winkel. Ook met de fiets zijn de lokale winkels vaak uitstekend te bereiken, al kan er hier en daar nog wel wat verbeterd worden aan de fietspaden en fietsenstallingen. Het fietsgebruik willen we zeker verder aanmoedigen, o.m. via campagnes zoals "Met belgerinkel naar de winkel !". Bovendien kunnen lokale winkeliers, zeker in de dorpskernen buiten Essen-Centrum, uitgenodigd worden om als servicepunt van De Post en De Lijn te fungeren. Op die manier wordt trouwens ook de leefbaarheid van de kleinere kernen bevorderd.

Via de winkels kunnen de klanten aangezet worden tot een meer bewust consumptiegedrag. Zo kan promotie worden gevoerd voor herbruikbare winkeltassen. Uiteraard blijft de steun voor de Essense Wereldwinkel in dit perspectief belangrijk, en ook andere winkeliers zullen aangezet worden om "wereldvriendelijke" producten aan te bieden. Verder stellen we voor om in Essen een Kringloopwinkel op te zetten (eventueel in samenwerking met de mensen van 't Schakeltje), waar goede tweedehandsproducten de weg naar een nieuwe eigenaar (en niet naar de stortplaats) kunnen vinden.

De wekelijkse markt is niet meer weg te denken uit onze gemeente, en toch kent ze onvoldoende succes. Een evaluatie dringt zich dus op, waarbij naar manieren moet gezocht worden om de aantrekkelijkheid ervan te verhogen.

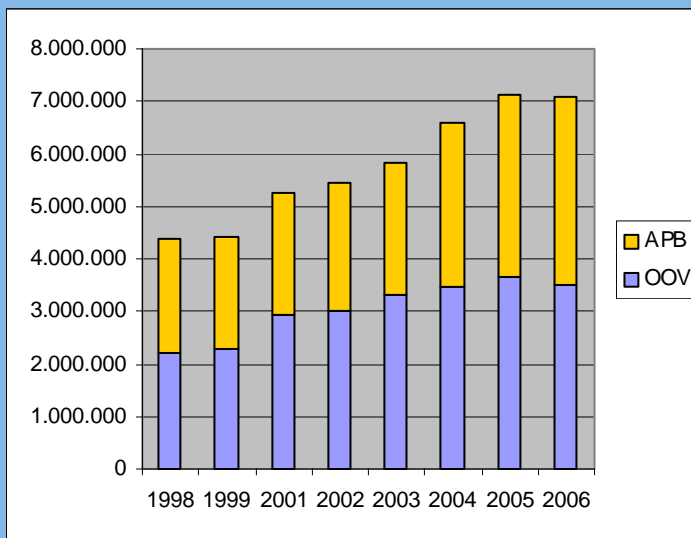
De rode draad doorheen de keuzes die Essen moet maken bij het aantrekken van bedrijven, is de spreiding van de mobiliteit. Essen is niet uitgerust om grote stromen auto's tegelijk aan te trekken, of om hoge concentraties aan parkeerplaatsen te voorzien. Dat vloekt ook met het open, landelijk en aantrekkelijk karakter van onze gemeente. Die keuze is een grote troef op het vlak van recreatie en toerisme, en moet daarin worden doorgetrokken : liever geen grootschalige evenementen die in één dag veel bezoekers lokken, en geen mega-recreatie-infrastructuur waarvan onze straten de verkeersstromen niet kunnen verwerken. Het toeristisch beleid moet mikken op het valoriseren van het groene karakter van onze gemeente, o.m. door zich op wandelaars, fietsers, ruiters en kortverblijvers te richten. Ook het hoevetoerisme kan hierin een belangrijke rol spelen.

Sterker en doorzichtiger VVV

In het toeristisch beleid van onze gemeente speelt de VVV "Oase van Rust" een belangrijke rol. Die moet versterkt worden, o.m. door het Essense bedrijfsleven er nauwer bij te betrekken. Maar de VVV moet ook doorzichtiger worden : er gaat veel overheidsgeld naartoe, en daarover wordt te weinig verantwoording afgelegd. Daarom moet elke gemeenteraadsfractie een vertegenwoordiger krijgen in de algemene vergadering, en moet een beheersovereenkomst met het gemeentebestuur worden opgesteld.

Een fiscaal aantrekkelijk en administratief eenvoudig Essen

Evolutie opbrengst gemeentebelastingen

Bron : gemeenterekeningen en –begrotingen

Opmerking : in 2000 werden vanuit het federale niveau bepaalde achterstallen doorgestort, wat de cijfers van dat jaar al te zeer vertekent

Uit de grafiek blijkt duidelijk dat de "belastingverlaging" van 2006 hoogstens een kleine vermindering van de verhoging kan worden genoemd.

De kritiek van N-VA/PLE op het financieel beleid dat de meerderheid van CD&V en VLD de voorbije jaren voerde, is niet nieuw. Van bij het begin van de legislatuur hebben we erop gehamerd dat de doorgevoerde belastingverhogingen niet nodig waren. Het ging immers om "preventieve" verhogingen, bedoeld om de grote kosten die voor de deur stonden te kunnen dekken, zoals de politiehervorming, de liberalisering van de elektriciteitsmarkt en de federale belastingverlagingen. Maar deze kosten bleken uiteindelijk steeds beter mee te vallen dan vooraf gedacht. Bovendien kwamen er ook extra inkomsten (vanuit het Dubbelbelastingverdrag met Nederland, het Gemeentefonds en de Eliaheffing), maar

daarmee wilde men bij het opstellen van de opeenvolgende begrotingen geen rekening houden. De meevallers kwamen er natuurlijk tóch, en in de jaarlijkse rekening werden ze wel verwerkt. Zodat het schepencollege daarbij telkens triomfantelijk met een overschot kon uitpakken. Niet echt moeilijk...

Het gemeentebestuur haalt zijn inkomsten vooral uit de Aanvullende Personenbelasting (APB) die op het inkomen wordt geheven en die in de federale inkomstenbelasting wordt

verwerkt, en uit de Opcentiemen op de Onroerende Voorheffing (OOV) die samenhangen met het kadastraal inkomen. Met die twee belastingen werden maar liefst 6,5 miljoen EUR méér inkomsten geïnd dan zou zijn gebeurd als de tarieven uit 2000 behouden waren. Die tarieven gingen dan ook fiks omhoog : de OOV ging in 2001 van 1.000 naar 1.250 en in 2003 zelfs naar 1.350, om in 2006 terug naar 1.250 te gaan. De APB werd in 2001 verhoogd van 6,5% naar 7%.

Dat die verhoging onnodig was, is eenvoudig aan te tonen : ook het reservefonds (de spaarpot van de gemeente) steeg van 2000 tot 2005 met ongeveer hetzelfde bedrag. De hele belastingverhoging werd dus opgepot !

Sparen om te investeren of voor "slechte tijden" ?

Is het dan niet goed dat een gemeentebestuur spaart ? Daarmee kunnen dan later toch investeringen worden betaald ? Inderdaad, heel wat van de investeringen die in 2006 worden uitgevoerd, worden betaald vanuit het reservefonds. Voor al deze investeringen had natuurlijk ook perfect geld geleend kunnen worden, aan een historisch lage rentevoet bovendien. Dan hadden de Essenaren de voorbije jaren hun belastinggeld zelf kunnen houden. Bovendien nodigt een grote spaarpot uit tot onvoorzichtige investeringen. Dat zien we bijvoorbeeld aan het Heuvelplein, waar veel geld wordt uitgegeven om een plein, dat perfect voldeed als parking, opnieuw aan te leggen als... parking.

Moet er dan geen spaarpot zijn voor "slechte tijden" ? Als er echt structurele problemen komen, dan helpt het reservefonds in het beste geval maar heel even om de schok op te vangen. Elk verstandig bestuurder gaat in zo'n geval op zoek naar een structurele, definitieve oplossing. Iedereen weet dat leven van je spaargeld niet lang vol te houden is.

Als privé-persoon kan sparen zinvol zijn, maar een gemeentebestuur spaart met andermans geld, en dat is geen goed beleid !

Dat is een slechte zaak voor de Essense belastingbetaler, die gedurende jaren een te hoge rekening gepresenteerd kreeg. Maar nog belangrijker is dat dit ook een slechte zaak is voor de Essense lokale economie. Als de Essenaar dat geld had kunnen houden, dan zou hij het minstens voor een deel hebben gebruikt om er bij de (lokale) middenstand aankopen mee te doen. Of om een huis te bouwen. Of om het op een andere manier te investeren. Daarvan zouden de ondernemingen hebben geprofiteerd, maar

er zou natuurlijk ook extra werkgelegenheid mee zijn gecreëerd. En uiteindelijk zou het gemeentebestuur zelf ook nog een graantje hebben meegepikt : zonder de tarieven te verhogen zou de belastingopbrengst toch omhoog zijn gegaan. Want meer mensen aan de slag, betekent meer inkomsten en dus meer inkomstenbelastingen.

Meer huizen betekent meer opcentiemen op de onroerende voorheffing. N-VA/PLE is er nog steeds van overtuigd dat het gemeentebestuur exact dezelfde uitgaven en investeringen had kunnen doen zonder de belastingen te verhogen. Daar zouden we allemaal beter van geworden zijn.

Maar genoeg achteromgekeken. Wat moet er nu gebeuren ? Wij stellen een dubbele strategie voor. In de eerste plaats moet er een belastingvermindering komen. Zowel de APB als de OOV kunnen omlaag. De rest van het overschot in het reservefonds kan gebruikt worden om het in de plaatselijke economie te investeren, om zo de realisatie van het hervormingsprogramma te ondersteunen (daarnaast willen we ook in sociale woningbouw investeren). Zo kan er op enkele jaren tijd worden teruggekeerd naar een doordacht en realistisch financieel beleid.

Ondertussen werd de belangrijkste bedrijfsbelasting, namelijk die op "drijfkracht" (elektriciteit), vanaf 2006 wel afgeschaft. Dat is een goede zaak, al had deze maatregel eerder kunnen genomen zijn. Deze belasting wordt trouwens naar alle waarschijnlijkheid binnen enkele jaren door de Vlaamse overheid verboden.

Allerlei procedures en formaliteiten betekenen een hoge kost en veel tijdverlies voor ondernemingen. Op het vlak van administratieve vereenvoudiging werd de voorbije jaren veel aangekondigd, en uiteindelijk weinig gerealiseerd. Daarom moeten in de eerste plaats alle bestaande reglementen worden samengebracht in één "codex", en moet worden nagegaan of ze onderling wel coherent zijn, en of ze voor iedere gebruiker voldoende leesbaar en begrijpelijk zijn. Die codex kan dan voor iedereen toegankelijk worden gemaakt, bijvoorbeeld via de gemeentelijke website. Vervolgens kan worden nagegaan of alle geldende regels nog wel noodzakelijk zijn, en kan er actief naar mogelijke vereenvoudigingen worden gezocht.

Daarnaast moet het gemeentebestuur, naar het voorbeeld van andere overheden, als principe invoeren dat dezelfde informatie maar één keer wordt opgevraagd. Zo hoeft de ondernemer, burger of vereniging die een aanvraag doet, niet telkens opnieuw dezelfde vragen te beantwoorden. Concreet moet iedereen daarom het recht krijgen om te weigeren informatie te bezorgen waarover het gemeentebestuur al beschikt.

Tenslotte zijn heel wat administratieve formaliteiten ook mogelijk via het internet. Het beschikbaar stellen van documenten en formulieren op de gemeentelijke website, en mogelijk maken dat die ook langs elektronische weg kunnen verstuurd worden, maakt deel uit van een moderne dienstverlening.

Een reële begroting

Het grootste wonder uit de Essense gemeentebegroting is het reservefonds. Elk jaar wordt verteld dat dit enkele jaren later volledig zal zijn opgebruikt. Toch blijft het groeien : op het einde van 2005 stak er maar liefst 9,3 miljoen EUR in het fonds ! Dat komt omdat het gemeentebestuur systematisch de kosten van het komende jaar te hoog inschat, en de inkomsten te laag. Het totale verschil loopt soms op tot 10% van de begroting ! Zo begroten is weliswaar in overeenstemming met de wettelijke normen, maar een gemeente die kan uitleggen dat het probleem elk jaar terugkomt, mag daarvan afwijken. Dan moet er natuurlijk wel gekeken worden naar de échte geldstromen, in plaats van naar de theorie van de begroting (die achteraf toch nooit blijkt te kloppen). Wellicht is daarvoor eerst een grondige doorlichting van de gemeentefinanciën nodig. Op die manier kan Essen zijn begroting ook rondkrijgen met veel minder belastingen.

De structurele groei van het reservefonds is immers niet gestopt, ondanks de tijdelijke afbouw door de investeringen in 2006. Binnen enkele jaren is de 10 miljoen EUR opnieuw binnen bereik, als er geen trendbreuk komt !

Na de plannen, de actie

Essen heeft de voorbije jaren veel tijd verloren. Een ommekeer in het sociaal-economische beleid van onze gemeente dringt zich op. De plannen zijn er. Hopelijk kan er vanaf 9 oktober écht werk van worden gemaakt !

Essen lééft. Onze gemeente heeft een zeer rijk en divers verenigingsleven. Daar zijn we terecht trots op. Het maakt mee de eigenheid van Essen uit, en we moeten het dan ook koesteren en verder blijven versterken. Het jeugdwerk, de sportclubs, de seniorenbonden en verenigingen zoals het vormingswerk, de gilden, de carnavalsverenigingen, ... nemen een onvervangbare plaats in. Binnen, maar ook buiten dat verenigingsleven doet de Essenaar actief aan cultuur en sport. Of zoekt zij of hij gewoon wat ontspanning na een drukke werkdag of –week.

Soms lijkt dat allemaal vanzelfsprekend, maar dat is het niet. Om ervoor te zorgen dat Essen geen slaapdorp tussen Antwerpen en Roosendaal wordt, zonder noemenswaardig gemeenschapsleven en waar “nooit eens iets gebeurt”, is een actief beleid van het gemeentebestuur noodzakelijk. We kunnen niet zeggen dat er op dat gebied niets gebeurt, maar al te vaak zit er geen doordachte aanpak achter of wordt er uiteindelijk toch voor gekozen om alles maar op zijn beloop te laten.

Adviesraden

Essen beschikt over sterke adviesraden voor het socio-cultureel beleid. Zij functioneren goed, en dit vaak ondanks de houding van het gemeentebestuur, dat immers niet altijd de reflex heeft om hen - voorafgaand aan belangrijke beleidsbeslissingen - om een advies te vragen. De adviesraden moeten te dikwijls hun adviesrecht afdwingen, en krijgen niet automatisch de nodige informatie om een gefundeerd oordeel te vormen. Bovendien zijn de antwoorden op de adviezen of vragen vaak bedroevend slecht geargumenteed. Vaak komt er zelfs helemaal geen antwoord.

Sterke adviezen kunnen nochtans veel bijdragen tot een beter beleid. Daarom is het van belang dat het gemeentebestuur een systematische reflex aankweekt om de adviesraden te raadplegen, ook als dat niet verplicht is. Uiteraard behoudt de gemeenteraad het recht om te beslissen : daarvoor wordt die raad gekozen. Maar een goed advies is dikwijls belangrijker en altijd goedkoper dan een studie van één of ander duur bureau.

Regelmatig overleg en samenwerking tussen de vier adviesraden is erg belangrijk. De daarvoor voorziene “Koepel” verwaterde de voorbije jaren. Het komt het gemeentebestuur toe hieraan een nieuwe impuls te geven.

N-VA/PLE kiest ervoor om alle Essenaren de kans te geven om mee te doen met het socio-culturele leven in onze gemeente. Daarbij willen we een rijk en divers aanbod doen. We willen de Essenaar aanzetten om de sporters aan te moedigen en zelf te sporten, kunst te produceren en te beleven, vanalles te organiseren en aan die organisaties deel te nemen. Dat doen we op basis van vier sectorplannen : het jeugdwerkbeleidsplan, het cultuurbeleidsplan, het sportbeleidsplan en het seniorenbeleidsplan. Twee daarvan (jeugd en senioren) bestaan al, de beide andere

Inspraak is een continu proces

Bij de opmaak van de socio-culturele beleidsplannen is inspraak vanuit de doelgroep(en) niet alleen een wettelijke vereiste, maar ook een noodzaak. Als daar enkel tijdens de planning aandacht aan wordt besteed, moet er teveel tegelijk gebeuren en blijven er wellicht kansen liggen. Het is daarom beter om in elk werkjaar, op regelmatige tijdstippen, een inspraakinitiatief te organiseren, waarbij telkens een ander doelpubliek kan worden aangesproken en een verschillende methodiek kan worden gebruikt.

moeten nog opgestart worden. Maar het basisprincipe is overal hetzelfde : de doelgroep en de actieve verenigingen bepalen samen met het gemeentebestuur het beleid. Daarbij nemen ze zelf mee de verantwoordelijkheid om de prioriteiten vast te leggen en om keuzes te maken op het gebied van subsidiëring, ondersteuning en infrastructuur, waarna ze er ook samen met het gemeentebestuur voor instaan dat de plannen worden uitgevoerd.

Dergelijke plannen maken kost tijd en energie. Er moet immers voortdurend gezocht worden naar goede vormen van inspraak, en naar mogelijkheden om mee te participeren aan planning. De ene Essenaar of de ene vereniging

is daarbij de andere niet. Jonge kinderen moeten anders worden aangesproken dan leid(st)ers van jeugdbewegingen, jonge actieve senioren betrek je anders bij een planproces dan de bewoners van een rusthuis, en een grote turnkring werkt anders dan een caféploeg. Maar de investering loont de moeite. Een breed gedragen beleid geeft antwoorden op de vragen die zich stellen, en maakt dat de uitvoering ervan veel vlotter verloopt.

Cultuur over de muur

N-VA/PLE gaat ervan uit dat elk beleidsdomein een internationaal aspect heeft. Op elk terrein moet samengewerkt worden met de buitenlandse partnergemeentes, waarbij het de bedoeling is dat zowel zij als wij eruit leren. Dat geldt zeker voor het socio-cultureel beleid, waarbij heel wat mogelijkheden zijn om - over de grenzen heen - samen te werken. Wij willen dat het gemeentebestuur zich daarvoor uitdrukkelijk engageert.

Verenigt u

Het "verenigingenbeleid" omhelst voor ons het beleid tegenover álle verenigingen in onze gemeente. Allemaal werken ze immers aan een stukje gemeenschapsopbouw en allemaal doen ze aan vorming. Iedereen die deelneemt steekt er iets van op en neemt er iets van mee. Natuurlijk spelen sommige verenigingen nog een bijkomende rol : de milieubewegingen in het natuurbesluit van onze gemeente, het Rode Kruis in het gezondheidsbeleid en Welzijnsschakels in het sociaal beleid, om maar enkele voorbeelden te noemen. Die verenigingen komen ook aan bod in andere teksten van ons programma. Maar hier spreken we ze óók aan, als "vereniging".

Zoals reeds aangehaald, is het bestaan van die talrijke verenigingen helemaal niet vanzelfsprekend. Tijden veranderen, en de samenleving ziet er anders uit dan enkele decennia geleden. De diversiteit aan mogelijkheden om de vrije tijd door te brengen, is enorm toegenomen. Daardoor worden de verwachtingen ook hoger gespannen. De grens tussen het beroepsleven, het gezinsleven en de vrije tijd vervaagt soms. We zouden zoveel willen doen, maar hebben zo weinig tijd. Mensen worden daardoor selectiever : ze engageren zich voor een bepaalde tijd en voor een bepaalde taak, in plaats van een breed en open engagement aan te gaan. Sommige verenigingen kunnen die verandering niet aan, en verdwijnen of worden in hun voortbestaan bedreigd. Dat is altijd een verlies voor het Essense "patrimonium".

Een dak boven het hoofd

Het aanbieden van voldoende en goede infrastructuur is één van de belangrijkste manieren om het verenigingsleven te ondersteunen en om het socio-culturele beleid vorm te geven. De specifieke infrastructuurvragen behandelen we onder elk van de sectoren afzonderlijk, maar algemeen vindt N-VA/PLE de samenwerking met de scholen en met de kerkgemeenschap belangrijk. Zij beschikken immers over veel infrastructuur, die niet altijd optimaal wordt benut. Met de scholen wordt gestreefd naar de uitbouw van een "brede school", waarbij verenigingen buiten de schooluren gebruik kunnen maken van de lokalen, en waarbij ook uitgebreider kan worden samengewerkt. Zo vinden de kinderen uit de school de weg naar de sportclub, de jeugdbeweging of de muziekvereniging.

Met de kerkgemeenschap willen we een globaal akkoord sluiten, zodat hun infrastructuur (gildenhuisen, kerkgebouwen, andere eigendommen) ook in tijden van ontkerkelijking optimaal kan worden ingezet voor de hele gemeenschap.

Het gemeentebestuur heeft hierin een belangrijke rol. In de eerste plaats een ondersteunende. Zo moet er in elk van de vier sectoren (jeugd, sport, cultuur, senioren) een duidelijk subsidiëringssysteem zijn op maat van de sector, dat uitgewerkt is mét de sector in het beleidsplan. De sector moet daarbij zelf uitgenodigd en uitgedaagd worden om objectieve en redelijke criteria te bedenken. Om een dergelijk systeem te doen werken, is een behoorlijke financiering noodzakelijk. Daar moeten dus genoeg middelen voor worden voorzien. Ook materiële ondersteuning van de verenigingen is essentieel.

Dat gebeurt best via de uitleendienst voor feestmaterialen en die voor audio-visueel materiaal, en door het mee mogelijk maken van allerlei organisaties. Daarbij mag de objectiviteit niet uit het oog verloren worden. Wat voor de ene vereniging kan, moet voor de andere ook kunnen. En in geval van twijfel zou het antwoord op een vraag eigenlijk altijd ja moeten zijn, in de verenigingsvriendelijke gemeente die Essen wil zijn.

Financiële en materiële ondersteuning : het mag zeker niet het één of het ander zijn, zoals vooral uit CD&V-hoek al eens wordt gehoord. Het is niet meer van deze tijd dat verenigingen met een belangrijke maatschappelijke functie zelf moeten instaan voor al hun middelen. Als een jeugdbeweging, die wekelijks voor

Uitleendienst materiaal

Essen heeft een goede uitleendienst voor feestmaterialen : nadarhekken, stoelen en tafels, podia en vlaggenmasten zijn beschikbaar. Het aanbod blijkt echter soms onvoldoende. Bovendien zit er weinig vernieuwing in, en ook onderhoud en herstellingen laten al eens te wensen over. Daarom moet het aanbod, samen met de verenigingen én de betrokken arbeiders, regelmatig worden geëvalueerd en vernieuwd. Dat kan door bij elke aanvraag de mogelijkheid te geven achteraf een evaluatieformulier in te vullen, met suggesties voor een nog betere werking van de uitleendienst.

Ondersteuning

Soms ondersteunt de ene vereniging de andere. Een jeugdbeweging heeft een oudercomité, een sportclub heeft een supportersvereniging, enkele verenigingen samen hebben een bepaalde koepelstructuur... Die verenigingen zijn dan zelf niet altijd aangesloten bij de adviesraden of andere structuren. Dat levert soms praktische problemen op, waarbij ze op bepaalde dienstverlening geen beroep kunnen doen, of er meer voor betalen. Daarom willen we het principe invoeren dat dergelijke verenigingen automatisch dezelfde rechten krijgen als de verenigingen die door hen ondersteund worden.

jeugdbewegingen, trainers en coaches in de sport, verantwoordelijken in het vormingswerk of in cultuurverenigingen... worden aangezet om zich verder te bekwamen. Daarbij gaan we uit van het principe dat de gemaakte (deelname)kosten volledig door het gemeentebestuur worden terugbetaald. Daarnaast zullen de betrokken diensten (jeugddienst, cultuurdienst, sportdienst, welzijnsdienst voor de senioren) zelf een aanvullend vormingsaanbod opzetten. En dan mag er best eens over de grenzen van het eigen hokje worden gekeken. Sommige vormingen kunnen ongetwijfeld zowel sportcoaches als jeugdleiders aanspreken.

Er zijn nog meer manieren om het verenigingsleven een steuntje in de rug te geven. Zo kan het gemeentebestuur een actieve inzet als vrijwilliger sterker promoten. Dat kan door elke maand één of meer verenigingen in de kijker te plaatsen in het gemeentelijk informatieblad. En door jaarlijks een brede oproep te doen naar vrijwilligers, om die vervolgens te begeleiden naar het voor hen meest

tientallen kinderen een zinvolle ontspanning biedt, meer tijd moet steken in het organiseren van geldacties dan in activiteiten voor de eigen leden, is er iets grondig mis. Natuurlijk mogen die acties er zijn, maar ze mogen niet overheersen. En dat het gemeentebestuur dan een handje toesteeft, is niet meer dan normaal.

Naast deze ondersteuning moet het gemeentebestuur meedenken en meewerken aan een sterker verenigingsleven. Daarom wil N-VA/PLE in de eerste plaats een goed uitgewerkt stelsel van vormingssubsidies (zoals die voor het jeugdwerk bestaan), waarbij verantwoordelijken van verenigingen, zoals de leiding van

De juiste prijs

In onze gemeente worden verschillende prijzen uitgereikt. De gemeentelijke culturele prijs, de prijzen voor sportverdienste, en het "Gouden Ei" voor verdienstelijk jeugdwerk. Dat zijn symbolische, maar wel belangrijke steuntjes in de rug voor wie in onze gemeente actief is. Om ze op te waarderen, stellen we voor om in het gemeentehuis een bord te hangen met de prijswinnaars van de voorbije jaren.

Ook prijzen die niet door het gemeentebestuur worden uitgereikt (zoals de "Suykeren Buyk") kunnen worden opgenomen als ze aan bepaalde voorwaarden voldoen.

geschikte engagement.

In de verschillende plannen moet tenslotte ook aandacht worden besteed aan de leefbaarheid op langere termijn van het verenigingsleven. Er moet een structuur worden uitgedacht om problemen snel op te sporen, en om eventueel in te grijpen vooraleer het te laat is en de werking noodgedwongen wordt stilgelegd. Wanneer dat toch gebeurt, moet ervoor gezorgd worden dat het kapitaal aan ervaring en engagement van de vereniging, zo goed mogelijk bewaard blijft.

Meer aanbod, meer vraag

Om zoveel mogelijk mensen aan te spreken moet het socio-culturele activiteitenaanbod ruim en divers zijn. Daarvoor zorgen niet alleen de verenigingen. De gemeentelijke vrijetijdsdiensten staan zelf in voor een aanvullend aanbod, en Essen heeft een bibliotheek, een muziekkadademie en een academie voor beeldende kunsten. Veel mensen vinden hun gading ook buiten de gemeente. Ze gaan in Antwerpen naar de film, in Roosendaal naar het theater of spelen squash in Kalmthout.

Dat aanbod, zeker in onze gemeente, moet nog verder worden uitgebreid. Daarnaast moet er ook voor gezorgd worden dat iedereen er de weg naar kan vinden. Vaak spreken sommige activiteiten maar een beperkt publiek aan. Het onbekende schrikt af, mensen denken "dat is niets voor mij", of hebben gewoon de financiële middelen niet. Daarom moet in de verschillende beleidsplannen nagedacht worden over het wegwerken van allerlei drempels. Vaak zijn die er onbewust. Wanneer een vereniging alleen uit mensen van één bepaalde achtergrond bestaat, trekken hun activiteiten vaak niemand met een andere achtergrond aan. Dat is niet erg, tenzij zo dé geknipte vrouw of man de weg naar de vereniging niet vindt.

Het gemeentebestuur kan daarbij een dubbele rol spelen. In de eerste plaats door het bestaande aanbod zo dicht mogelijk bij de verschillende doelgroepen te brengen. Een affiche voor een toneelvoorstelling die niet alleen in de Oude Pastorij of in de bibliotheek hangt, maar ook in het OCMW, bij de dokter of in de supermarkt, kan de drempel helpen verlagen. Daarnaast willen we ook een financiële aanmoediging voorzien. N-VA/PLE stelt voor om aan elke burger "Doe mee"-cheques te verkopen. Daarmee kan in het Essense socio-culturele leven betaald worden (lidgelden, inkom, ...), en via sponsoring is het wellicht ook mogelijk ze te gebruiken voor sommige activiteiten buiten de gemeente. De cheques worden bijvoorbeeld verkocht aan 20 EUR, maar hebben een waarde van 25 EUR en de organisatoren kunnen ze voor 26 EUR inwisselen bij het gemeentebestuur, om zo de administratiekosten te dekken (de juiste bedragen moeten vanzelfsprekend eerst worden onderzocht en eventueel bijgestuurd in functie van het gebruik). Elke Essenaar mag jaarlijks hoogstens 10 cheques gebruiken. Via het OCMW krijgen de minderbegoeden een aantal cheques gratis, ter vervanging van de bestaande participatiecheques die er op voorstel van N-VA/PLE zijn gekomen.

Plamuur het gat in je cultuur

Om een lijn te krijgen in het Essense cultuurbeleid is het opstellen van een cultuurbeleidsplan een eerste essentiële stap. Het is trouwens onbegrijpelijk dat dit de voorbije jaren nog niet werd gerealiseerd. Het plan moet, zeker de eerste keer, grondig worden aangepakt om er vervolgens op te kunnen verderbouwen. Dat vraagt om een actief engagement van de schepenen van cultuur, en om de opbouw van een belangrijke deskundigheid bij de cultuurdienst. Dit soort plannen moet een gemeentebestuur immers zelf opstellen. Beroep doen op studie- of adviesbureaus is een garantie voor een plan dat door de sector niet of onvoldoende wordt gedragen.

Binnen het plan moet werk worden gemaakt van een helder, eenduidig en objectief subsidiesysteem, waarbij alle particuliere organisaties aan bod komen die niet onder de

andere sectorplannen (jeugd, sport, senioren) vallen. Ook voor het gebruik van gemeentelijke lokalen worden best eenvormige principes voorzien. In afwachting van de opmaak van het plan wil N-VA/PLE alvast werk maken van de onmiddellijke invoering van het subsidiestelsel dat de Cultuurraad uitwerkte, en daar tevens de nodige middelen voor voorzien.

Wat de culturele infrastructuur in onze gemeente betreft, stellen we vast dat er in de eerste plaats een grote nood is aan een geschikte zaal voor (muziek)optredens en toneelvoorstellingen. Zaal Rex biedt hiervoor goede perspectieven, maar er moet nog aan de uitrusting worden gewerkt. Zo moet een backstage-ruimte worden voorzien, zodat artiesten het podium kunnen verlaten zonder in de zaal te moeten stappen. Dat kan door achter de bestaande zaal een dergelijke ruimte bij te bouwen. Bovendien moet er een flexibel systeem van doeken worden voorzien, zowel om het "doek te kunnen dichtdoen", als om tijdens een toneelstuk achter de coulissen te kunnen verdwijnen. Ook aan het inkomgedeelte van de zaal is nog werk. Zo moet er in elk geval een vestiaire worden voorzien.

Rex anders

Omdat niet elke opvoering om een rechtstaand publiek vraagt, en omdat de stoelen van de gemeentelijke uitleendienst wel handig zijn voor buitengebruik maar niet echt gemakkelijk zitten, willen we dat voor zaal Rex de nodige stoelen worden voorzien. Wanneer ze niet worden gebruikt, kunnen die een plaatsje vinden in de backstage-ruimte. Bovendien moet een meer multi-functionele Rex ook meer flexibiliteit in de uitbating toelaten. De huurprijs ligt nu te hoog voor kleinschalige optredens. Het gebruik van plastic bekens is overigens zeker zinvol voor fuiven, maar voor een toneelvoorstelling of een kleinkunstoptreden moet het mogelijk zijn om glazen te gebruiken. Dat is trouwens binnen het huidige gebruikersreglement perfect toegelaten !

Infrastructuur alleen is niet genoeg. Bij het toekennen van de concessie voor zaal Rex, moet er ook over gewaakt worden dat de uitbater het geheel mee levendig houdt. Daarbij moet hij of zij het recht krijgen om zelf evenementen in de zaal te organiseren.

Ook de gemeentelijke cultuurdienst heeft een verantwoordelijkheid, om - al dan niet samen met bepaalde verenigingen - activiteiten naar zaal Rex te halen die niet zomaar spontaan worden georganiseerd. We denken hier aan muziekvormen die minder aan bod komen, en aan lokaal talent waarvoor niet altijd een podium is. Bovendien moeten de bestaande subsidiemogelijkheden voor optredens e.d. beter worden gepromoot.

Cultureel Centrum ?

Het gemeentebestuur heeft ook een zaal in Wildert, en het voormalige schooltje van Hoek wordt eveneens aan de verenigingen ter beschikking gesteld. Deze ruimtes zijn belangrijk voor het verenigingsleven, en moeten goed onderhouden worden. Maar het is nooit de ambitie geweest om in deze zalen een culturele programmatie te voorzien. De naam "Cultureel Centrum" is dus misleidend en wordt beter geschrapt.

Wat voor zaal Rex geldt, geldt ook voor de Oude Pastorij. Die vervult een belangrijke functie als vergaderplaats voor verenigingen, maar komt als Cultureel Centrum te weinig uit de verf. Daaraan willen we verhelpen door het horeca-gedeelte in concessie te geven (en uit te breiden met een terras). De concessiehouder krijgt de mogelijkheid en de taak om de culturele programmatie mee uit te werken. Ook hier zorgt de cultuurdienst voor een aanvulling. Daar komt trouwens ook meer tijd voor vrij als de

horeca-beslommeringen door de concessiehouder worden overgenomen.

De Oude Pastorij moet in de eerste plaats gericht worden op kleinschalige voorstellingen en op kortlopende tentoonstellingen. Voor langlopende tentoonstellingen beschikt Essen niet over een ideale ruimte. In die leemte moet voorzien worden, maar er een nieuw gebouw voor oprichten is voor ons onverantwoord.

Een degelijk kunstenbeleid maakt onlosmakelijk deel uit van een sterk cultuurbeleid. Essen biedt op dat vlak heel wat mogelijkheden : de muziekacademie, de academie voor

Elf juliviering

Geen vereniging, of er wordt af en toe feest gevierd. Ook steeds meer buurten en wijken startten de voorbije jaren een feest op, en op voorstel van N-VA/PLE en Groen! werd daarvoor een heuse feestbrochure uitgewerkt.

Maar ook het gemeentebestuur zelf zet af en toe de feestneus op. Het belangrijkste "gemeentelijke" feest moet voor ons - nog sterker - de Elf juliviering worden, die we blijven kaderen in de Vlaams-Europese Elfdaagse. Ter gelegenheid daarvan moet een programma voorzien worden dat de brede bevolking kan aanspreken. Uiteraard wordt er die dag voor een feestelijke bevestiging met Leeuwenvlaggen gezorgd. En de dag wordt afgesloten zoals dat voor een nationale feestdag past : met een groot vuurwerk.

beeldende kunsten, Tatteljee, de muziekverenigingen, de toneelverenigingen, leesclubs... Het gemeentebestuur moet voor hen vooral voldoende mogelijkheden bieden om naar buiten te treden. Zaal Rex wordt voor de podiumkunsten een essentiële schakel. Voor de beeldende kunst zijn tentoonstellingsmogelijkheden dan weer essentieel. En het aankoopbeleid van het gemeentebestuur moet verbreed worden, zodat alle vormen van beeldende kunst aan bod kunnen komen.

Bij het vormgeven van het cultuurbeleid speelt de cultuurraad een essentiële rol. Deze raad dient verder versterkt te worden. In de eerste plaats dient het gemeentebestuur de raad ernstiger te nemen (wat geldt voor alle adviesraden), en in de tweede plaats dient de raad over de eigen structuren na te denken.

De bibliotheek neemt een aparte plaats in het cultuurbeleid in. Dankzij de dynamische aanpak van de verantwoordelijken bouwde de Essense bib zich de voorbije jaren uit tot veel meer dan een verzameling boeken. De Essense bibliotheken werden een ontmoetingsplaats en een centrum waar jong en oud rond het woord actief zijn. Dankzij de internettoegang en de DVD-collectie werd ongetwijfeld ook een publiek aangesproken dat de weg naar de bibliotheek anders niet zo eenvoudig zou gevonden hebben. N-VA/PLE wil op de ingeslagen weg verdergaan. Zo zijn er nog enkele zwakke plekken in de collectie (poëzie, anderstalige boeken, ...) die aangepakt kunnen worden, en willen we ook een muziek-CD-uitlending ("discotheek") voorzien. Ook de wijkafdelingen blijven soms nog wat achter. N-VA/PLE wil niet alleen dat die allemaal behouden blijven, maar ook dat ze versterkt worden.

Bovendien mag de bib geen eiland worden. Via het systeem van de "bib aan huis" gaat ze nu al naar de mensen toe voor wie ze minder goed bereikbaar is. Dat kan verder worden gepromoot. Er kan ook samengewerkt worden met de boodschappendienst die we - via het OCMW - binnen het stelsel van de dienstencheques willen opzetten (zie programmatekst sociaal beleid). De bibliotheekwerking moet tenslotte ook dichter betrokken worden bij het gehele cultuurbeleid, in het bijzonder naar de uitbouw van een JongerenInformatiePunt (JIP) en een gemeentelijke archiefwerking toe.

Vóór de sport

Essen is een sportieve gemeente, maar het rijke aanbod aan sportclubs verbergt dat het met de gemeentelijke infrastructuur maar pover is gesteld. Vooral voor de zaalsporten is de toestand al een tijd onhoudbaar. Met de actie "Sportvloer NU!", waaraan N-VA/PLE zijn volle steun verleende, werd de staat van de sportvloer in de Heuvelhal terecht scherp aan de kaak gesteld. Een oplossing hiervoor is voor ons de eerste prioriteit. Het beleid op sportvlak kenmerkte zich de voorbije jaren door een totaal gebrek aan visie, en door beslissingen die de ene dag zus en de andere dag zo waren. Er werd zelfs hardop aan een skipiste gedacht. Daarvoor is een gebouw van 60m hoog nodig, hoger dan de kerktorens. Bovendien bevindt er zich op enkele km afstand al een piste, die naar verluidt nét rendabel is. Volgens ons heeft de Essense sporter wel dringender vragen dan deze...

Essen in beweging houden

Een sociaal-cultureel beleid op maat

Formeel is het op dit ogenblik zo dat er een hal voor de "verenigingensporten" moet komen in het Sportpark en één voor de "commerciële sporten" op de NMBS-site aan Hemelrijk. Het is echter volstrekt onrealistisch te denken dat er een commerciële uitbater kan gevonden worden voor een hal die op enkele tientallen meters van een andere hal gevestigd is. En voor een hal die beide functies combineert is het Sportpark niet de meest geschikte locatie. Er zou te veel groen verdwijnen en het autoverkeer in de Moerkantsebaan riskeert onverantwoord complex te worden. Bovendien werden onlangs nog tennisvelden aangelegd op de plaats waar de hal moet komen (een kwestie van lange termijndenken, wellicht). We wachten ook al jaren op concrete plannen : zijn er mogelijke privépartners, hoe zou het financiële plaatje eruit kunnen zien ?

N-VA/PLE wil een doorbraak realiseren. Als de plannen voor een hal in het sportpark op 8 oktober 2006 definitief zijn, dan gaan we daarmee door. Bovendien willen we in dat geval onmiddellijk een nieuwe sportvloer in de Heuvelhal. Er is immers altijd gezegd dat deze een sportfunctie zal behouden, en dat is onrealistisch met de huidige vloer.

Als de plannen niet definitief zijn, dan vraagt N-VA/PLE de oprichting van een multifunctionele sporthal achter het gemeentehuis, in een privaat-publieke samenwerking waarbij de gemeentelijke inbreng (naast de grond) het nu voorziene bedrag van 1,5 miljoen EUR bedraagt. Daarvoor moet begin 2007 een aanbesteding worden geopend, zodat de privé-partner begin april gevonden is. Verder stellen we als voorwaarde dat de hal begin 2009 gebruiksklaar moet zijn.

Daagt er geen privé-partner op, dan gaat het project niet door. In dat geval wordt de Heuvelhal geherwaardeerd, met een nieuwe vloer, maar ook met andere verbeteringswerken. In Heikant wordt een sportzaal gebouwd, bij voorkeur samen met de school. Op die manier kan het vastgestelde tekort aan sportruimte ook worden opgelost.

Onderhoud

Infrastructuur aanleggen en aanbieden is één ding, het onderhoud is nog wat anders. Wandel- en fietspaden, maar ook het Sportpark of andere gemeentelijke terreinen worden vaak onvoldoende netjes gehouden, en de noodzakelijke kleine of grote herstellingen blijven uit. N-VA/PLE wil daaraan de komende jaren meer aandacht besteden.

In elk geval willen we vermijden dat een ondoordachte, slecht uitgebate hal zou worden voorzien die uiteindelijk een onverantwoorde exploitatiekost met zich zou meebrengen.

Niet alleen de zaalsporten, ook andere sporttakken hebben infrastructuurproblemen. In de eerste plaats vinden we een herwaardering van het Sportpark noodzakelijk, of daar nu wel of niet een hal wordt ingeplant. Zo moet er een nieuwe atletiekpiste komen. Bovendien willen we in het Sportpark een

speciale "knievriendelijke" joggingpiste aanleggen (een zogenaamde "Finse piste"), waarvoor we ook de nodige verlichting voorzien. Voor de schuttersgilde moet naar een geschikte locatie voor een "staande wip" worden gezocht, waar ook de mogelijkheid is een kantine te plaatsen. Wat Olympic Essen betreft, moeten er knopen doorgehakt worden. Wij pleiten nog steeds voor de aanleg van een nieuw voetbalveld in wijk Hoek.

Essen leent zich uitstekend voor wandelen, fietsen en paardrijden. Voor de fietsers is in de eerste plaats de aanleg van fietspaden essentieel, maar daarvoor verwijzen we naar onze programmatekst over het verkeersbeleid. De wandelaars en de ruiters moeten vooral in de bossen terechtkunnen. Voor elk van deze groepen (en ook voor de mountainbikers) moeten specifieke paden voorzien worden.

Manifestatie

Sport is belangrijk voor de uitstraling van onze gemeente. Essense sporters die het goed doen, plaatsen Essen op de kaart. Soms zelfs op de wereldkaart... Maar ook sportmanifestaties in onze gemeente, zoals de jaarlijkse veldrit, zijn belangrijk. Daarom willen we die als gemeentebestuur nog actiever ondersteunen.

Bovendien willen we een ruiterspad tot aan het militaire domein van Rucphen mogelijk maken. Tenslotte is het ook de bedoeling om de Essense automobilist attent te maken op de verkeerssituatie van wandelaars, fietsers en ruiters.

Maar Essen kan niet alles zelf willen. Zo is onze gemeente te klein om de aanleg van een openluchtzwembad te verantwoorden. Gelukkig kan de Essense zwemmer in Nederland terecht. Essen mag het gebruik van die zwembaden best aanmoedigen, bijvoorbeeld via de "Doe Mee"-cheques.

Ook in het sportbeleid is de betrokken adviesraad, de sportraad, de aangewezen partner. De voorbije jaren hebben uitgewezen dat de huidige werking ervan niet optimaal is, en dat niet altijd de reële noden en bekommernissen van de sporters en de verenigingen gedetecteerd worden. N-VA/PLE wil de sportraad versterken, door de adviesfunctie expliciet te herwaarderen en door de vertegenwoordiging te herbekijken. Zo lijkt het aangewezen om de afzonderlijke volleybal- en zaalvoetbalverenigingen, eerder dan hun liga's, in de sportraad op te nemen.

Wie de jeugd heeft...

Essen heeft een uitgebreid en divers jeugdwerk. Het behouden en versterken daarvan is voor N-VA/PLE een uiterst belangrijke doelstelling. Het Essense jeugdbeleid is ondertussen al jaren gebaseerd op sterke jeugdwerkbeleidsplannen, die in samenspraak met de jeugdraad worden uitgewerkt. N-VA/PLE heeft telkens actief aan deze plannen meegewerkt, en wil op de ingeslagen weg verdergaan. Zo willen we de bestaande subsidiesystemen behouden, en voor voldoende financiering zorgen. Het is niet logisch dat het jeugdwerk soms meer tijd steekt in het bijeenzoeken van middelen dan in het organiseren van activiteiten voor de eigen leden.

Ook inhoudelijke ondersteuning vinden we erg belangrijk, zoals we in de tekst over het verenigingsbeleid al aangaven. De jeugddienst werkt goed, maar uit de praktijk is gebleken dat de inzet van twee personeelsleden (van B-niveau) geen overbodige luxe is, en dat zuinig met opgebouwde ervaring moet worden omgesprongen. Daarom willen we dat het personeelslid dat vanuit de vzw Jeugdwerking werd gedetacheerd, door het gemeentebestuur wordt overgenomen.

De maatregelen die we (hierboven) voorstelden om zaal Rex aantrekkelijker te maken, zullen natuurlijk ook de jeugdverenigingen ten goede komen. Daarbij mag de belangrijke rol die Rex speelt als fuifzaal niet uit het oog worden verloren. Nu de meeste problemen met de zaal zelf opgelost zijn, en er bovendien met het fuifcharter en het sluitingsuur een duidelijk beleid werd uitgewerkt (dat wel nog voor enige verfijning in

Repetitieruimte

Zaal Rex is de ideale locatie om de reeds lang geplande repetitieruimte voor muziekgroepjes te realiseren. Met de ingrepen die we reeds voorstelden kan het podium afsluitbaar worden gemaakt. Daarbij moet ook een afzonderlijke verwarming worden voorzien. Op die manier kan het gebruikt worden voor repetities. Het muziekmateriaal kan worden opgeborgen in een afzonderlijk gedeelte van de te bouwen backstageruimte.

aanmerking komt), moet de aandacht worden gericht op de omgeving buiten de zaal. Het frequent voorkomende vandalisme bezorgt immers onterecht een slecht imago aan de zaal én aan de verenigingen die er activiteiten organiseren. N-VA/PLE pleit voor de installatie van een bewakingscamera aan het station, die Rex en omgeving –met inbegrip van de spoorperrons– in de gaten houdt. Aangevuld met regelmatig politietoezicht én met sensibiliseringsacties naar de fuifbezoekers toe moet dit de omgeving van de zaal leefbaarder maken.

Samen met de cultuurdienst moet de

jeugddienst er overigens voor instaan dat bij het aanbod aan fuiven en optredens in zaal Rex de nodige diversiteit wordt gewaarborgd, zodat alle muziek- en uitgaansstijlen aanbod kunnen komen.

De jeugddienst is ook de motor achter organisaties zoals de Dag van het Kind en de Speelpleinwerking. Wat de Dag van het Kind betreft (vaak in de vorm van een Roefeldag georganiseerd), moet het uitgangspunt blijven dat gemikt wordt op alle Essense kinderen. Het Roefelconcept, waarbij kinderen een kijkje kunnen nemen in de volwassenenwereld, blijven we interessant vinden, maar het kan niet elk jaar worden gerealiseerd.

De Speelpleinwerking draait goed en bevindt zich op een ideale locatie. Er moet wel geprobeerd worden om afspraken op langere termijn te maken. Bovendien streven we ernaar om elke zomer gedurende minstens vijf tot zes weken een speelpleinwerking te voorzien. Deze werking vult de voorzieningen voor kinderopvang (die we willen uitbreiden) wel aan, maar is toch in de eerste plaats jeugdwerk. Zo mag van de ouders, naast een kleine financiële bijdrage, ook een beetje engagement verwacht worden: kinderen moeten tijdig gebracht en afgehaald worden, en als een kind niet kan komen, wordt dat best even gemeld.

In de publieke ruimte wordt niet altijd genoeg rekening gehouden met kinderen en jongeren. Dat is een kwestie van mentaliteit. Toen de jeugdraad vroeg om mee te mogen praten over de heraanleg van het Heuvelplein –dat vaak door spelende kinderen en jeugdbewegingen wordt gebruikt– werd dat gewoon geweigerd. Om dit soort toestanden te vermijden moet er een structurele band met de GECORO (adviesraad voor ruimtelijke ordening) worden gecreëerd.

De heraanleg van de bestaande speelpleintjes is volop aan de gang. Daarbij moet er op worden toegezien dat er nadien voldoende aandacht is voor het onderhoud. Ook de buurtbewoners moeten daarbij betrokken worden. Eén van de grote problemen is dat speelpleintjes vaak de uitgelezen plek blijken om de hond uit te laten, met alle gevolgen vandien voor de spelende kinderen. Daarom is sensibilisering, toezicht en desnoods bestraffing noodzakelijk (bijvoorbeeld via gemeentelijke administratieve sancties). Dit

Opnieuw een jeugdhuis ?

Ondanks de teloorgang van het gemeentelijke jeugdhuis Sjoc blijft N-VA/PLE principieel voorstander van een (al dan niet gemeentelijk) jeugdhuis in Essen. Wel moet er vooraf voor worden gezorgd dat er een voldoende groot draagvlak bij de jongeren zelf is, en dat het initiatief dus van hen uitgaat. Dat biedt de beste garantie op een stabiele werking. Die kan dan volop door de gemeente ondersteund worden.

Paviljoen : nu of nooit

De overdracht van het jeugdverblijfscentrum Paviljoen van de vzw Jeugdwerking naar de VVV Oase van Rust is om meer dan één reden een slechte beslissing geweest. Aangezien ze genomen werd met als motivatie dat het rendement ervan zou toenemen, moeten op dit vlak van de VVV duidelijke verbintenissen worden gevraagd. Het is immers onlogisch dat zoveel geld wordt geïnvesteerd in infrastructuur waar de Essense jeugd niets aan heeft.

Wanneer het Paviljoen ten laatste in 2008 niet volledig zelfbedruipend is (wat dankzij Vlaamse subsidiëring mogelijk zou kunnen zijn), zullen we het ofwel niet langer gebruiken als jeugdverblijfscentrum ofwel er een privé-uitbater voor zoeken.

Bovendien is binnen de structuren van de VVV een vertegenwoordiging vanuit de jeugdsector (o.m. vanuit VVKSM Heikant) een noodzaak, en moet ook het democratisch toezicht op de VVV versterkt worden.

moet systematisch aangepakt worden, en niet via het lukraak plaatsen van "zakjesautomaten". Tenslotte is de realisatie van een speelpleintje in de wijk Hoek voor ons een absolute prioriteit.

Ook de inrichting van speelstraten kan kinderen ruimte bieden tijdens de schoolvakanties. Daarvoor werd een nieuw reglement uitgewerkt, dat binnen enkele jaren aan een evaluatie toe zal zijn. Wordt er voldoende gebruik van gemaakt? En leven de speelstraten ook echt, of zijn er extra inspanningen nodig om ze ook aantrekkelijk te maken, bijvoorbeeld door het nodige spelmateriaal aan te bieden?

Ook tieners hebben recht op een eigen ruimte. N-VA/PLE wil daarom dat er werk wordt gemaakt van het reeds eerder afgesproken experiment met een "tienerhonk", een eigen ruimte (een "bushokje zonder bus") zodat tieners niet verplicht worden naar de andere speelpleintjes te trekken waar ze vaak jongere kinderen "wegjagen".

Essen heeft niet alleen een rijk jeugdwerk, het is ook een aantrekkelijke gemeente voor jeugdbewegingen die een plaats zoeken om op kamp te gaan. Voor hen willen we gastvrij zijn. Zo stellen we voor om hen bij aankomst een informatiepakket aan te bieden, en hen ook de weg te wijzen naar de lokale middenstanders (waaronder de Wereldwinkel) en de boeren. Bovendien willen we ook de kampeigenaars ondersteunen door hen voldoende informatie te bezorgen en door ervoor te zorgen dat er geen onnodige administratieve formaliteiten worden opgelegd.

Jongeren hebben vaak specifieke informatiebehoeften of zoeken een specifieke steun bij allerlei problemen. In overleg met de jeugddienst, de bibliotheek, de Centra voor Leerlingenbegeleiding en de sociale diensten van OCMW en gemeente (in de toekomst zitten die samen in één sociaal huis), wordt er daarom werk gemaakt van een JongerenInformatiePunt (J.I.P.) waar jongeren zowel met informatieve vragen terecht kunnen, als om een advies in één of andere moeilijke situatie in te winnen.

Oud maar niet out

Wat vaak onder de noemer "seniorenbeleid" wordt verstaan, zit wat te paard tussen het socio-cultureel beleid en het meer zuivere sociaal beleid. Dat laatste, met thema's als zelfstandig wonen, thuisdiensten, ... behandelen we in onze programmatekst rond het sociaal beleid.

Senioren zijn in de eerste plaats mensen die in onze maatschappij actief zijn. Meer nog, heel wat verenigingen draaien vooral op hun inzet. Een groot deel van het vrijwilligerswerk gebeurt door gepensioneerden. En zij zijn ook vaak de bezoekers van tentoonstellingen, optredens... Dat willen we allemaal aanmoedigen. Al wat hierboven gezegd werd, is dan ook evenzeer op hen van toepassing. Wie organiseert de eerste seniorenfuif in zaal Rex ?

De senioren verdienen bijzondere aandacht. Zo moet ervoor gezorgd worden dat sportvoorzieningen of het cultureel centrum ook overdag toegankelijk zijn, en dat ook wie minder mobiel is er binnenkan. Eigenlijk zou elke beleidsmaatregel in het cultuur- of sportbeleid de "seniorentoets" moeten kunnen doorstaan.

De senioren hebben ook een eigen, bloeiend, verenigingsleven. Het uitgangspunt voor de ondersteuning daarvan is het seniorenbeleidsplan. Daarbij moet bijzondere aandacht uitgaan naar de subsidiëring van de noodzakelijke infrastructuur. Binnen dat plan willen we de komende jaren ook impulsen voorzien om nieuwe activiteiten op te zetten en vernieuwende projecten uit te werken. In het bijzonder willen we de samenwerking tussen jeugd- en seniorenverenigingen aanmoedigen.

N-VA/PLE wil ook werk maken van een lokaal dienstencentrum (LDC). Daarin wordt een ruim aanbod van ontspanningsactiviteiten en vorming voor senioren voorzien. Op die manier blijft ook de senior die niet in het verenigingsleven actief is, betrokken bij het socio-culturele leven. Door het LDC bovendien een wijkantenne te geven, kan het perfect als aanvulling dienen bij de activiteiten van de seniorenverenigingen. Met die laatste wordt ook samengewerkt bij het opstarten van het LDC.

Essen is een mooie gemeente, met een rijk erfgoed. Dat moeten we koesteren. Jammer genoeg wordt daarmee niet altijd even verstandig omgesprongen. Zo is de heraanleg van het Heuvelplein een gemiste kans geweest om werk te maken van een gezellig en levend dorpsplein, met authentieke kasseien, waar niet de geparkeerde auto maar wel terrasjes, spelende kinderen en een muziekkiosk voorrang hadden kunnen krijgen. Dergelijke kansen mogen in de toekomst niet meer gemist worden.

Bij de heraanleg van straten en pleinen, maar ook bij het bouwen van nieuwe wijken moeten de eigenheid en de kwaliteit van de omgeving het uitgangspunt zijn. Je moet als het ware het "DNA" van wat er al is, gebruiken om er nieuwe stukjes mee te bouwen. We stellen de heraanleg van sommige straten en pleinen trouwens liever uit dan er snel-snel een troosteloos betonnen geheel van "dertien in een dozijn" van te maken. Dankzij de studiebureaus en de betonboeren ziet binnenkort niemand in Vlaanderen nog het verschil tussen de Stationsstraat in de ene gemeente en de Stationsstraat 100 km verderop.

De eerste kans om echt iets moois te realiseren is de NMBS-site aan Hemelrijk. Uiteraard wil N-VA/PLE dat daarbij in de mate van het mogelijke wordt uitgegaan van de plannen die we samen met Groen! opmaakten. De spoorwegloods moet centraal blijven

Archiefbeleid

Het verleden zit niet alleen in de grond of in de gebouwen. Ook het papieren erfgoed van onze gemeente vinden we belangrijk. N-VA/PLE deed daarom (samen met Groen! en CD&V) een voorstel voor een beter archiefbeleid. Daarin kregen het gemeentebestuur, de Heemkundige Kring en de bibliotheek een belangrijke rol. Eén van de personeelsleden van deze drie krijgt de opdracht om voor het archiefbeleid in te staan. Samen zorgen ze voor een overzicht van de bestaande archieven over Essen, en voor ondersteuning van wie het eigen verenigingsarchief wil ordenen, bewaren of exploiteren (o.m. door opslagruimte te voorzien).

Ze worden daarbij ondersteund door een brede werkgroep. Meteen kan ook werk worden gemaakt van een grondige inventarisatie en ordening van het archief van de Heemkundige Kring. Daartoe wordt een overeenkomst tussen het gemeentebestuur en de kring uitgewerkt.

Ook het archief van het gemeentebestuur zelf verdient overigens meer aandacht, wat eveneens in dit kader kan worden gerealiseerd.

Tenslotte moet er bijzondere aandacht zijn voor alles wat niet op papier, maar op allerlei andere (audio-visuele) informatiedragers werd geplaatst. Van audiocassette en 9mm-film tot CD-Rom en DVD : de bewaring is niet altijd eenvoudig, maar wél essentieel voor wie het verleden niet wil vergeten.

staan, en niet worden weggedrukt door andere gebouwen. In onze plannen wordt het een bedrijfsverzamelgebouw met kantoorruimte voor kennisbedrijven. Bij de woningbouw, die we ten noorden van het bos voorzien, moet rekening gehouden worden met de stijl van de hal. Bij de aanleg van het terrein wordt bovendien uitgegaan van de voormalige spoortracés, en aan de watertorens wordt herinnerd met een woontoren. Over de spoorweg komt tenslotte een doorzichtige passerelle. Dankzij de gedeeltelijke afkeuring van de CD&V/VLD-plannen door minister Van Mechelen (VLD) en dankzij het eindeloze getreuzel rond de sporthal, bestaat nog steeds de kans om opnieuw te beginnen en onze plannen te realiseren.

Essen beschikt ook over enkele musea. Naast de Bakkersmolen en het Bosmuseum heeft vooral het Karrenmuseum ook buiten onze gemeente de nodige

uitstraling. De voorbije jaren werden grote stappen gezet naar een versterking en modernisering van dit museum. Zo werd de werking vanuit verschillende oogpunten doorgelicht, en werden de nodige structuren opgezet. Dit leidde tot een ambitieuze beleidsnota 2005-2010 waarin het Karrenmuseum de ambitie uitspreekt om in Vlaanderen het referentiepunt te worden omtrent "vervoer te land met natuurlijke

aandrijving". Het museum moet op verdere steun van het gemeentebestuur kunnen rekenen. Zo kan er werk worden gemaakt van een inkomgebouw, en van de aanleg van sanitaire voorzieningen. Anderzijds dient het museum ervoor te zorgen dat het meer zelfbedruipend wordt door een erkenning door de Vlaamse overheid na te streven, en door een bescheiden inkomprijs in te stellen. De vertegenwoordigers van het gemeentebestuur binnen de structuren hebben de taak om erop toe te zien dat de gemeentelijke middelen zo efficiënt mogelijk worden gebruikt. Zij zorgen ervoor dat de beleidsnota wordt uitgevoerd, en ijveren voor een professionele werking en voor een waardering van de inbreng van vrijwilligers.

Met de Heemkundige Kring moet worden overeengekomen welke taken van openbaar belang (archivering, bewaring...) zij op zich neemt, en hoe ze hier werk van maakt. Daar dient dan een billijke financiering tegenover te staan. In het algemeen wil N-VA/PLE het historisch besef van de Essenaren blijven aanwakkeren via de samenwerking met de Heemkundige Kring. Daarbij willen we in het bijzonder aandacht geven aan kinderen en jongeren. Wat het Gerard Meeusenmuseum betreft, moeten keuzes gemaakt worden. Het heeft geen zin om een museum op de zolder van het gemeentehuis te huisvesten om het slechts enkele keren per jaar toegankelijk te maken. De meest logische optie lijkt om de collectie aan te wenden ter ondersteuning van de collectie van het Karrenmuseum, en om voor het overige een oplossing te zoeken via het Kempisch Museum te Brecht.

Het schoolvoorbeeld

Ook de scholen nemen een belangrijke plaats in het Essense socio-culturele leven in. N-VA/PLE hecht veel belang aan goed onderwijs. Alleen een goede schoolopleiding kan er immers voor zorgen dat de kinderen en jongeren van vandaag zich kunnen ontplooiën in de maatschappij van morgen en het Essen van de toekomst kunnen dragen. Daarom willen we scholen die midden in onze lokale samenleving staan. N-VA/PLE pleit voor de "brede school", die samenwerkt met het gemeentebestuur en met het lokale verenigingsleven.

De opdeling van de scholen in verschillende "netten" vinden we bovendien voorbijgestreefd, al zal het gemeentebestuur daar op zich niet zoveel aan kunnen veranderen. Maar we kunnen de lokale scholen alvast helpen om niet in hokjes te denken.

N-VA/PLE wil daarom op regelmatige basis alle Essense scholen samenbrengen in een scholenoverleg, waarvoor we zowel de directies als de oudercomités uitnodigen. Op die manier kunnen afspraken worden gemaakt met het gemeentebestuur en kan er ook onderling worden samengewerkt. Het overleg wordt ondersteund door de gemeentelijke onderwijsdienst, die op die manier breder kan werken dan uitsluitend voor de eigen gemeentelijke scholen.

In de eerste plaats vinden we het essentieel dat de schoolinfrastructuur beter wordt benut, door ze na de schooluren open te stellen voor sportverenigingen, jeugdbewegingen en socio-culturele organisaties. Daarbij willen we de gemeentelijke

Er zit muziek in de academie

Ook de "gemeentelijke academie voor muziek en woord" neemt een belangrijke plaats in het socio-culturele aanbod van Essen in. Wellicht heeft de academie na een turbulente periode nood aan enkele jaren rust. Toch moet er naar de toekomst worden gekeken. Zo kan de oprichting van een afdeling "dans" worden overwogen. Daarvoor zou gebruik kunnen gemaakt worden van de infrastructuur van de andere Essense scholen. Ook de academie moet trouwens een "open school" zijn, die meewerkt aan - en meedenkt met - het brede cultuurbeleid van onze gemeente.

De voorbije jaren startte Essen samen met andere gemeenten een academie voor beeldende kunsten. De werking daarvan willen we de komende jaren evalueren, om zo na te gaan of een uitbreiding aangewezen is, en hoe die zou kunnen gerealiseerd worden.

diensten (sportdienst, cultuurdienst...) de rol van bemiddelaar geven. De school maakt afspraken met de gemeente, en die zorgt er vervolgens voor dat de verenigingen in de school terecht kunnen. Op die manier heeft de school altijd een duidelijk aanspreekpunt, ook als er eens iets mis zou lopen.

Als de infrastructuur gedeeld wordt, kan er ook samen in worden geïnvesteerd, en kan het gemeentebestuur een deel van het onderhoud op zich nemen. Op die manier wordt voor iedereen een win-win-situatie gecreëerd. Verder kunnen de verenigingen die op deze manier in de school actief zijn, ook bij het schoolleven betrokken worden. Zo kunnen naschoolse sportactiviteiten of initiaties worden georganiseerd, of kan een kennismaking met de jeugdbeweging worden opgezet op woensdagnamiddag. De school zou voor een opendeurdag of een feest op de verenigingen een beroep kunnen doen. Ook overleg tussen de leerkrachten van de school en de begeleiders van de verenigingen kan in een aantal situaties wellicht zinvol zijn. Vanuit de mentaliteit van een "brede school" kunnen wellicht ook nieuwe verenigingen het levenslicht zien.

Via het scholenoverleg kunnen de scholen ook hun inbreng hebben in het verkeersveiligheidsbeleid, en kunnen contacten met het lokale bedrijfsleven worden georganiseerd. Het overleg kan er ook voor zorgen dat alle Essense scholen door het gemeentebestuur gelijk worden behandeld, en dat niet elke vraag vanuit een school via een eenmalige regeling moet worden beantwoord. Door een kader te creëren wordt het bovendien voor de scholen duidelijk dat wie rekent op gemeentelijke ondersteuning, ook bereid moet zijn om met het gemeentebestuur samen te werken.

Bij de les

N-VA/PLE wil de scholen ook helpen door mee te werken aan de ontwikkeling van lespakketten rond zaken als afvalpreventie, milieubescherming, het verkeer, het lokale bedrijfsleven, kansarmoede en het OCMW, ... Ook rond thema's als de geschiedenis van onze gemeente, vredesopvoeding, Vlaanderen in Europa... kan vanuit het gemeentebestuur een steentje worden bijgedragen.

De scholen die door de gemeente zelf worden bestuurd zijn in Vlaanderen de "duurdere" scholen. Ze ontvangen vaak meer overheidsgeld dan de gemeenschapsscholen, en zeker meer dan de vrije scholen. Onderwijs mag geld kosten, maar het moet verantwoord blijven. Ook de gemeenteschool van Wildert heeft op een aantal vlakken vrij hoge kosten, in vergelijking met de gemiddelde vrije of gemeenschapsschool. Via een financiële doorlichting wil N-VA/PLE de komende jaren tot een kostenbeheersing komen, vanzelfsprekend zonder op het vlak van de kwaliteit van het onderwijs toegiften te doen. Als het niet mogelijk blijkt om de kostenstructuur van WIGO grotendeels op één lijn te krijgen met die in de andere netten, is het wellicht onvermijdelijk om aan de overdracht naar het vrije net of naar het gemeenschapsonderwijs te denken.

Kansen voor alle Essenaren

Op weg naar een coherent sociaal en veiligheidsbeleid

Essen is een aangename gemeente om in te wonen. Toch is het niet voor iedereen zo eenvoudig om voluit mee te draaien in onze lokale samenleving : geen werk, geen betaalbaar huis, financiële besommeringen, gezondheidsproblemen, verstoorde relaties, een (reëel of aangevoeld) gebrek aan veiligheid ... Het kan allemaal in de weg staan. De gemeente heeft daarin een belangrijke verantwoordelijkheid. Vaak is het gemeentebestuur het eerste of zelfs het enige aanspreekpunt voor wie onvoldoende kansen krijgt. De gemeente beschikt over heel wat instrumenten van sociaal beleid en veiligheidsbeleid, waarmee ze hulpbehoevenden een zetje in de rug kan geven, en kan helpen om nieuwe bedreigingen af te wenden.

Daarvoor doet het gemeentebestuur –zoals wettelijk voorzien– beroep op twee gespecialiseerde structuren. Voor het sociaal beleid is dat het OCMW, voor het veiligheidsbeleid de Politiezone Grens (waaronder ook Kalmthout en Wuustwezel vallen). Dat biedt extra kansen, juist omwille van die specialisatie. Maar het maakt het ook noodzakelijk om de grenzen duidelijk af te bakenen en de verantwoordelijkheid van ieder vast te leggen. Dat daarbij veel meer naar efficiëntie dan naar de historisch gegroeide situatie moet gekeken worden, is niet meer dan logisch.

Niet alleen de structuren maken trouwens dat sociaal beleid en veiligheidsbeleid best in één programmatekst samengebracht worden. Een beleid dat op het ene terrein in gebreke blijft, heeft immers rechtstreekse gevolgen op het andere. Wie al niet sterk staat in de maatschappij dreigt immers het eerste slachtoffer van onveiligheid te worden. Of is er soms mee de oorzaak van.

Eén sociaal huis ? Neen, twee sociale huizen !

N-VA/PLE wil alle Essenaren de kans bieden om zich maximaal te ontplooiën in onze samenleving. Vaak zijn er allerlei beperkingen en drempels, die de ontplooiingskansen bemoeilijken. Daar willen we aan tegemoetkomen met een algemene aanpak, hoewel die dikwijls niet zal volstaan en individuele zorg op maat dus noodzakelijk is. Zo'n pasklaar antwoord kan best worden gerealiseerd door de verschillende betrokken diensten zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen, of zelfs te integreren.

Over het ene sociaal huis is de laatste jaren in Vlaanderen al veel te doen geweest. Gaat het om een gebouw waarin verschillende diensten worden samengebracht ? Of gaat het om een concept van samenwerking ? Of is het gewoon een vervelende verplichting voor gemeente en OCMW om na het jarenlang cultiveren van een concurrentiegevoel nu toch te moeten samenwerken – op papier tenminste ? In de Essense beleidsnota's dook de voorbije jaren vooral veel blabla

Coherente bevoegdheden

Vanuit het verleden zijn bepaalde delen van het sociaal beleid bij het gemeentebestuur gebleven, ook toen het OCMW een veel bredere taak kreeg dan alleen de "openbare onderstand" te verzorgen of mensen met financiële problemen bij te staan. Het OCMW van vandaag beschikt over bekwame medewerkers en sterke structuren, die het sociaal werkveld goed kennen en probleemsituaties vanuit verschillende invalshoeken kunnen aanpakken (zowel op het vlak van individuele probleemsituaties als op het vlak van bredere maatschappelijke vraagstukken).

Daarom hoort het hele sociale beleid en het gezondheidsbeleid thuis bij het OCMW, d.w.z. alle sociale toelagen, de ondersteuning van de Welzijnsraad, de toelagen aan sociale organisaties, de deelname aan het gezondheidsoverleg... Van de huidige taken van de gemeentelijke dienst Welzijn blijven enkel de ondersteuning van de socio-culturele seniorenactiviteiten en het domein internationale samenwerking bij de gemeente. Een schepen van sociale zaken is in dat geval niet meer nodig (één voor seniorenbeleid wel).

op, maar er veranderde niets. N-VA/PLE pleit daarom voor duidelijke keuzes. Daarmee willen we gedeeltelijk voortbouwen op die beleidsnota's. En we trekken de daarin gemaakte keuzes consequent door.

Essen krijgt een dubbel sociaal huis : het huidige OCMW-gebouw aan het Kerkeneind krijgt de functie van sociaal-administratief centrum. De voormalige gebouwen van De Bijster worden een sociaal-medisch centrum, waarin ook het lokaal dienstencentrum wordt ondergebracht.

Concreet blijven in de gebouwen aan Kerkeneind de huidige diensten van het OCMW ondergebracht. Daaraan wordt de maatschappelijk assistente van het gemeentebestuur toegevoegd, die volledig in de sociale dienst van het OCMW wordt geïntegreerd, waardoor ze zich op meer zaken kan richten dan enkel op financiële noden. Door alle gemeentelijke sociale toelagen samen te voegen met die van het OCMW kan bovendien veel meer gezocht worden naar wie juist waar recht op heeft. Op beleidsniveau kunnen zo de incoherenties, de onnodige overlappingsen en de gebreken die nu in de toelagen van gemeente en OCMW ingebakken zitten, meteen ook worden weggewerkt.

Ook enkele gemeentelijke diensten verhuizen naar dit centrum aan Kerkeneind, al gaat het daarbij wel om diensten die nog moeten worden opgericht. Daarbij denken we met name aan de woonwinkel met de gemeentelijke woonconsulent en de werkconsulent van de dienst lokale economie (zie respectievelijk de programmateksten rond wonen en rond lokale economie en werk). Ook het Sociaal Verhuurkantoor (zie de tekst rond wonen) en het aanbod van het PWA en de Werkwinkel komen naar hier. De sociale huisvestingsmaatschappijen en de vakbonden krijgen er de kans om een spreekuur in te richten, zodat alles wat met sociale dienstverlening, wonen en werken te maken heeft zich onder één dak bevindt. Dat het gebouw eigendom wordt van het OCMW, spreekt uiteraard voor zich.

Tenslotte blijft ook de Dienst Opvanggezinnen hier gevestigd. Deze dienst wordt bovendien volledig in het OCMW geïntegreerd. Dat is de beste garantie om het voortbestaan van deze dienst te garanderen en om de noodzakelijke uitbreiding en versterking te realiseren. Essen heeft immers

Aangepast wonen

Om senioren toe te laten zelfstandig te blijven wonen maar toch van een aanvullende dienstverlening te genieten, richtte het OCMW zo'n acht jaar geleden de serviceflats van "Residentie Mastbos" op. Het is duidelijk dat daarmee niet aan alle noden op dit vlak wordt tegemoetgekomen. N-VA/PLE wil daarom extra seniorenwoningen met een dienstverlening voorzien. Dat kan binnen het systeem van de serviceflats of erbuiten. Financieel is het niet altijd de meest zinvolle optie om via de verplichte erfpacht-constructie voor serviceflats te werken.

Misschien kan er samen met de huidige eigenaars van het gebouw van De Bijster, de Gasthuiszusters van Antwerpen, wel werk worden gemaakt van een aantal extra seniorenflats ? De rekening moet wel correct gemaakt worden : het is niet de bedoeling om een vorm van gesubsidieerd wonen uit te werken voor wie het eigenlijk niet nodig heeft. De flats (ook de huidige serviceflats) moeten daarom aan de reële kostprijs verhuurd worden, met een jaarlijkse indexaanpassing, en met een sociale tegemoetkoming voor wie met een klein pensioen moet rondkomen !

nood aan meer voorzieningen voor kinderopvang. De integratie in het OCMW zal het ook mogelijk maken om –aanvullend- dienstencheques in te zetten voor (gelegenheids)kinderopvang en om de financiële stromen meer doorzichtig te maken. Recent nog gaf de jaarrekening van de huidige vzw immers aanleiding tot heel wat discussie met het gemeentebestuur.

De tweede pijler van onze aanpak wordt het sociaal-medisch centrum in de voormalige gebouwen van De Bijster (voorheen de Sint-Jozefskliniek). Het is onze bedoeling dat het OCMW dit gebouw (geheel of gedeeltelijk) zou verwerven. Zo wordt in de eerste plaats het voortbestaan van de Polikliniek gegarandeerd, en kan er ook werk gemaakt worden van een groter aanbod en van een krachtige promotie.

Kleine of grote boodschappen

Met dienstencheques kan je bij het OCMW terecht voor poetshulp of om gebruik te maken van de diensten van het strijkatelier. Die dienstverlening is voor iedereen toegankelijk, en mensen voor wie de financiële drempel te hoog is, krijgen een korting. Het gebruik van deze diensten moet verder gepromoot worden. Ze zijn niet alleen goed voor de tewerkstelling, ze laten mensen ook toe om (langer) zelfstandig te wonen en maken het voor anderen mogelijk om op de arbeidsmarkt actief te blijven. N-VA/PLE wil nog een aantal bijkomende diensten voorzien. Zo wordt er een boodschappendienst opgezet, die voor jou gaat winkelen. Daarnaast komt er een MinderMobielenCentrale, waarin de Handicar wordt geïntegreerd. Met vrijwilligers en beroepskrachten wordt er zo voor gezorgd dat personen die zich minder vlot kunnen verplaatsen ook ter bestemming geraken. De werking van de Belbus van De Lijn kan hierop worden afgestemd.

Voorts wordt er ruimte voorzien voor de arbeidsgeneeskundige diensten, voor de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB's) en eventueel ook voor de ziekenfondsen. Ook Kind & Gezin kan zich hier vestigen.

Het gebouw wordt ook gebruikt om er een Lokaal Dienstencentrum (LDC) in onder te brengen. Dat LDC valt onder de verantwoordelijkheid van het OCMW. Het richt zich niet alleen op de Essense senioren, maar op al wie er gebruik van wil maken, o.m. om het zelfstandig wonen te vergemakkelijken. In het LDC kan iedere Essenaar terecht voor ontspannende activiteiten (waarvoor wordt samengewerkt met de gemeentelijke senioren dienst, de cultuurdienst en de sportdienst).

Het centrum verzorgt ook een cursusaanbod dat gaat van bloemschikken over yoga en geheugentraining tot computergebruik. Ook voor informatieverstrekking is er aandacht, bijvoorbeeld rond gezondheid (waarvoor met de Polikliniek wordt samengewerkt),

inbraakpreventie, verkeersveiligheid... In het bijzonder zal er aandacht besteed worden aan vorming voor "mantelzorgers", mensen die thuis voor de verzorging van hun familieleden instaan. Dat vormingsaanbod moet hen ook de gelegenheid bieden om ervaringen uit te wisselen.

In het LDC worden ook betaalbare warme maaltijden aangeboden, en je kan er op regelmatige basis terecht voor diensten als de kapper, de pedicure, ... Daarvoor wordt best samengewerkt met De Bijster. Via het LDC zijn ook de diensten van het centrum Kerkeneind toegankelijk : je kan er rechtstreeks een afspraak maken met de sociale dienst. Of je kan gebruik maken van de mogelijkheden van de dienstencheques en poetshulp aanvragen, of je was afgeven voor het strijkatelier (dat we liefst ook naar het LDC zien verhuizen). Je kan ook de boodschappendienst aanspreken of een afspraak maken met de MinderMobielenCentrale. Wanneer er in de Polikliniek geen permanentie voorzien is, kunnen de afspraken daarvoor ook binnen het LDC geregeld worden.

LDC neemt de wijk

Naast het centrale LDC willen we ook werk maken van een antenne in de verschillende wijken. Het is daarbij de bedoeling dat in elke wijk een zaaltje of een andere ruimte regelmatig zou gebruikt worden voor activiteiten die vanuit het LDC worden georganiseerd. Bovendien wordt er op regelmatige basis een "zitdag" georganiseerd, waarbij het hele pakket van de OCMW-dienstverlening toegankelijk is. Ook de wijkagent wordt in deze aanpak geïntegreerd, zodat iedereen weet wanneer en waar die aanspreekbaar is.

Tenslotten willen we ook dat het gemeentebestuur ernaar streeft om "De Regenboog" in Essen te houden, en bijkomend de mogelijkheden onderzoekt voor de oprichting van een nursing-tehuis voor zwaar mentaal gehandicapten in onze gemeente.

Van sociale bijstand naar sociaal beleid

Het voeren van een sociaal beleid is meer dan het lenigen van de ergste (financiële) noden of het geven van toelagen aan mensen in een bijzondere situatie. Het vraagt om een systematische aanpak, die vorm krijgt in één geïntegreerd lokaal sociaal beleidsplan.

Essen in beweging houden

Een sociaal-cultureel beleid op maat

In dat plan moet het OCMW een centrale rol krijgen. Bovendien komen er enkele bijkomende taken, zoals de coördinatie van het gezondheidsbeleid, naar het OCMW. Daarom willen we aan het kader van het OCMW een stafmedewerker toevoegen, die samen met de secretaris en de ontvanger het beleid kan voorbereiden, en extra aandacht kan besteden aan kwaliteitszorg en aan de afstemming van de verschillende diensten.

Bovendien zal ook de ondersteuning van de adviesraden tot dit takenpakket behoren. De nieuwe werking met twee centra (Kerkeneind en De Bijster), en de overheveling van bevoegdheden naar het OCMW maakt immers dat een andere structuur moet opgezet worden. N-VA/PLE wil in dat kader de

bestaande Welzijnsraad samenvoegen met de stuurgroep van het Netwerk Zorgzaam Essen (die bij gebrek aan interesse van de nieuwe OCMW-voorzitter al twee jaar stilligt). Deze raad krijgt daarbij een brede adviesrol ten aanzien van het OCMW in het algemeen en t.a.v. de werking van het LDC in het bijzonder. Anderzijds wordt de bestaande Medische Adviescommissie van de Polikliniek uitgebreid tot een Gezondheidsraad die naast de huidige taken ook oog heeft voor preventie-acties. Daarom worden er ook de arbeidsgeneeskundige diensten, de CLB's, Kind & Gezin en de medewerkers van LOGO (het overkoepelend regionaal samenwerkingsverband rond gezondheid) aan toegevoegd. Ook de ziekenfondsen maken mee deel uit van deze raad, om op die manier ook de patiënten zelf te vertegenwoordigen.

Personeelsbehoeftenplan uitvoeren

De voorbije jaren werkte het OCMW aan een Personeelsbehoeftenplan. Dat wees uit dat vooral de sociale dienst en de coördinatie van de thuisdiensten (de dienstencheques) over te weinig personeel kunnen beschikken. De conclusies van het plan moeten daarom zo snel mogelijk in een nieuw personeelskader omgezet worden, zodat een optimale dienstverlening niet ten koste van het personeel hoeft te gaan !

Onderhoudsplicht ? Een vals debat !

Wie naar een rust- en verzorgingstehuis gaat en daar geen toereikend pensioen voor heeft, kan erop rekenen dat het OCMW het verschil bijpast. Wel zal er worden nagegaan of de kinderen niet kunnen bijdragen : als hun inkomen voldoende hoog is, wordt er van hen geld teruggevorderd, tenzij er goede redenen zijn om dat niet te doen. In de praktijk wordt er in Essen maar van een heel beperkt aantal mensen teruggevorderd. Het is ook heel belangrijk om daar voorzichtig mee om te springen, en N-VA/PLE wil die praktijk zeker handhaven, en zelfs nog meer vrijstellingen toekennen dan nu. Maar het principe van de onderhoudsplicht willen we wel overeind houden, om te vermijden dat mensen die het wel kunnen betalen niet zomaar de OCMW-kas zouden aanspreken. Dat geldt zien we immers liever terecht komen bij wie het echt nodig heeft. Wij gaan ons hierover alvast niet laten meeslepen in een ideologische discussie die misschien van betekenis is in de steden, maar in Essen geen praktisch belang heeft !

N-VA/PLE wil niet alleen aan de structuren sleutelen. Ook op het vlak van het beleid zelf kan er nog één en ander verbeterd worden. Zo kan een geschikt, betaalbaar en divers woonaanbod -voor wie nood heeft aan een aangepast verblijf- enkel worden gerealiseerd als alle betrokkenen meewerken. De sociale woningbouwmaatschappijen moeten er daarbij voor zorgen dat hun woningen ook geschikt zijn voor senioren en gehandicapten. De rust- en verzorgingstehuizen moeten hun sociale verantwoordelijkheid nemen en al het mogelijke doen om het verblijf voor senioren betaalbaar te houden.

Het OCMW moet voor bijkomende voorzieningen zorgen, maar kan ook heel wat doen om ervoor te zorgen dat bestaande woningen kunnen worden aangepast. Zo wil N-VA/PLE dat hiervoor binnen het OCMW een klusjesdienst

wordt opgericht. Het gemeentebestuur kan binnen haar woonbeleid dan weer premies voorzien voor wie verbouwwerken uitvoert om de woning aan te passen. Uiteindelijk spaart de overheid immers véél geld uit als zoveel mogelijk mensen zelfstandig kunnen blijven wonen. Tenslotte speelt ook de Seniorenoppasdienst hierin een belangrijke rol, om mantelzorgers toe te laten er af en toe even tussenuit te knijpen. Om die

dienstverlening te versterken willen we de komende jaren meer investeren in (vorming voor) de vrijwilligers die erin actief zijn.

Studies tonen aan dat veel mensen nog altijd niet de weg vinden naar de verschillende vormen van dienstverlening. Zo zou 50% van de mensen die recht hebben op het leefloon daarvoor niet bij het OCMW aankloppen. Om hen te bereiken, zijn bijkomende inspanningen noodzakelijk. Daarom moet het OCMW de komende jaren nog meer investeren in het communicatiebeleid. Daarbij moet in samenwerking met organisaties zoals 'Welzijnsschakels' en verenigingen waarin armen het woord nemen, gezocht worden naar goede technieken om de meest kwetsbare mensen in onze samenleving beter op de hoogte te brengen van de diensten van het OCMW, en van andere dienstverlening waarop ze een beroep kunnen doen. Ook de mogelijkheden om zichzelf te ontplooiën, bijvoorbeeld via het LDC of het rijke Essense verenigingsleven, moeten aan hen bekendgemaakt worden.

Ook die sociale participatie is voor N-VA/PLE immers een prioriteit. Zoals we ook in onze sociaal-culturele programmatekst aangeven, willen we daar werk van maken via het omvormen van de participatiecheque tot een "Doe Mee"-cheque voor alle Essenaren. De OCMW-cliënten zouden er een aantal gratis krijgen, terwijl de overige Essenaren 20 EUR zouden betalen voor een cheque met een waarde van 25 EUR. De cheques kunnen ingezet worden om deel te nemen aan allerlei evenementen en manifestaties, en om het lidmaatschap van verenigingen te betalen. Om te zorgen dat er gebruik van gemaakt wordt, moet het aanbod goed bekend zijn. Daarom wordt in het OCMW-gebouw voor de nodige publiciteit voor het socio-culturele leven gezorgd, en wordt elk jaar een folder opgemaakt die zich specifiek naar de OCMW-cliënten richt, om hen uit te leggen hoe de cheques kunnen gebruikt worden.

Toegankelijkheid is een recht

Niet alleen binnen het sociale beleid maar binnen het gehele gemeentebestuur moet er aandacht zijn voor het recht op gelijke kansen en voor de specifieke moeilijkheden die sommigen ondervinden. Zo kan er nog heel wat verbeterd worden op het vlak van de toegankelijkheid van openbare gebouwen en voetpaden voor rolstoelgebruikers en andere minder-mobielen. Binnen het gemeentebestuur, ook bijvoorbeeld binnen het informatiebeleid, is er niet altijd voldoende aandacht voor doelgroepen zoals slechtzienden of doven.

Ook om overmatige schulden tegen te gaan, is communicatie essentieel. De liberalisering van een aantal markten (elektriciteit, telecommunicatie...) is voor de gemiddelde gebruiker een goede zaak geweest, maar duwt vaak mensen die het niet al te breed hebben verder in de put. Ondoorzichtige prijzen, aantrekkelijke aanbiedingen om over te stappen –zonder te verduidelijken dat het bestaande contract nog doorloopt–, en ondoorzichtige praktijken van de verschillende ondernemingen op de markt, jagen mensen vaak snel op hoge kosten. Een doorgedreven preventiebeleid is hier aangewezen. Een verwittigd mens is er immers twee waard. Maar de leveranciers moeten ook op hun verantwoordelijkheid aangesproken worden ! Gelukkig beschikt het Essense OCMW over een goede dienst voor budgetbeheer, die er vaak in slaagt de problemen binnen de perken te houden, en die op termijn mee kan werken aan een structurele oplossing. Het komt erop aan de drempel voor deze dienstverlening te verlagen, zodat ook hier niet enkel wordt aangeklopt als het al te laat is. Hopelijk wordt het straks gemakkelijker om in het Sociaal Huis binnen te stappen dan nu in het OCMW.

Het OCMW staat ook in voor de asielzoekers die aan Essen toegewezen worden. Zolang er landen zijn die men wil ontvluchten van zodra men de kans krijgt, zullen er vluchtelingen zijn die de weg naar ons land vinden. Essen was de voorbije jaren verantwoordelijk voor zo'n 70 gezinnen. N-VA/PLE vindt die spreidingsaanpak een goede zaak : het is immers veel eenvoudiger om in onze samenleving te integreren via een kleine gemeente dan in een stad. Bovendien is de draagkracht van de steden ook beperkt. Essen doet dan ook grote inspanningen om voor de toegewezen asielzoekers

een gepaste woning te vinden, maar vaak verkiezen ze zélf om toch naar de stad te trekken. Dat laat de wet (jammer genoeg) toe. Daardoor wordt Essen soms in één zak gestoken met gemeenten die hun asielzoekers “dumpen” in de grote steden, maar dat is dus onterecht. Wij willen in elk geval doorgaan met de geleverde inspanningen, ook door duidelijk te maken dat alleen wie ook in Essen verblijft, kan rekenen op de bijkomende ondersteuning waarop alle Essenaren recht hebben (zoals huursubsidies). We willen bovendien vermijden dat de asielzoekers waar onze gemeente verantwoordelijk voor is, in handen van huisjesmelkers vallen. Dat kunnen we doen door jaarlijks een huisbezoek bij de asielzoeker aan te vragen via het OCMW van de werkelijke verblijfplaats.

Het OCMW van Essen organiseert sinds enkele jaren ook lessen Nederlands. Die willen we zeker verderzetten. Bovendien willen we mee een oplossing zoeken voor het probleem dat asielzoekers voor de verplichte inburgeringscursussen vaak nogal ver moeten reizen. Die verplichte inburgering juichen we overigens luid toe.

Een veilig gevoel

De politiehervorming zorgde er de voorbije jaren voor dat de voormalige gemeentepolitie en de voormalige Rijkswacht een geïntegreerd geheel gingen vormen. Daardoor wordt het politiewerk een stuk professioneler aangepakt dan voorheen, en dat is een goede zaak. Anderzijds verloor de gemeente veel van haar rechtstreekse invloed op de politie. Essen vormt één Politiezone (PZ) met Kalmthout en Wuustwezel, de “PZ Grens”. Die wordt bestuurd door een Politiecollege met de drie burgemeesters, maar in de praktijk maakt toch vooral de korpschef de dienst uit. De invloed van de Politieraad, met gemeenteraadsleden uit de drie gemeenten, blijft al helemaal beperkt. Dat blijkt ook uit het zonaal veiligheidsplan, waarin het beleid van de PZ wordt vastgelegd. Het is geen slecht plan, maar het wordt te weinig gedragen door de gemeenten, en het gaat te weinig in op de concrete noden. Het blijft allemaal erg algemeen en de lezer kan er nauwelijks uithalen waar er specifieke problemen zijn die aangepakt gaan worden.

N-VA/PLE wil daarom dat de komende jaren het beleidsproces binnen de PZ versterkt wordt. Aan het vastleggen van het veiligheidsplan moet binnen de drie gemeenten een sterker debat voorafgaan, met alle groepen uit de samenleving en ook binnen de gemeenteraad. Veiligheid staat immers niet los van andere beleidsdomeinen. Een veilige straat creëer je alleen door er reeds bij de opmaak van het aanlegplan oog voor te hebben. Dus is een verbinding tussen de PZ en de Gecoro (adviesorgaan voor ruimtelijke ordening) noodzakelijk. Veiligheid is ook een zaak van sociaal beleid, dus moeten de Welzijnsraad en de OCMW-raad het veiligheidsplan kunnen bespreken. Veiligheid gaat alle groepen van de samenleving aan, zodat ook de jeugd- en de seniorenraad erbij betrokken moeten worden. En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Kortom, een degelijk veiligheidsplan verdient een breder draagvlak.

De PZ moet prioriteit geven aan de problemen die een directe impact hebben op het Essen van elke dag. Zo heeft het geen enkele zin om snelheidsbeperkingen in te stellen als die niet worden afgedwongen. Tot nu toe gebeuren controles vooral op de gewestwegen en andere hoofdwegen, maar om de zones-50 (en zeker de zones-30) geloofwaardig te houden, zijn ook daar regelmatige controles noodzakelijk. Al moet er in de eerste plaats gewerkt worden aan de inrichting van sommige straten. Het heeft weinig zin een bord “30” te plaatsen als het straatbeeld uitnodigt om “70” te rijden !

Terecht besteedt de PZ extra aandacht aan inbraken en fietsdiefstallen. Zeker op deze terreinen kan het gemeentebestuur meer werk maken van preventie. Zo willen we dat ook inbraakpreventiemaatregelen in winkels in aanmerking kunnen komen voor een subsidie. En door in de stationsbuurt een bewakingscamera te plaatsen, kan niet alleen de overlast van sommige Rex-bezoekers worden aangepakt, maar zal ook het aantal fietsdiefstallen in onze gemeente wellicht gevoelig dalen !

Ook tegen allerlei vormen van overlast moet de politie kunnen optreden. N-VA/PLE heeft echter het gevoel dat veel zaken die eigenlijk bij het normale samenleven horen, nu worden aanzien als overlast. Er mag van iedereen wel wat verdraagzaamheid verwacht worden. Vooral als je de politie of het gemeentebestuur contacteert, is het logisch dat je eerst zelf de veroorzaker van de overlast eens rustig aanspreekt. We stellen daarom voor dat het gemeentebestuur aan de hand van een informatiecampagne zou uitleggen dat we nu eenmaal dicht op elkaar wonen in Vlaanderen, en dat we dus met elkaar zullen moeten leren leven ...

Uiteraard zijn er grenzen aan overlast, en zo nodig moet er ingegrepen worden. N-VA/PLE pleit voor de invoering van het stelsel van gemeentelijke administratieve sancties, waarmee kleine overtredingen door het gemeentebestuur zelf bestraft kunnen worden met een boete. We denken daarbij aan het bevuilen van speelterreintjes met hondenpoep, aan sluikestorten, aan het niet respecteren van het sluitingsuur, aan wildplakken, aan het afsteken van vuurwerk wanneer dat niet mag ... Om dat te kunnen realiseren, moeten wel alle bestaande politiereglementen samengebracht worden in één duidelijk reglement, dat door iedereen kan geraadpleegd worden. Meteen een geschikte gelegenheid om er de verouderde bepalingen uit te halen.

Is er politie in de buurt ?

De PZ Grens werkt met een systeem van wijkagenten, en dat is een goede zaak. Vaak zijn ze echter onvoldoende gekend, en daardoor niet aanspreekbaar genoeg. Door de wijkagent een spreekuur in de wijkwerking van het LDC te geven, komen we daaraan tegemoet. Dat vraagt natuurlijk een investering vanuit de politie.

Aan een veilige buurt kan de Essenaar zelf ook heel wat doen. Door kort op de bal te spelen en verdachte zaken in de eigen straat of wijk op tijd te signaleren. Of door aandacht te hebben voor vandalisme of gebrekkig onderhoud van de openbare ruimte, want dat zijn zichzelf versterkende fenomenen. Eventueel zelfs door een Buurt-Informatie-Netwerk (BIN) op te richten, waarbij de eigen buurt systematisch in de gaten wordt gehouden, en de informatie naar de politie wordt doorgespeeld. In de andere richting kan de politie dan ook snel verwittigen wanneer er een bepaalde dreiging is – een inbrakengolf in de streek bijvoorbeeld.

Een groene gemeente met een brede blik

Duurzame ontwikkeling voor Essen en de wereld

Essen is vandaag een mooie, levende gemeente met behoorlijk wat groene ruimte. Dat het morgen ook nog zo zal zijn, is geen vanzelfsprekend gegeven. De open ruimte in onze gemeente staat behoorlijk onder druk, en de voorbije jaren meer dan ooit. Essen is een geliefkoosd jachtterrein voor projectontwikkelaars geworden, met een voorkeur voor grote en vaak lelijke, maar altijd onbetaalbare wooncomplexen. Daarmee worden dan mensen aangetrokken die niet in Essen willen "leven", maar er enkel komen "wonen".

De woonlinten langs de open wegen raken volgebouwd, het zicht op de velden en bossen verdwijnt. Ook het aanleggen of heraanleggen van straten en pleinen is lang niet altijd een succes. Dure werken bieden geen garantie voor een mooiere of betere openbare ruimte. De Stationsstraat is nu niet echt beter dan voorheen, en het Heuvelplein vinden we ook al geen grote stap voorwaarts. Daarvoor zijn twee redenen : een gemeentebestuur dat geen keuzes durft te maken, en studiebureaus die voor alle Vlaamse gemeentes dezelfde straten en pleinen uittekenen. Essen wordt een voorstadje van dertien in een dozijn. Of is het toch nog niet te laat ?

Wij willen onze mooie, groene gemeente op een duurzame wijze verder ontwikkelen. Dat betekent dat er ook voor onze kinderen, kleinkinderen en alle toekomstige generaties nog genoeg open ruimte, bos, landbouwgrond en woonruimte zal zijn. Dat er nog bloemen en bomen zijn, frisse lucht en ongestoorde stilte. Maar Essen is natuurlijk geen eiland. Werk maken van duurzame ontwikkeling in onze gemeente maakt dat we ook mee moeten werken aan een beter Vlaanderen en een betere wereld. Dat we onze verantwoordelijkheid moeten opnemen voor een beter leefmilieu en een eerlijke wereldeconomie. En dat we dus verder moeten kijken dan onze neus lang is, en moeten beseffen dat we veel kunnen leren van wat er elders gebeurt. N-VA/PLE kiest daarom voor een Essen met een brede blik !

Herover de tekentafel !

Het Essense gemeentebestuur laat heel veel over aan allerlei studiebureaus. Voor elke straat of elk plein dat moet worden aangelegd of veranderd, voor elk bestemmingsplan dat moet worden opgemaakt, wordt wel een (meestal dure) studie besteld. Op zich is dat niet altijd slecht, als de opdrachtgever duidelijk maakt wat de bedoeling is. En dat gebeurt in Essen niet. Er wordt gewoon "een heraanleg" besteld, en zo kan het dat de Stationsstraat in Essen gewoon een kopie wordt van een andere Stationsstraat ergens in Vlaanderen.

N-VA/PLE wil in de eerste plaats investeren in de capaciteit van het gemeentebestuur om zélf plannen te maken. Als er toch een studie moet worden opgemaakt, willen we dat er vooraf een nota wordt gemaakt waarin de uitgangspunten worden vastgelegd. We willen ook telkens een eerste inspraakronde (adviesraden, hoorzittingen...) over die nota, en dan later een tweede inspraakronde over het plan. Essen ligt te vaak op de tekentafel van anderen. Wij willen onze gemeente zelf inkleuren !

Het Essense landschap beheren

Essen, dat zijn de mensen die er wonen. Maar Essen is natuurlijk ook de grond waarop we wonen, de straten waarin we leven, de bossen waarin we wandelen en de velden die we bewerken. Om het Essense landschap te bewaren én te versterken zullen we werk moeten maken van een geïntegreerd landschapsbeheer.

Binnen de Benelux werd afgesproken dat Essen in de open ruimte tussen de grote havengebieden van Antwerpen en Rotterdam ligt. In het Structuurplan Vlaanderen heet het hier de "Open Kempen", een deel van het buitengebied. Ook op provinciaal niveau is afgesproken dat het open en groene karakter van onze streek een prioriteit is. Het gemeentebestuur heeft dat ook zelf vastgelegd in het eigen structuurplan. Jammer genoeg doet het er te weinig aan om dat ook waar te maken.

Om de open ruimte te vrijwaren in onze gemeente, willen we in de eerste plaats dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan strikt wordt nageleefd. Er mogen geen excuses

Dorpen met karakter

Essen is een landelijke gemeente, en dat moet zo blijven. Ook de typische dorpskenmerken binnen de gemeente willen we behouden. Zo moet bijkomende woonruimte in de eerste plaats in Essen-Centrum en in Wildert geconcentreerd worden. Daarbij moeten nieuwe wijken aangelegd worden volgens een stijl die bij de omgeving past. Appartementen willen we alleen zien in de centrumstraten en niet in het weiland. En voor nieuwe villa's zien we alleen nog plaats in de wijk Heikant. Van die wijk willen we vooral het groene en rustige karakter respecteren.

Om Hoek leefbaar te houden, zal een minimum aan sociale woningbouw nodig zijn. Daarnaast moet er ruimte komen voor sportterreinen (waaronder een voetbalveld) en verdient Hoek eindelijk een speelpleintje. Bijkomende woonruimte in Horendonk vinden we niet nodig, al kan er via inbreiding in enkele straten nog wel ruimte worden gevonden. Alle werkzaamheden die gebeuren, moeten vooral de eigenheid van de wijk respecteren. Dat geldt ook bij het bouwen van woningen : het gemeentebestuur mag best wat strenger toekijken of een nieuw huis wel past in de omgeving. En dat geldt zeker voor de openbare werken in onze gemeente. Liever één geslaagde heraanleg dan twee lelijke.

Sommige wijken hebben nu geen afgelijnd "centrum". Om dat te realiseren willen we o.m. een heraanleg van de Kalmthoutsesteenweg, waarbij het voor iedereen duidelijk wordt waar de dorpskom van Wildert begint en eindigt. Ook in Heikant, Hoek en Horendonk komen er "centrum-versterkende" ingrepen.

worden gezocht om toch te bouwen waar dat niet de bedoeling was, om toch maar een bedrijf toe te laten op landbouwgrond, om toch maar te veel door de vingers te zien. En dat zal dan nog niet volstaan. Op een aantal punten is het structuurplan voor ons niet ambitieus genoeg, en werden er foute keuzes gemaakt. Zo wordt het groen in de dorpskern van Essen-Centrum (Stationsstraat, Hofstraat ...) niet genoeg beschermd. De keuze voor de open ruimte blijft vaak vrijblijvend (het zit niet in het zogenaamde "bindende" deel van het structuurplan, maar in het "richtinggevende"). Zo vrezen we dat het plan niet zal volstaan om de open ruimte tussen Wildert en Essen-Centrum te vrijwaren. De keuze om een ruim woonuitbreidingsgebied te voorzien in "Wildert-West" steunen we ook niet.

Er wordt vooral te weinig werk gemaakt van een echt beleid om de mooie intenties van het structuurplan waar te maken. Er zit geen woonbeleid achter het plan, geen economisch beleid, geen toeristisch beleid ... maar daarover hebben we het elders in ons programma. Er zit ook vrijwel geen landschapsbeleid in. Hoe moet Essen eruitzien ?

N-VA/PLE wil in de eerste plaats de bestaande bossen, natuurgebieden, weiden en akkers bewaren en versterken. De grote aantrekkingskracht van onze gemeente op inwijkelingen uit

Nederland of Antwerpen maakt dat die open ruimte sterk onder druk staat. Die situatie is niet houdbaar en maakt een duurzame ontwikkeling onmogelijk. Het is voor ons een prioriteit die om een aanpak vraagt.

Het gemeentebestuur moet er ook voor zorgen dat alle groene terreinen hun bestemming behouden, en dat ze zoveel mogelijk aaneengesloten gehelen vormen. Er worden nu sporadisch stukjes groen aangekocht, maar daarbij wordt altijd gewacht tot ze te koop worden aangeboden. Het gemeentebestuur zou de komende jaren beter een actief en planmatig aankoopbeleid voeren, waarbij de beekvalleien en de turfvaarten bijzondere aandacht krijgen. N-VA/PLE wil trouwens - waar mogelijk - de natuurlijke loop van de Kleine Aa herstellen. Ook de gebieden die de bestemming van natuurgebied hebben maar nu voor andere doeleinden worden gebruikt, moeten zoveel mogelijk aangekocht worden.

De landbouwer als ambtenaar ?

In Essen leven enkele honderden mensen van de landbouw. Natuurlijk willen we van hen geen ambtenaren maken. Het zijn in de eerste plaats ondernemers.

Wij willen de landbouwer waarderen voor het onderhoud van een mooi landschap, en er mee voor zorgen dat zijn producten verkocht kunnen worden. Zo willen we de lokale landbouwers een gratis standplaats op de wekelijkse markt geven (en daarvoor kunnen ze ook samenwerken).

Bovendien zijn er heel wat mogelijkheden in de recreatieve sfeer. Allerlei vormen van hoevetoerisme zijn denkbaar. Of er kan aan "zorgboerderijen" gedacht worden, waar bepaalde vormen van therapie in de landbouw kunnen worden geïntegreerd. Waarschijnlijk is de meest eenvoudige economische structuur hiervoor een grote landbouwcoöperatie, waarin heel wat landbouwers samenwerken. Zo hoeven ze niet allemaal over dezelfde dure machine te beschikken, en kan wellicht een grote diversificatie op een solidaire en realistische manier georganiseerd worden.

grondgebonden landbouw en op extensieve landschap en van de producten vooropstaat.

Dat betekent o.m. dat we meer diversificatie willen. We willen een gemeente waarin niet alleen maïsvelden liggen, maar waar ook andere granen, groenten of zelfs fruit worden verbouwd. Voor die lokale producten is er zeker een markt. Bovendien willen we dat zo'n landschapsbeheer ook wordt gesubsidieerd, liefst in de plaats van (een deel van) de huidige productiesubsidies. En met het Essense gemeentebestuur zou eventueel een beheersovereenkomst kunnen afgesloten worden, zodat de landbouwer niet enkel geld verdient door méér productie, maar ook door een "betere" productie. N-VA/PLE wil in dat verband ook een informatiecampagne opzetten naar de Essense landbouwsector toe over de commerciële mogelijkheden van een aanpak die meer op landschapsbeheer is gericht.

Met een actief landschapsbeheer, gericht op bossen, natuurgebieden en landbouwgronden, willen we Essen beter laten aansluiten bij de groene gemeentes aan onze grenzen. Zo kunnen we ook meeprofiteren van de toeristische mogelijkheden daarvan. We mikken bewust op een kleinschalig en "zacht" toerisme : wandelen, fietsen,

Het gemeentebestuur moet ook afspraken maken met de eigenaars van groene gebieden in onze gemeente. Die afspraken moeten op termijn over alle natuur-, landbouw- en bosbouwgebieden gaan. Zo kunnen we komen tot een echt landschapsbeheer voor onze gemeente. Mét een "schepen van landschapsbeheer", die de schepenen van milieu en landbouw vervangt.

De toekomst van de Vlaamse landbouwsector zit in de eerste plaats in het beheer van het landschap. Dat is een activiteit die namelijk niet naar Polen, Oekraïne of nog verder kan worden verplaatst. Voor heel wat producten heeft het ook geen zin dat de landbouwers van hier de concurrentie op de wereldmarkt aangaan. Daarvoor zijn de landbouwbedrijven hier te klein, en dat geldt ook voor de draagkracht van ons leefmilieu.

N-VA/PLE wil de Essense landbouwers daarom helpen om zich te richten op een veeteelt, waarbij de kwaliteit van het

Leefbaar voor mens en dier

In een groene gemeente zijn dieren natuurlijk niet weg te denken. De in het wild levende dieren verdienen aandacht van het beleid, dat ervoor kan zorgen dat de soortenrijkdom in onze gemeente (vooral aan amfibieën) wordt bewaard. Ook in de landbouwsector willen we aandacht voor het dierenwelzijn promoten. De noodzakelijke afbouw van intensieve veeteelt in onze gemeente biedt daar zeker ruimte voor.

Ook voor huisdieren moet het beleid aandacht hebben. Er moet ruimte zijn waar honden kunnen uitgelaten worden, zodat ze niet voor hinderlijke vervuiling zorgen op speelpleintjes. Ook kunnen zakjes voor uitwerpselen voorzien worden (en dient het gebruik daarvan gecontroleerd te worden). Ook een campagne met nuttige tips (hoe ga ik verantwoord om met huisdieren, hoe bescherm ik ze tegen het lawaai van vuurwerk, ...) kan waardevol zijn. Tenslotte verdient de in dierenopvang gespecialiseerde vereniging Canina meer ondersteuning vanuit het Essense gemeentebestuur, en willen we dat binnen het politiekorps één agent zich specialiseert in dierenwelzijn.

paardrijden, huifkartochten... Essen heeft niet de ambitie en de mogelijkheden om grote evenementen aan te willen trekken.

Het groene karakter van onze gemeente biedt nog andere mogelijkheden. Zo willen we

Hemelrijk en Wildven

Essen bevat twee zeer waardevolle grote domeinen die privé-eigendom zijn : het domein Hemelrijk (fam. De Belder) en het domein Wildven (fam. Carlier). Het behoud van deze domeinen als natuurgebied is voor N-VA/PLE zeer belangrijk. Het gemeentebestuur moet dit in bestemmingsplannen vastleggen én er rekening mee houden dat ze ooit aangekocht moeten kunnen worden (om er dan een minimale maar effectieve toegankelijkheid van te verzekeren).

Toch mag de waarde van deze terreinen er niet toe leiden dat andere (aangrenzende) gebieden dan maar worden volgebouwd. Hemelrijk en Wildven zijn geen excuus om elders de hoeveelheid groen of open ruimte te verminderen.

meer bedrijven uit de kenniseconomie aantrekken. Een duurzaam landschap betekent immers ook dat het bruikbaar moet zijn, en daarvoor is aandacht nodig bij het natuurbeheer. Er moet kunnen gewandeld en gespeeld worden in de bossen en het groen, met respect voor planten en dieren. Op die manier is het ook mogelijk een voldoende groot maatschappelijk draagvlak te behouden. Als er enkel afgesloten natuurgebieden zijn, is het moeilijk om mensen te overtuigen van het belang daarvan.

In de Essense bossen bevinden zich ook twee weekendzones, één in Wildert, en één in Horendonk. N-VA/PLE (d.i. de toenmalige VU) nam hierover destijds het voortouw in het debat. Onze oplossingen werden door andere partijen

weggehoond, maar zelf slaagden ze er -ondanks duidelijke (verkiezings)beloftes- ook niet in om een uitweg te vinden. Ook in de komende jaren willen we elk voorstel omtrent de weekendzones op een aantal duidelijke principes beoordelen :

1. Alle Essense weekendbewoners die in dezelfde situatie zitten, moeten gelijk behandeld worden (geen oplossing voor een gedeelte van de weekendzones).
2. Niemand mag uit het huis worden gezet waar hij of zij in woont.
3. Het groene karakter van de weekendzones en van de gemeente moet zoveel mogelijk gewaarborgd blijven (bijvoorbeeld door de materiaalkeuze bij bouw- of verbouwwerken te beperken, door omheiningen te ontmoedigen, ...).
4. De oplossing moet eerlijk en rechtvaardig zijn tegenover de Essenaren die niet in de weekendzone wonen, en dus meer betaald hebben voor hun grond of woning. Ze mag ook zeker niet de mogelijkheden voor sociale woningbouw in onze gemeente beperken.

Op basis van die principes zijn we nog steeds bereid om mee te zoeken naar een goede oplossing. In elk geval willen we geen nieuwe verkavelingen in de weekendzones meer toestaan. Elke bouw van een nieuw weekendhuis die kan vermeden worden, moet ook worden vermeden.

Een beter leefmilieu begint in het gemeentehuis

De zorg voor ons leefmilieu vertaalt zich niet alleen in het landschapsbeheer. Er is meer nodig om het groene karakter van de gemeente te bewaren en een steentje bij te dragen aan de duurzame ontwikkeling van Vlaanderen en de wereld. Het gemeentebestuur heeft een heel belangrijke rol in het afvalbeleid. De voorbije jaren werd daarbij van een verkeerd uitgangspunt vertrokken. Het afvalbeleid dient niet in de eerste plaats om de gemeentefinanciën in evenwicht te houden ! Het afvalbeleid dient wel om de druk op het leefmilieu zo klein mogelijk te houden, en daarom is het voorkomen van afval de eerste keuze, het hergebruiken ervan de tweede, het recycleren de derde keuze en als het echt niet anders kan het storten of verwerken (vaak verbranden) ervan. In deze optiek (en ook omwille van de sociale mogelijkheden) wil N-VA/PLE een kringloopwinkel in Essen, zodat allerlei spullen tweedehands kunnen verkocht worden.

Voorts moet er vooral aandacht gaan naar de preventie van afval. In samenwerking met de winkeliers zal worden nagegaan hoe het gebruik van plastic verpakkingen kan worden verminderd, en met de scholen wordt bekeken hoe het gebruik van brooddozen in plaats van bijvoorbeeld aluminiumfolie kan worden aangemoedigd.

Niet alle afval kan echter vermeden worden. Daarom is een goede afvalophaling noodzakelijk. Daarvoor moet een correcte prijs worden aangerekend, die maakt dat het afval dat het meest belastend is voor het leefmilieu de hoogste prijs meekrijgt. In het ideale geval wordt daarvoor volgens gewicht of volgens volume gewerkt. N-VA/PLE vindt dat de mogelijkheden van intelligente afvalcontainers in Essen nooit voldoende zijn onderzocht. Met dergelijke containers kan de hoeveelheid afval (restafval, GFT, PMD...) exact bepaald worden, waarna op het einde van de maand een factuur volgt. Zo betaalt iedereen de juiste prijs. Een dergelijk systeem laat ook toe om een sociale correctie op de factuur toe te passen : OCMW-cliënten zouden dan bijvoorbeeld minder betalen. Het helemaal gratis maken voor hen kan niet, want dat zou tot een verkeerd gedrag kunnen aanzetten.

Milieuvriendelijk bouwen

Wie in Essen wil bouwen of verbouwen, willen we duidelijke informatie geven over hoe dat zo milieuvriendelijk mogelijk kan gebeuren. Daarbij denken we aan isolatie, aan mogelijkheden voor hernieuwbare energie (zoals zonnepanelen), aan het scheiden van regenwater en afvalwater, eventueel ook aan groendaken en kleinschalige waterzuiveringen. Ook bij de keuze van bouwmaterialen willen we wijzen op het belang van het gebruik van duurzame houtsoorten. Om dit aan te moedigen wil N-VA/PLE ook subsidies inzetten. Maar het gemeentebestuur moet natuurlijk ook het goede voorbeeld geven !

Het is evident dat de vaste (forfaitaire) huisvuilbelasting volledig moet worden afgeschaft, zoals de voorbije jaren door "Essen in de Zak ?" werd geëist. Deze belasting heeft helemaal niets te maken met het afvalbeleid, en zeker niet met het principe dat de vervuiler betaalt. Zelfs wie helemaal geen afval produceert, moet de belasting immers betalen.

Verscheidene verenigingen in Essen zijn actief in de ophaling van oud papier. Dat vinden we een goede zaak, en we willen dat blijven aanmoedigen. Bovendien willen we de productie van oud papier ook in de toekomst ontmoedigen met de belasting op reclaimedrukwerk.

Tenslotte zal de politie de opdracht krijgen om streng op te treden tegen sluikestoters, en daarbij zal ook gebruik gemaakt worden van gemeentelijke administratieve sancties (zie de programmatekst rond veiligheid).

Ook zuinig omspringen met energie is belangrijk. Daarom willen we zicht krijgen op het totale energiegebruik van het gemeentebestuur (via een energie-audit) om op basis daarvan maatregelen te kunnen nemen om het energieverbruik terug te dringen. Dat kan door bepaalde gebouwen beter te isoleren. Ook voor hernieuwbare energie moet er meer aandacht komen. Het gemeentebestuur kan de mogelijkheden daarvan aantonen door zonnepanelen te voorzien op de bestaande en zeker op de nieuwe gebouwen. Bovendien wil N-VA/PLE een positieve houding tegenover de mogelijke plaatsing van windmolens in onze gemeente, bijvoorbeeld op het industrieterrein. Om de burgers aan te zetten tot zuinig energiegebruik kan -naast het voeren van informatiecampagnes- ook een wedstrijd worden ingericht, waarbij de straat of wijk die het eigen energiegebruik het meest kan terugdringen, in de bloemetjes wordt gezet.

Ook op het vlak van het waterbeleid heeft Essen nog werk voor de boeg. Uiteindelijk is het immers de bedoeling tot volledig gescheiden circuits voor regenwater en voor afvalwater te komen, al wordt dat ongetwijfeld een werk van lange adem. Om een te grote druk op de rioleringsstelsels te voorkomen, moet er bij openbare werken alvast -meer dan nu- worden gekozen voor waterdoorlatende materialen.

Om de voorbeeldfunctie van het gemeentebestuur nog verder in de verf te zetten, kiezen we ervoor om consequent met gerecycleerd papier te werken en om zoveel mogelijk duurzaam hout te gebruiken. Ook het gebruik van ecologische schoonmaakmiddelen binnen het gemeentebestuur wordt verder veralgemeend. Bovendien zal dat via de poetsdienst van het (dienstenchequebedrijf van het) OCMW worden aangemoedigd, door het op te nemen in een folder voor de gebruikers van de poetsdienst. Ook bij openbare aanbestedingen worden milieucriteria (en sociale voorwaarden) mee opgenomen, en bij de aankoop van voertuigen wordt de zogenaamde "EcoScore" een belangrijk criterium. Deze score houdt rekening met het verbruik, de luchtvervuiling, het lawaai, de uitstoot van broeikasgassen en de onderhoudskosten.

Alleen een gemeentebestuur dat zelf het goede voorbeeld geeft, kan proberen ook het gedrag van de burgers te beïnvloeden. Sensibiliseringscampagnes zijn en blijven daarom belangrijk. Ze moeten wel gericht worden op een echte gedragsverandering, en niet alleen op het aanwakkeren van de gevoeligheid voor het leefmilieu.

Werken aan een veiliger verkeer

Om Essen leefbaar te houden, moet ook aan de verkeersveiligheid worden gedacht. Daarbij geldt voor ons het "STOP"-principe : stappen, trappen, openbaar vervoer, privé-vervoer. Eerst krijgt de wandelaar prioriteit, vervolgens de fietser, de bus en dan pas de auto. Een consequente naleving daarvan betekent dat op een aantal plaatsen nog werk moet worden gemaakt van een degelijk voetpad. Bovendien moeten de belangrijkste winkelstraten in onze gemeente in de eerste plaats op maat van de voetganger en de fietser worden ingericht. Met bredere voetpaden, veilige oversteekplaatsen en gebruiksvriendelijke fietsenstallingen.

Ook de ontbrekende fietspaden moeten worden aangelegd. Daarbij denken we in de

Naar Nederland

Essen is sterk verbonden met de omliggende Nederlandse gemeenten, maar dat blijkt lang niet altijd uit het verkeersnetwerk. Zo kunnen een aantal fietsverbindingen nog verbeterd worden, om zo Essen aantrekkelijk te maken voor de fietstoeristen uit Zuid-Nederland.

Ook de treinverbinding naar Roosendaal kan beter : twee treinen per uur zou niet overdreven zijn, en de grenstarieven zijn onredelijk hoog.

Vroeger was Kerkeneind bovendien een halte voor de Nederlandse lijnbus. In overleg met Nederland moet Essen ijveren voor de herinvoering van die halte.

eerste plaats aan een fietspad langs de Moerkantsebaan (met een aftakking naar Wouw), en aan het fietspad langs de spoorlijn. Ook de fietsverbinding Molenakkerstraat – Statieboske – station willen we realiseren. Aan de noordkant van het station willen we een fietsersbrug (passerelle) om van daaruit een verbinding met het Sportpark te realiseren, en aan de zuidkant wordt het huidige "tunnelleke" aan de Kerkstraat rechtgetrokken om zo de veiligheid te verhogen. We voorzien ook een fietsbrug over de Ringweg tussen Steenpaal en Nollekensstraat.

Ook naar -en in- het industrieterrein De Rijkmaker moeten fietspaden worden aangelegd. Om aan te moedigen dat op een veilige manier naar school wordt gefietst, krijgen alle leerlingen bij het begin van het schooljaar een veilige-school-fietsroutekaart.

Voorts moeten ook enkele fietspaden verbeterd worden. Daarom komt N-VA/PLE bijvoorbeeld op voor een breder tweerichtingsfietspad in de Oude Baan.

Wat het openbaar vervoer betreft, willen we ervoor pleiten dat de belbus ook tot in Horendonk zou rijden (daar komt ook de gewone lijnbus, maar overstappen is niet echt handig). Ook Berkenbeek zou een halte moeten worden voor de belbus Essen-Kalmthout, ook al ligt het (juist) in Wuustwezel. En het probleem van de verbinding per openbaar vervoer met Klina is eveneens nog niet geregeld. Bovendien moet Essen bij de NMBS blijven ijveren voor een verbetering van de treinverbinding met Antwerpen. Meer treinen, betere treinen (waarom moet Essen het met de oudste nog rijdende treinstellen doen ?), een stiptere verbinding en een nachttrein, zeker in het weekend. Daarnaast moet het systeem van de feestbussen, dat nu vanuit de jeugddiensten van Essen en de buurgemeenten wordt georganiseerd, verder versterkt en uitgebreid worden.

Minder parkings, meer pleinen

Parkings trekken auto's aan. Er moet voldoende parkeerruimte zijn, maar mensen zijn best bereid om een stukje te stappen naar de winkel, als dat via een aangenaam en veilig voetpad kan. De voorbije jaren werd te vaak eerst uitgegaan van de parkeerfunctie bij het aanleggen van pleinen in de gemeente. Het Heuvelplein is op dat vlak echt een gemiste kans. Wij willen dat de pleinen die het dorpsbeeld bepalen in de eerste plaats dienen om ruimte te creëren om te leven, te spelen, iets te drinken, wat te keuzelen, naar de markt te gaan. Misschien kan een echt stationspleintje in Wildert het eerste goede voorbeeld worden...

Wat het autoverkeer betreft, is N-VA/PLE er voorstander van om voor de hele gemeente een duidelijke realistische, afdwingbare en zichtbare zone-indeling te maken : heel Essen wordt een zone-70, met uitzondering van de dorpskommen waar de maximumsnelheid 50 km/u is. Met de zone-30 wordt zuinig omgesprongen : die wordt het liefst variabel ingevoerd (alleen op de uren dat het nodig is), en heeft enkel zin wanneer het straatbeeld eraan wordt aangepast. Als de straat "70" zegt, dan heeft het weinig zin dat de borden "30" opleggen. Maar dat is wel wat er bijvoorbeeld in de Moerkantsebaan gebeurt. Elke straat moet daarom in principe zo worden aangelegd dat je er nauwelijks harder kan rijden dan de toegelaten snelheid. Dat de auto daarbij hier en daar een stukje van zijn ereplaats in het dorpscentrum zal moeten inleveren, spreekt vanzelf. En uiteraard zijn ook controles op de maximumsnelheid noodzakelijk (zie de programmatekst rond veiligheid).

Ook de komende jaren zullen heel wat wegenwerken moeten gebeuren. In de eerste plaats moet er daarbij meer aandacht komen voor de bewoners. Alle plannen moeten op voorhand met hen besproken worden – dat betekent dus : vóór ze worden getekend. Dat kan o.m. via de wijkcommissies (zie de programmatekst over beter besturen). Bij de start van de werken komt er opnieuw een info-avond, met de bouwheer en de aannemers. De werken zullen zoveel mogelijk in fases worden uitgevoerd, en om de hinder te beperken zullen ook –in de mate van het mogelijke- boetes worden opgelegd bij het overschrijden van de voorziene einddatum. Ook aan de signalisatie van omleidingswegen bij werkzaamheden kan trouwens best wat meer aandacht besteed worden.

Openbare werkenfoon

Niet alleen over de werken die het gemeentebestuur uitvoert, maar ook over de werkzaamheden van anderen (elektriciteit, water, kabel...) moeten de burgers op dezelfde manier worden geïnformeerd. N-VA/PLE pleit daarom voor de invoering van een werkentelefoon : een groen nummer, waarop iedere Essenaar kan informeren naar wat er in zijn of haar straat gebeurt, en hoe lang de werken zullen duren.

We hebben al aangehaald dat voor wegenwerken vooral de kwaliteit van het resultaat telt : wordt de eigenheid van het straatbeeld gerespecteerd, wordt het er veiliger en aangenamer om te wonen ? We willen bovendien af van gemakkelijksoplossingen die vaak eerder een stap achteruit dan één vooruit zijn, zoals varkensruggen of fietssuggestiestroken.

Een degelijk verkeersbeleid is maar zinvol als er geen onnodig verkeer wordt aangetrokken en als er vóór de inplanting van voorzieningen over de

mobiliteitsgevolgen wordt nagedacht. Zo moeten de verkeersgevolgen van het winkellint aan het Spijker worden opgevangen door de aanleg van parallelwegen met zo weinig mogelijk op- en afritten. De kruispunten viaduct – Hemelrijk – Moerkantsebaan – Heikantlaan, en kort daarna ook Vossenboslaan – Maststraat zijn nu al erg druk. Er zijn bovendien verschillende op- en afritten (drankenhandel Van Oevelen, RVT Sint-Michaël, Sint-Jozefschool...). Het lijkt ons niet verstandig daar veel bijkomend verkeer naartoe te trekken, en dat beperkt dus de mogelijkheden voor grootschalige projecten aan de spoorwegloods en in het Sportpark. In het algemeen willen we trouwens maar uitzonderlijk evenementen naar Essen halen die veel verkeer aantrekken. Een evenementenhal die systematisch grote aantallen auto's naar onze gemeente haalt, zien we niet zitten.

Essen – Vlaanderen – Europa – De Wereld

Essen is geen eiland. Heel wat uitdagingen voor de toekomst stoppen niet aan de gemeentegrenzen, en het leven van de Essenaar wordt elke dag beïnvloed door wat er in Roosendaal, Antwerpen, Brussel of New York gebeurt. Voortdurend komen mensen van elders naar onze gemeente. Nederlanders voor de bakker – of voor een grote villa. Toeristen voor de Bakkersmolen, de Kiekenhoeve of gewoon de bossen. Immigranten die de grote stad beu zijn, of vluchtelingen die door de overheid aan Essen worden toegewezen. Ook de Essenaren zijn de kerktorens al lang ontgroeid. Ze gaan op reis naar de Veluwe, naar Spanje, Turkije of Estland. Via het internet kan je virtueel overal naartoe in enkele seconden. Of je kan vanop grote afstand de uitslagen van de Essense voetb ploegen volgen, of zelfs een attest bij het gemeentebestuur aanvragen. Een Essens beleid dat aan de gemeentegrens stopt, heeft maar weinig toekomst.

Het gemeentebestuur kijkt dus gelukkig verder dan de neus lang is. Er wordt met de buurgemeenten samengewerkt. Bovendien heeft Essen heel wat vriendschapsbanden met andere gemeenten, gaande van Essen-Oldenburg in Duitsland over Silale in Litouwen tot Witzenberg in Zuid-Afrika. Die banden blijven vaak te vrijblijvend en verlopen niet gestructureerd genoeg. Maar ze zijn er wel, en dat is natuurlijk een belangrijke eerste stap.

N-VA/PLE wil het extern beleid van onze gemeente versterken. Te beginnen met onze buurgemeenten, die vooral in Nederland liggen. Nu vindt er af en toe een overleg plaats met de Nederlandse buurgemeenten, maar wij denken dat we meer van elkaar zouden kunnen leren. Op heel wat terreinen is de situatie bij ons en net over de grens erg gelijkend, al is de beleidsaanpak vaak erg verschillend – omdat de wetten anders zijn, maar ook omdat er dikwijls door een andere bril wordt gekeken. Wij zijn ervan overtuigd dat we veel van elkaar kunnen leren, en daarom willen we dat onze gemeente af en toe “over het muurtje” zou kijken. Verder moeten de beleidsplannen die Essen uitwerkt, zeker op domeinen als ruimtelijke ordening of mobiliteit, beter afgestemd worden

Vlaming zijn om wereldburger te worden...

N-VA/PLE wil mensen kansen geven om zich als vrije individuen te ontplooiën in onze samenleving. Met die samenleving bedoelen we in de eerste plaats Essen. Maar we willen ons ook bij een groter geheel betrokken voelen. Aan mensen vragen om zich te engageren in de maatschappij, om solidair te zijn, vereist immers dat ze zich er ook mee kunnen identificeren. Wij kiezen op dat vlak duidelijk voor het Vlaamse niveau, binnen een Europees kader.

Vanuit Essen werken we daarom overtuigd mee aan een zelfstandig(er) Vlaanderen. Dat laten we blijken op elf juli, bijvoorbeeld. Maar ook door het gemeentebestuur te vragen solidair te zijn met de taalgrensgemeenten, wanneer dat nodig is. Zoals in het hele verhaal van Brussel-Halle-Vilvoorde.

U hebt het toch meer voor België, wat dat ook nog moge betekenen? Voor ons niet gelaten, waarschijnlijk kunnen we het over het Essense beleid toch nog perfect eens worden – en daar gaat het bij de gemeenteraadsverkiezingen natuurlijk over. Alleen vrezem we dat er in dat belgicisme niet veel toekomst meer zit!

op de plannen van de buurgemeenten, ook op die van Kalmthout.

We moeten natuurlijk nóg verder kijken. Zo zijn goede relaties met het provinciebestuur en met de Vlaamse en federale overheid belangrijk. Het is daarvoor echt niet nodig om via sluiptwegen en achterpoortjes te werken, of om politici in te zetten die op beide niveaus actief zijn. Het is vooral een zaak van een administratie die correct en tijdig de nodige plannen indient en aanvragen doet, en van een gemeentebestuur dat actief meewerkt en de kansen grijpt die geboden worden. Essen is vaak niet erg enthousiast om mee in te stappen in nieuw beleid (het cultuurbeleidsplan, het sociaal huis, ...). Nochtans biedt het vaak voordelen om pilootgemeente te zijn. Het is een unieke kans om het beleid niet alleen te ondergaan, maar ook om het mee te sturen. En het is goed voor het imago van de gemeente.

N-VA/PLE wil Essen uitdrukkelijk als een Vlaamse, maar ook als een Europese gemeente profileren. Daarom vinden we de samenwerking met andere Europese gemeenten zo belangrijk. Die gemeentebanden willen we de komende jaren versterken en ook beter uitwerken. Zo moet komen vast te staan met welke gemeenten we echt “verzusterd” zijn. Vervolgens moet er gekeken worden wat we samen willen doen. Allerlei socio-culturele uitwisselingen zijn belangrijk, maar we willen ook een effectieve uitwisseling en samenwerking in het beleid. Op alle domeinen. Misschien moeten er daarvoor nieuwe partners worden gezocht, maar wij willen dat er binnen elk beleidsdomein op één of andere manier internationaal wordt samengewerkt. Om nieuwe ideeën op te doen, langs beide kanten. Niet met de mentaliteit om vanuit Essen de wereld te gaan verbeteren,

Euro's

*Voor allerlei samenwerking-
projecten tussen Europese
gemeenten bestaat ook de
mogelijkheid om door de
Europese Unie financieel
gesteund te worden. Daar
willen we natuurlijk ook werk
van maken !*

maar om echt van elkaars aanpak te leren. Dat kan met Europese gemeentes, maar natuurlijk ook buiten Europa, zoals met Witzenberg. Wij hebben het gevoel dat Essen uit die laatste samenwerking nog niet zoveel heeft gehaald. In elk geval moet eenrichtingsverkeer vermeden worden.

Vanuit het beleidsdomein “lokale economie” zou samengewerkt kunnen worden rond het zoeken naar investeerders en het vinden van afzetmarkten. Misschien vloeit er wel één of andere

bedrijfsamenwerking uit voort. Op het vlak van sociaal beleid kan gekeken worden hoe men elders de armoedebestrijding aanpakt. En zo zijn er op alle beleidsdomeinen voorbeelden te vinden.

Al die samenwerkingen worden gecoördineerd binnen één “gemeentebandencomité”, dat jaarlijks een planning opmaakt en over de resultaten rapporteert. Op die manier blijft men het overzicht behouden.

Ook aan de Europese grenzen houden onze gemeentelijke activiteiten niet op. Essen duurzaam ontwikkelen heeft namelijk alleen zin in een duurzame wereld. Daarom blijft Essen de eerlijke handel promoten, o.m. door de lokale Wereldwinkel verder te ondersteunen met huursubsidies, en door de aankoop van producten (denk aan de geschenkmandjes “Essen en de Wereld” bij huwelijken). Ook bij de Essense winkeliers en de Essense horeca moet het aanbod van eerlijke producten worden aangemoedigd, en de bevolking wordt hierrond gesensibiliseerd. N-VA/PLE wil daarbij dat onze gemeente het “Fair

Informatie

*Binnen het informatiebeleid van de
gemeente (website, infoblad...) kan
veel systematischer over de
internationale contacten van de
gemeente worden
gecommuniceerd. Zo kan men
duidelijk maken dat het niet zomaar
over plezierreisjes gaat, maar wel
over waardevolle initiatieven waar
beide kanten iets van kunnen
opsteken. En dat het niet gaat om
het storten van geld in bodemloze
putten, maar om zinvolle projecten
waar de mensen écht beter van
worden. Het is belangrijk om het
buitenland, en vooral de Derde
Wereld, ook positief in het nieuws
te brengen.*

Trade"-label haalt.

Essen blijft ook actief op het terrein van de ontwikkelingssamenwerking, door de organisatie Essen en de Derde Wereld te steunen, bijvoorbeeld bij de organisatie van hun tweejaarlijkse Derde Wereldbeurs. Daarnaast past het om een duidelijk financieel engagement vast te leggen. De suggestie van 0,7% van de begroting heeft niet zo veel zin –een begrotingstotaal kan je kunstmatig verhogen of verlagen–, maar 0,7% van de totale belastingopbrengsten zou zeker een mogelijkheid zijn.

N-VA/PLE komt op voor een "goed bestuur". Dat lijkt vanzelfsprekend, maar dat is het niet. In Essen wordt al te vaak van dag tot dag gekeken, zonder visie op lange termijn. Te veel beslissingen worden op maat van enkelingen of kleine groepen genomen, zonder aandacht voor het algemeen belang. Te dikwijls wordt een beleid met oogkleppen gevoerd. Enkele mensen "weten hoe het moet", luisteren niet naar andere meningen, naar goede raad of naar doordachte adviezen. Besluiten worden niet onderbouwd met argumenten, en als de beleidsmakers erover aangesproken worden, geven ze niet thuis.

Van die bestuursstijl willen we af. Essen heeft een bestuur nodig dat objectief, efficiënt, met een krachtige visie en met duidelijke doelstellingen werkt. Met sterke mandatarissen, die durven debatteren en kunnen uitleggen wat er gebeurt en waarom. Met aanspreekbare bestuurders die ter verantwoording kunnen worden geroepen voor hun beleid.

Voor N-VA/PLE kan een gemeente alleen werken als drie sterke partners de handen in elkaar slaan : een degelijk gemeentebestuur met een sterke gemeenteraad en een bekwaam schepencollege, een goede administratie met gemotiveerd personeel én een bevolking die (o.m. via het middenveld) meedenkt en meewerkt. Dat kan alleen op voorwaarde dat de drie partners genoeg over elkaar weten. Vandaar dat we veel belang hechten aan heldere informatiestromen. Vanuit het gemeentehuis naar de bevolking, maar ook vanuit de straten en de wijken - in de richting van het Heuvelplein.

Een sterke gemeenteraad is het fundament

Soms lijkt het wel of Essen maar door enkele mensen wordt bestuurd : de burgemeester, één of twee schepenen die echt iets te zeggen hebben, en dan nog enkele partijbonzen uit de meerderheid. Nochtans gaat de kiezer op 8 oktober naar de stembus om 25 gemeenteraadsleden te kiezen. Het zou jammer zijn om de capaciteiten van die 25 mensen niet te gebruiken. Toch lijkt het al te dikwijls of ze er alleen maar zitten om de beslissingen van het schepencollege "in te zegenen". Dat willen we veranderen door de gemeenteraad te versterken. De raad is immers het centrum van de gemeentelijke democratie.

Ondersteuning

Gemeenteraadsleden hebben een belangrijke verantwoordelijkheid. Om die waar te maken is de nodige ondersteuning onontbeerlijk. Daarom moet werk gemaakt worden van een intranet, waarop alle verslagen (schepencollege, adviesraden...) en andere belangrijke bestuursdocumenten kunnen geraadpleegd worden. Om te zorgen dat de raadsleden kunnen blijven, krijgen ze een abonnement op tijdschriften zoals "Lokaal" van VVSG. Wanneer ze vormingscursussen in verband met hun mandaat volgen, worden die door het gemeentebestuur terugbetaald. De gemeente organiseert bovendien ook zelf vorming voor de raadsleden.

Dat kan in de eerste plaats door de gemeenteraad een eigen voorzitter te geven, zoals het nieuwe gemeentedecreet dat mogelijk maakt. N-VA/PLE wil dat over die voorzitter een consensus wordt gezocht, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. De post mag zeker niet als troostprijs voor een gemist schepenambt worden gebruikt, maar gaat het best naar een raadslid met de nodige ervaring, die respect kan opbrengen voor de inbreng van iedereen.

Deze voorzitter vormt samen met de fractievoorzitters van de verschillende partijen en een afgevaardigde van het schepencollege het "bureau van de gemeenteraad". Dit bureau stelt de agenda samen en maakt daarbij de nodige afspraken over de manier waarop belangrijke debatten zullen worden gevoerd. Zo is het logisch dat na de toelichting van de indiener van een voorstel (een raadslid of een schepen) eerst alle fracties -die dat willen- het woord krijgen, en pas daarna het schepencollege. Op die

manier geraken we af van het fenomeen van de “zwijgende meerderheid”. Ook de raadsleden van de meerderheidspartijen moeten immers aan hun kiezers uitleggen waarom ze voorstellen goed- of afkeuren.

Het is belangrijk dat de raadsleden alle kansen krijgen om zelf voorstellen naar voren te brengen. Daarom krijgen ze de mogelijkheid zich (na afspraak met de gemeentesecretaris) hiervoor te laten bijstaan door de administratie. Bij de bespreking in de gemeenteraad worden voorstellen vanuit het schepencollege bovendien gelijk behandeld met voorstellen van raadsleden. Ook de raadsleden uit de meerderheid moeten aangemoedigd worden om voorstellen te doen, ook in samenwerking met raadsleden uit de oppositie. En wanneer een voorstel van een raadslid wordt goedgekeurd, moet hij of zij ook verder betrokken worden bij de uitvoering ervan.

Goede beslissingen moeten gebaseerd zijn op goede dossiers. Daarom wordt voor elk agendapunt een dossier samengesteld dat toelaat om de hele voorgeschiedenis ervan te begrijpen. Bovendien bevat elk dossier een ontwerptekst voor de beslissing van de raad, zodat het voor iedereen duidelijk is wat de exacte draagwijdte is. Deze dossiers liggen ter inzage van de raadsleden, maar ook van de burgers die dat wensen (met uitzondering van de persoonsgebonden zaken die in de gesloten zitting van de raad worden behandeld).

OCMW-raad

Alles wat hier gezegd wordt over de gemeenteraad geldt in principe ook voor het kleine broertje, de OCMW-raad. N-VA/PLE is in dat verband evenwel geen voorstander van de oprichting van commissies, de zogenaamde “bijzondere comités”. Op die manier zouden een aantal OCMW-raadsleden immers afgesloten raken van één van de kerntaken van het OCMW : het verlenen van individuele steun.

Niet te autonoom

Essen richtte onlangs een autonoom gemeentebedrijf (AGB) op. Dat is een verantwoord besluit vanuit financieel oogpunt : het laat toe om de BTW op grote projecten te recupereren. Vanuit democratisch perspectief zijn we er minder gelukkig mee. Het AGB werkt immers achter gesloten deuren. Daarom willen we de autonomie van het AGB zoveel mogelijk inperken. Voor N-VA/PLE mag het alleen beslissingen uitvoeren die door de gemeenteraad werden vastgelegd. De debatten erover horen dan ook in die raad thuis, niet binnen het AGB. En omdat het zuiver over de uitvoering van beslissingen gaat, hoeven de mandatarissen van het AGB daarvoor ook niet vergoed te worden.

Binnen de AGB-structuren moet verder de nadruk liggen op de raad van bestuur, waarbinnen de gemeenteraadsleden de meerderheid hebben. Het directiecomité krijgt zo weinig mogelijk bevoegdheden.

Wanneer tenslotte de financiële redenen om een AGB op te richten zouden wegvallen, moet de werking ervan onmiddellijk stopgezet worden.

Ook de rol van de gemeenteraadscommissies moet gehervormd worden. Ook deze krijgen een eigen voorzitter, en die posten worden evenredig over alle partijen verdeeld. Elke commissie wordt minstens drie maal per jaar samengeroept, en alle raadsleden kunnen er voorstellen op de agenda plaatsen.

Naast de gewone commissies, per beleidsdomein, komt er een afzonderlijke commissie per wijk. Deze vergadert ook in de wijk. Naast de raadsleden kunnen geïnteresseerde burgers eraan deelnemen, als ze dat vooraf melden. De commissies worden ook opgevolgd door iemand van de administratie en door de wijkagent. Als dit systeem goed blijkt te werken, wordt aan de wijken een

afzonderlijk budget toegekend waarmee verfraaiingswerkzaamheden, verkeersingrepen of bepaalde evenementen kunnen betaald worden.

Elke gemeenteraad wordt voorafgegaan door een vragenhalfuurtje. Daarvan wordt op dit ogenblik te weinig gebruikgemaakt, o.m. omdat de antwoorden niet altijd voldoen. Om dit stelsel te vereenvoudigen en aantrekkelijker te maken, wordt het vragenhalfuurtje samengevoegd met de rondvraag op het einde van de gemeenteraad.

Deontologische code

Enkele jaren geleden stelde de gemeenteraad voor zichzelf een "deontologische code" op. Deze verzeele op de achtergrond en werd niet meer vernieuwd. Het nieuwe gemeentedeceet legt een dergelijke code op. N-VA/PLE wil dat daarin klare afspraken worden gemaakt over zaken als dienstbetoon, benoemingsbeleid, minimale vereisten op het vlak van voorbereiding en vorming...

gezorgd. Bovendien krijgen alle Essenaren de kans om een verzoekschrift in te dienen, zoals het nieuwe gemeentedeceet voorziet. N-VA/PLE stelt voor om deze verzoekschriften systematisch in de gemeenteraadscommissies te behandelen, en daarbij de indiener een toelichting te laten geven. Om al deze mogelijkheden bekend te maken zal dit maandelijks in het gemeentelijk infoblad opgenomen worden.

De taakverdeling tussen de gemeenteraad en het schepencollege is op zich helder : de raad beslist en het schepencollege voert de beslissingen uit. Het college is ook verantwoordelijk voor het dagelijks bestuur van de gemeente en heeft bovendien een beleidsvoorbereidende taak. En de gemeenteraad controleert het schepencollege. N-VA/PLE wil deze taakverdeling zo duidelijk mogelijk houden. We pleiten daarbij voor sterke schepenen, met een visie op de beleidsdomeinen waarvoor ze verantwoordelijk zijn, die luisteren naar de inbreng van iedereen en die hun eigen mening in perspectief kunnen plaatsen. Schepenen die vervolgens krachtig durven beslissen, en kunnen uitleggen waarom ze bepaalde beslissingen nemen. Schepenen tenslotte die opkomen voor het algemeen belang en niet voor bepaalde bevriende mensen of groepen. Een schepen die tegen een Essenaar zegt dat hij of zij "wel iets kan regelen" hoort niet thuis in het schepencollege zoals wij dat zien.

Intercommunales

Essen is lid van verschillende intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, de zogenaamde intercommunales. Op zich een goede zaak, maar de sturing door de gemeenteraad en de controle blijven vaak te beperkt. Daarom moet er jaarlijks in de gemeenteraad een debat gevoerd worden over het beleid van de intercommunales, waarbij duidelijke richtlijnen worden meegegeven aan de gemeentelijke vertegenwoordigers daarin. Die kunnen zich bij die gelegenheid ook verantwoorden voor hun activiteiten binnen de raden van bestuur of de algemene vergadering van de intercommunale.

Daarbij krijgen niet alleen de raadsleden, maar alle aanwezigen het recht om vragen te stellen (voor niet-raadsleden wordt dit beperkt tot één vraag per persoon). Om een vraag te kunnen stellen is geen voorafgaande melding nodig. Op de vragen wordt in de mate van het mogelijke onmiddellijk geantwoord, en in elk geval wordt binnen de maand voor een gemotiveerd schriftelijk antwoord

Controle op vzw's

Enkele vzw's voeren taken uit voor het gemeentebestuur waarvoor ze ruime subsidies ontvangen. Dat kan in een aantal gevallen de meest flexibele manier zijn om te werken, zodat N-VA/PLE daar op zich niet tegen is. Wel moeten er voldoende garanties zijn voor de controle door de gemeenteraad op hun werking, en moeten er afspraken gemaakt worden over de besteding van de middelen.

Daarom willen we dat in al deze vzw's alle fracties uit de gemeenteraad op één of andere manier vertegenwoordigd worden. Bovendien moeten er beheersovereenkomsten afgesloten worden. Daarin worden afspraken gemaakt over de werking, het personeelsbeheer en de financiën. Er worden ook bepaalde taakstellingen in vastgelegd : hoeveel bezoekers, deelnemers, activiteiten... moeten er zeker worden bereikt.

De vzw Opvanggezinnen blijkt al jaren veel te ondoorzichtig en ontsnapt aan elke vorm van controle. De dienstverlening moet daarom naar het OCMW overgeheveld worden. Elke subsidiëring van de vzw moet alleszins stopgezet worden.

vóór 1 september aan de gemeenteraad overgemaakt, die ze nog kan aanpassen en uiteindelijk goedkeuren. Elk jaar legt de schepen in de commissie uit hoe de nota wordt uitgevoerd.

De nieuwe wetgeving maakt het mogelijk dat de OCMW-voorzitter lid wordt van het schepencollege. N-VA/PLE wil dat van deze mogelijkheid ook gebruik wordt gemaakt. Dat maakt het ook eenvoudiger om alle bevoegdheden omtrent sociale zaken naar het OCMW over te hevelen.

Bekwaam personeel zorgt voor een goede dienstverlening

De politici trekken de krijtlijnen van het beleid, maar het is niet de bedoeling dat ze zich ook gaan bemoeien met de concrete uitvoering ervan op het terrein. Daar dient de administratie voor. Om de talrijke opdrachten van een gemeente tot een goed einde te brengen, is een degelijk personeelsbeleid onontbeerlijk. De komende jaren wil N-VA/PLE daarin investeren. Het huidige personeelsbeleid, dat vooral op administratieve formaliteiten gericht is, moet vervangen worden door een echt "human resources"-beleid waarbij voortdurend gezocht wordt naar de juiste vrouw of man op de juiste plaats, en waarbij het gemeentepersoneel carrièrekansen krijgt om zich binnen de organisatie optimaal te ontplooiën. Om dat te realiseren moet in de eerste plaats de functie van de personeelsdienst anders worden ingevuld. Daarnaast moeten alle personeelsleden sterker bij de werking van het bestuur betrokken worden door al te hiërarchische structuren te vermijden. Actief meedenken, een eigen mening hebben en daar ook voor uitkomen (met respect voor de uiteindelijke politieke beslissingen), zijn daarbij troeven die moeten aangemoedigd worden (in plaats van te worden afgestraft, zoals dat nu al eens gebeurt).

Om te zorgen dat het gemeentebestuur meer taken zelf aankan en minder beroep moet doen op studiebureaus, moet ook werk worden gemaakt van meer vorming van het personeel. Zoals in onze programmatekst over ruimtelijke ordening staat, willen we Essen van de tekentafel van de studiebureaus weghalen. Maar dan moet er wel geïnvesteerd worden in de eigen capaciteiten om plannen te tekenen of te schrijven. En daarmee bedoelen we zowel ruimtelijke plannen als andere beleidsdocumenten. Als blijkt dat daarvoor onvoldoende

gekwalificeerd personeel aanwezig is en vorming geen antwoord kan bieden, moet naar bijkomende deskundigheid worden uitgekeken. Het is immers belangrijk dat het gemeentebestuur zelf de richting aangeeft die Essen wil uitgaan.

Wie goed werkt, moet daarvoor beloond kunnen worden. Anderzijds moet het gemakkelijker worden om afscheid te nemen van iemand die onvoldoende presteert. Het moet in elk geval de bedoeling zijn om de dienstverlening verder te verbeteren. Door op zoek te gaan naar mogelijkheden om efficiënter te werken, en met dezelfde middelen méér dienstverlening aan te bieden. Door de openingsuren van de diensten uit te breiden en in elk geval ook op één avond in de week voor dienstverlening te zorgen. Door actief op zoek te gaan naar feedback vanwege de gebruikers, en door klachten, opmerkingen en suggesties aan te grijpen als mogelijkheden om de dienst te verbeteren, en niet te zien als vervelende stoorzenders.

Integriteit

Wie voor een gemeentebestuur of een andere overheid werkt, kan in een situatie terechtkomen waar de grens vervaagt tussen wat wel en wat niet toelaatbaar is. Een klein geschenkje van een inwoner kan een terechte en verdiende appreciatie zijn, maar enkele flessen dure wijn mogen het toekennen van een bouwvergunning natuurlijk niet beïnvloeden. Veel gemeenten werken daarom expliciet aan een integriteitsbeleid, waarbij duidelijke grenzen worden getrokken en waarin ambtenaren (en politici) wordt geleerd hoe met moeilijke situaties kan worden omgegaan.

N-VA/PLE wil daar in de komende jaren ook in Essen werk van maken. Zodat meteen ook duidelijk is dat wie toch over de schreef gaat, aan de deur zal worden gezet.

Een gemeentebestuur is geen eiland. Goede beslissingen zijn alleen mogelijk als ze mee gedragen worden door zoveel mogelijk groepen en mensen. Daarom is inspraak zo belangrijk. Op dat vlak gaat er heel wat verkeerd in Essen. Adviesraden worden onvoldoende ernstig genomen en ze krijgen niet de mogelijkheden die ze verdienen. Of ze worden door de meerderheidspartijen tot een karikatuur herleid. Hoorzittingen worden op het verkeerde moment gehouden, en worden vaak zeer slecht voorbereid en geleid. N-VA/PLE wil een echt inspraakbeleid in Essen.

Essen heeft enkele sterke adviesraden, maar dat is veeleer ondanks dan dankzij het gemeentebestuur. Daarin moet verandering komen. N-VA/PLE kiest voor krachtige en onafhankelijke adviesraden. Ze moeten alle ruimte krijgen om, vanuit hun eigen invalshoek en op basis van hun kennis en ervaringen, uitspraken te doen over de plannen van de beleidsmakers. Dat kan als er niet alleen om een advies wordt gevraagd wanneer dat verplicht is, maar telkens wanneer er in een beleidsdomein dat de raad aanbelangt, een beslissing wordt genomen. Daarbij moet dan alle informatie beschikbaar gemaakt worden, en moeten de nodige toelichtingen gegeven worden. Ook wanneer de raad zelf aangeeft dat hij een bepaald dossier wil bespreken, moet het gemeentebestuur daar voluit aan meewerken.

In elk geval moet elke poging tot beïnvloeding van adviesraden worden vermeden. Het heeft immers geen enkele zin om de eigen mening van de meerderheid of de administratie te laten bevestigen door een adviesraad. Een advies heeft in dat geval geen enkel nut. Zeker de Gecoro (adviesraad voor ruimtelijke ordening) lijdt onder dit euvel, zodat een grondige verandering zich opdringt.

Bovendien moet op een goed advies ook een degelijk onderbouwd antwoord komen. Weliswaar komt het de gemeenteraad (en soms het schepencollege) toe om beslissingen te nemen. Een advies komt met allerlei andere argumenten en factoren in een weegschaal terecht, en soms zal het niet zwaar genoeg wegen om de doorslag te geven. Maar dan moet die afweging wel duidelijk worden geargumenteed en aan de adviesraad worden meegegeven.

De adviesraden zijn een goede manier om het middenveld bij het beleid te betrekken, maar ze volstaan niet om de individuele burger aan te spreken. Daarvoor dienen informatievergaderingen en hoorzittingen. Tussen beide willen we een duidelijk onderscheid maken. Op een informatievergadering legt het gemeentebestuur uit wat er beslist is. Het gaat daarbij om zaken waaraan in principe niets meer zal veranderen. Een hoorzitting heeft een andere functie : ze gaat aan de beslissing vooraf. Dat moet ook voor iedereen duidelijk zijn. Het heeft geen enkele zin om plannen aan een hoorzitting voor te leggen waaraan nauwelijks nog iets kan veranderen. Bij hoorzittingen over bestemmingsplannen of de inrichting van het openbaar domein willen we daarom in twee fasen werken. Het schepencollege maakt een voorstel over de principes van het project. Dat gaat naar de gemeenteraadscommissie en daarna naar een eerste

Welke raden ?

N-VA/PLE wil de volgende adviesraden formeel (blijven) erkennen :

- *de cultuurraad*
- *de sportraad*
- *de jeugdraad*
- *de seniorenraad*
- *de Gecoro*
- *de Mina-Raad*
- *de raad voor lokale economie en werkgelegenheid*
- *de welzijns- en gezondheidsraad*
- *de raad voor internationale samenwerking*

Al deze raden zijn autonoom. Het is dus niet wenselijk om ze samen of tegelijk met een gemeenteraadscommissie te laten vergaderen. Gemeenteraadsleden of schepenen kunnen als waarnemer naar de vergaderingen gaan (en eventueel uitleg verschaffen), maar de beslissingen moeten voorbehouden blijven aan de adviesraad zelf.

hoorzitting. Vervolgens wordt de projectnota door de gemeenteraad vastgelegd. Op basis van die nota wordt dan een plan uitgetekend, bij voorkeur door het gemeentebestuur, als het niet anders kan door een studie bureau. Dat plan wordt opnieuw voorgelegd aan de commissie en aan een hoorzitting. Pas dan wordt het definitief vastgelegd.

Om hoorzittingen efficiënt te laten verlopen, worden ze best geleid door een professionele, externe gespreksleider die verder geen banden met het gemeentebestuur heeft.

Informatie is tweerichtingsverkeer

Het is enkel mogelijk om een voldoende groot draagvlak voor het beleid uit te bouwen en de gemeentelijke dienstverlening optimaal te laten functioneren, als er op een professionele manier over gecommuniceerd wordt. N-VA/PLE wil daarom in de eerste plaats de bestaande communicatie-instrumenten beter inzetten.

Maandelijks krijgt elke Essenaar de uitgave "Uit het gemeentehuis" in de brievenbus. De informatie die daarin staat is nuttig en wordt helder gebracht. Maar het blad mist een eigen karakter. Wij willen dat het een duidelijke en herkenbare naam meekrijgt en aantrekkelijker wordt gepresenteerd. Bovendien moeten er meer redactionele artikels in komen : wat gebeurde er in onze gemeente, hoe ziet het socio-culturele leven eruit... Essen is een levende gemeente, en dat mag ook wel uit de gemeentelijke berichtgeving blijken.

In het infoblad hoort ook meer informatie over het gevoerde beleid thuis. Zo is het logisch dat de gemeentebegroting elk jaar aandacht krijgt. De Essenaar moet weten waar haar of zijn geld naartoe gaat. Daarnaast moet er ook objectieve maar leesbare informatie instaan over het politieke beslissingsproces. Waarom werden bepaalde belangrijke besluiten genomen, en wat waren de argumenten voor en tegen ?

Gemeenschapssite

De zogenaamde "gemeenschapssite" in.essen.be is geen succes. Dat komt ongetwijfeld ook omdat er een al te bureaucratische procedure moet gevolgd worden om toegang te krijgen. Wij willen de site ombouwen tot een echt open forum, waar de Essenaren en de verenigingen met hun nieuwtjes terecht kunnen.

Voor een aantal doelgroepen volstaat het infoblad niet en moet werk gemaakt worden van een meer gerichte communicatie. Zo kan naar de kansarmen toe - in samenwerking met verenigingen waar armen het woord nemen - gezocht worden naar een geschikte manier om hen op te hoogte te houden.

Ook de gemeentelijke website mist een eigen karakter. De site wordt bovendien onvoldoende regelmatig bijgewerkt. We willen de site versterken, o.m. door alle verslagen en bestuursdocumenten beschikbaar te maken (collegeverslagen, adviesraden, begroting ...). Daarnaast moet het ook mogelijk worden bijkomende administratieve formaliteiten via de website te verrichten. Op dat vlak moeten de mogelijkheden van de elektronische identiteitskaart voluit worden benut.

Ook de informatiestroom náár het gemeentehuis moet goed functioneren. Het systeem van de meldingskaarten werkt, maar op vragen die via de website worden gesteld, komt vaak geen antwoord. Bovendien moet het gemeentebestuur ook gericht op zoek gaan naar feedback. Wanneer een straat heraangelegd wordt, kan kort daarna best een tevredenheidsenquête over het verloop en het resultaat van de werkzaamheden gehouden worden. Op die manier kunnen lessen getrokken worden voor de volgende openbare werken.

De inwoner van Essen moet niet alleen bij het gemeentebestuur terechtkunnen met kleine opmerkingen en bedenkingen, maar ook met echte klachten. Daarvoor bestaat een procedure, maar die wordt onvoldoende gebruikt. Het is niet duidelijk of dat zo is omdat er geen klachten zijn, of omdat de procedure onbekend is of weinig vertrouwen inboezemt. N-VA/PLE wil het systeem behouden, maar daarnaast moet Essen zich ook aansluiten bij een intergemeentelijke, onafhankelijke ombudsdienst. Zo weet iedereen dat een eventuele klacht op een onpartijdige manier zal behandeld worden.